

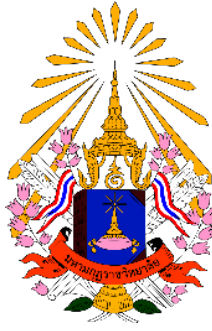
การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

เกศกนก พุ่มสั้ม

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครอง

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2564

การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

เกศกนก พุ่มสั้ม

สารนิพนธ์เล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครอง

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2564

(ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

เกศกนก พุ่มสั้ม

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

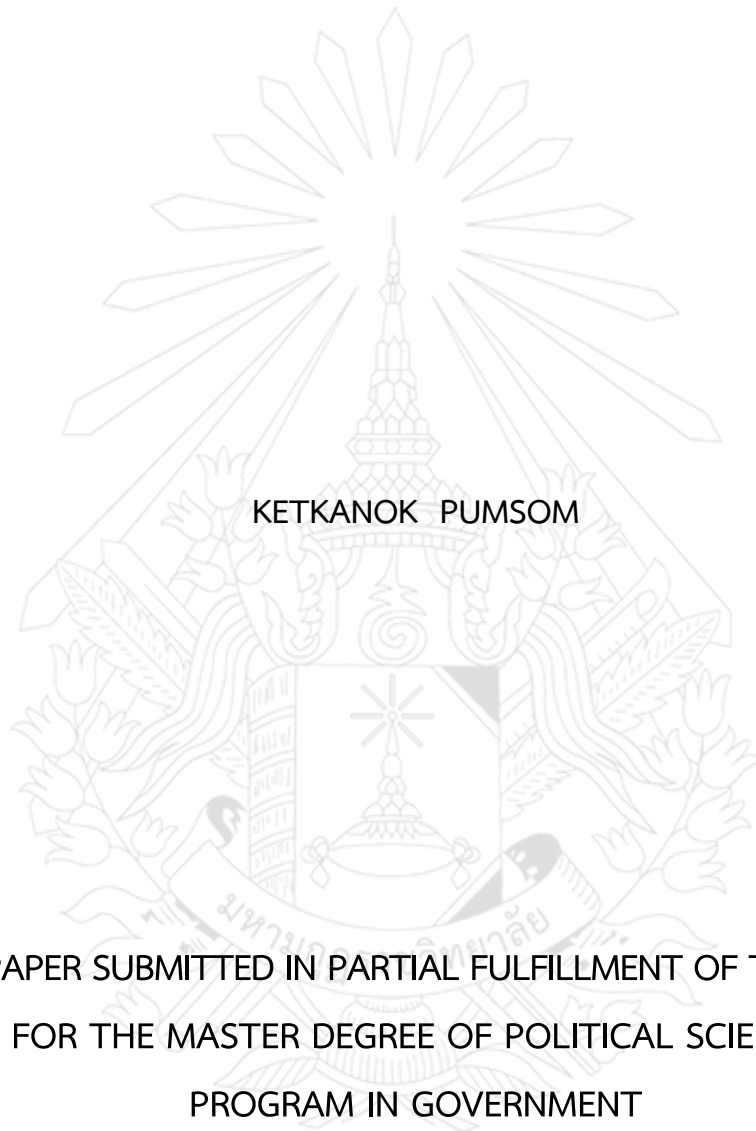
สาขาวิชาการปกครอง

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2564

(ลิขสิทธิมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย)

GOVERNMENT BASE ON TO IDDHIPADA OF THUNG NOI
SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION,
MUANG DISTRICT, NAKHON PATHOM PROVINCE

KETKANOK PUMSOM

A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE MASTER DEGREE OF POLITICAL SCIENCE
PROGRAM IN GOVERNMENT
FACULTY OF SOCIAL SCIENCES
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

2021

(COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY)

หัวข้อสารนิพนธ์ : การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบล
ทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
ชื่อนักศึกษา : เกศกนก พุ่มสั้ม
ชื่อปริญญา : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา : การปกครอง
ปีพุทธศักราช : 2564
อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

.....
(พระมหาอรุณ ปณฺวารุโณ)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ :

ประธานกรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุชธนา ปราณีต)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษา)

.....
(รองศาสตราจารย์พิเศษ ดร.สุกิจ ชัยมุสิก)

กรรมการ

.....
(ดร.สมภพ ระวังทุกข์)

กรรมการ

.....
(ดร.ฐาตุร หอมกลิ่น)

กรรมการ

.....
(ดร.เกษฎา ผาทอง)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Topic : Government base on to Iddhipada of Thung Noi Sub-District Administrative Organization, Muang District, Nakhon pathom province

Student's Name : Ketkanok Pumsom

Degree Sought : Master of Political Science

Program : Government

Anno Domini : 2021

Advisor : Assoc. Prof.(Emeritus) Dr. Sukit Chaimusik

Accepted by the Faculty of Social Sciences, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master Degree of Political Science. (Government)

Dean of Faculty of Social Sciences *A. Panyarun*
(Phramaha Arun Paññāruno)

Thematic Committee :
Chairman *Yuttana Praneet*
(Asst.Prof.Dr.Yuttana Praneet)

Member (Advisor) *S. Chaimusik*
(Assoc.Prof.(Emeritus) Dr.Sukit Chaimusik)

Member *S. Rangubtook*
(Dr.Sompop Rangubtook)

Member *Thakul Homklin*
(Dr.Thakul Homklin)

Member *Ketsada Phathong*
(Dr.Ketsada Phathong)

บทคัดย่อ

หัวข้อสารนิพนธ์ : การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ชื่อนักศึกษา : นางสาวเกศกนก พุ่มสั้ม

ชื่อปริญญา : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : การปกครอง

ปีพุทธศักราช : 2564

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก : รศ.ดร.สุกิจ ชัยมุสิก

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บข้อมูลจากประชาชนตำบลทุ่งน้อย จำนวน 375 คน โดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 รองลงมาคือ ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ และการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมไม่แตกต่างกัน

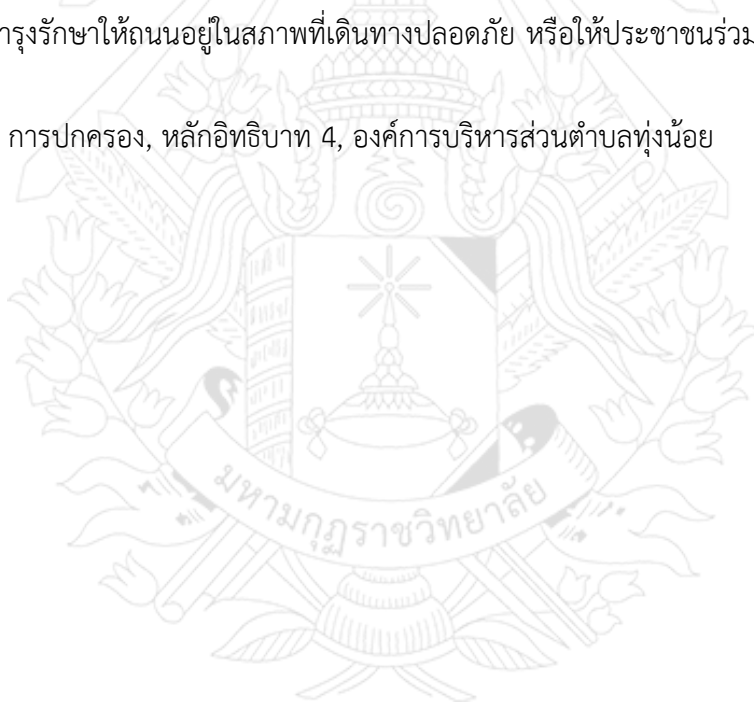
3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ในแต่ละด้าน ดังนี้

1) **ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4** พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะ ดังนี้ คือ 1) อบต. ควรออกสอบถาม ช่วงหน้าฝน ไฟฟ้า มีปัญหาหรือไม่อย่างไร หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ถนนสว่าง 2) อบต. ควรอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้

2) **ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4** พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอแนะดังนี้คือ 1) อบต. ออกสำรวจอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ ปกครอง ให้ทุกบ้านมีน้ำประปาใช้กันแล้วยัง 2) อบต. ประสานงานการประปา หาพื้นที่สะอาด ให้ประชาชนในพื้นที่ปกครอง ใช้อุบโภคและบริโภค

3) **ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4** พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอแนะดังนี้คือ 1) อบต. ต้องสำรวจความต้องการของประชาชน ในพื้นที่ปกครอง มีถนนใช้และ เข้าถึงทุกครัวเรือนหรือไม่ 2) อบต. ต้องสำรวจความต้องการของประชาชนในพื้นที่ปกครอง เกี่ยวกับการดูแล บำรุงรักษาให้ถนนอยู่ในสภาพที่เดินทางปลอดภัย หรือให้ประชาชนร่วมช่วยกันดูแล

คำสำคัญ : การปกครอง, หลักอิทธิบาท 4, องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย

ABSTRACT

Thematic Topic : Government base on to Iddhipada of Thung Noi Sub-District Administrative Organization, Muang District, Nakhon pathom province

Student's Name : Ketkanok Pumsom

Degree Sought : Master of Political Science

Program : Government

Anno Domini : 2021

Advisor : Assoc. Prof.(Emeritus) Dr. Sukit Chaimusik

The objectives of the Thematic were as follows: 1. to study the opinions on governance according to the principles of Iddhipada of Thung noi Subdistrict Administrative Organization in Mueang district of Nakhon Pathom province, 2. to compare the opinions of people towards the governance according to the principles of Iddhipada of Thung noi Subdistrict Administrative Organization in Mueang district of Nakhon Pathom province, and 3. to study the recommendations on the governance according to the principles of Iddhipada of Thung noi Subdistrict Administrative Organization in Mueang district of Nakhon Pathom province. The data of this quantitative research were collected from 375 samples of 5860 populations using Taro Yamane's formula and then analyzed by percentage, frequency, mean and standard deviation through a statistical package and content analysis.

The study results were that:

1. The people's opinions on the governance according to the principles of Iddhipada of Thung noi Subdistrict Administrative Organization in Mueang district of Nakhon Pathom province in all 3 aspects were at a high level overall. In descending order, the water supply came first, followed by the transportation and electricity respectively.

2. In comparison results, the people with different occupations had different opinions on the governance according to the principles of Iddhipada of Thung noi Subdistrict Administrative Organization in Mueang district of Nakhon Pathom province with statistical significance at the 0.05 level. But the people with different sex, age, and education level had opinions on the governance according to the principles of Iddhipada of Thung noi Subdistrict Administrative Organization in Mueang district of Nakhon Pathom province indifferently.

3. Suggestions and recommendations regarding the governance according to the principles of Iddhipada of Thung noi Subdistrict Administrative Organization in Mueang district of Nakhon Pathom province in each aspect are as follows:

1) Regarding electricity according to the principle of Iddhipada, it was found that: 1) Thung noi Sub-district Administration Organization should inquire if the people have any problems concerning electricity in the rainy season and 2) Every house under Thung noi Sub-District Administrative Organization should access the electricity.

2) Regarding water supply according to the principle of Iddhipada, it was found that: 1) Thungnoi Sub-district Administration Organization should conduct a survey to ensure that every home has tap water and 2) water supply for drinking and consuming should provided to people regularly.

3) In terms of transportation according to the principle of Iddhipada, it was found that: 1) Thung noi Sub-district Administration Organization should survey the needs of the people if there are roads to their community or house and 2) Thung noi Sub-district Administration Organization should survey the needs of the people in road maintenance and cooperation of people.

Keywords: Government, Iddhipada, Thung noi Sub-district

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือความเมตตาอนุเคราะห์ของอาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.สุกิจ ชัยมุสิก ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำและตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอขอบพระคุณ อธิการบดี และคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย คณบดีคณะสังคมศาสตร์ ที่อำนวยความสะดวกในการศึกษาตลอดหลักสูตร กราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้คำแนะนำ ให้ความรู้ คำแนะนำและอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย และเจ้าหน้าที่ของบัณฑิตวิทยาลัยและคณะสังคมศาสตร์ มจร และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดทุกท่าน

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยพร้อมทั้งให้คำแนะนำเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์

ขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล ตอบแบบสอบถาม สำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ และผู้อุปการคุณ ที่ให้ความสำคัญและส่งเสริมเรื่อง การศึกษามาโดยตลอด รวมทั้งญาติพี่น้อง ที่คอยให้กำลังใจตลอดมา และขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคน ตลอดจน ท่านที่มีส่วนช่วยให้สารนิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยดี

ประโยชน์ คุณค่า และความดีของสารนิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นพุทธบูชาแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่เคารพและมีพระคุณอย่างสูง ตลอดจนครูอาจารย์ในอดีตที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้มาให้ และหากมีข้อผิดพลาดของงานชิ้นนี้อันอาจมีเกิดขึ้นได้ ผู้วิจัยขอน้อมรับแต่เพียงผู้เดียว

เกศกนก พุ่มส้ม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
กิตติกรรมประกาศ.....	ฅ
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญแผนภาพ.....	ท
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ธ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 คำถามของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครอง.....	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น.....	9
2.3 บทบาทและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....	14
2.4 การบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....	18
2.5 หลักอิทธิบาท 4.....	25
2.6 แนวทางการบูรณาการหลักอิทธิบาทในการปกครอง.....	33
2.7 บริบทพื้นที่.....	36
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	43
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
3.1 วิธีและขั้นตอนในการวิจัย.....	44
3.2 ระเบียบวิธีการวิจัย.....	45
3.2.1 การออกแบบการวิจัย.....	45
3.2.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	38
3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	52
3.7 สรุป.....	54
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล.....	57
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม.....	58
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม.....	63
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม.....	86

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5	
สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	87
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	88
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	92
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	97
5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย.....	97
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	98
บรรณานุกรม.....	99
ภาคผนวก.....	102
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	104
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	106
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม (Try out)	
เก็บข้อมูล และขอเข้าพื้นที่ในการวิจัย.....	110
ภาคผนวก ง แบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	113
ภาคผนวก จ แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถาม	
และการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ.....	115
ภาคผนวก ฉ ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย	
มหามกุฏราชวิทยาลัย.....	118
ประวัติผู้วิจัย.....	119

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	60
4.2	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	60
4.3	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	61
4.4	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ.....	61
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน.....	62
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4.....	63
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4.....	64
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4.....	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
4.9	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ.....	66
4.10	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ.....	67
4.11	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามเพศ.....	67
4.12	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามเพศ.....	68
4.13	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามเพศ.....	68
4.14	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามเพศ.....	69
4.15	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามเพศ.....	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
4.16	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามเพศ.....	70
4.17	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ.....	71
4.18	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ.....	71
4.19	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ.....	72
4.20	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ.....	73
4.21	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ.....	73
4.22	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ.....	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

4.23	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ.....	74
4.24	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ.....	75
4.25	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา...	76
4.26	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามการศึกษา.....	76
4.27	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามระดับการศึกษา.....	77
4.28	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามการศึกษา.....	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
4.29 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามระดับการศึกษา.....	78
4.30 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามการศึกษา.....	78
4.31 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามระดับการศึกษา.....	79
4.32 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามการศึกษา.....	80
4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอาชีพ.....	81
4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอาชีพ.....	81
4.35 แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé.....	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
4.36	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ.....	83
4.37	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ.....	83
4.38	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé.....	84
4.39	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ.....	85
4.40	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ.....	85
4.41	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé.....	86

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
4.42	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ.....	87
4.43	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ.....	87
4.44	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé.....	88
4.45	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	89
4.46	แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4.....	90
4.47	แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4.....	91
4.48	แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4.....	91

สารบัญแผนภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	44
3.1	กระบวนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม.....	53

คำอธิบายชื่อย่อในพระไตรปิฎก

อักษรย่อในดัชนีฉบับนี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎกภาษาบาลี/พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนคัมภีร์ อรรถกถาบาลี/ภาษาไทย ใช้ฉบับ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๓๙

การอ้างอิงพระไตรปิฎก จะระบุ เล่ม/หน้า/ข้อ หลังอักษรย่อชื่อคัมภีร์ เช่น ที.สี. (บาลี) ๙/๒๗๖/๙๗ ที.สี.(ไทย) ๙/๒๗๖/๙๘ หมายถึง ทีฆนิกาย สีลขณชวคคปาติ ภาษาบาลี เล่ม ๙ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๙๗ ฉบับมหาจุฬาปิฎก ๒๕๐๐, ทีฆนิกาย สีลขณชวคค ภาษาไทย เล่ม ๙ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๙๘ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๓๙

ส่วนพระคัมภีร์อรรถกถา จะระบุชื่อคัมภีร์ ลำดับเล่ม (ถ้ามี)/หน้า เช่น ที.สี.อ.(บาลี) ๑/๒๗๖/๒๔๐ หมายถึง ทีฆนิกาย สุมงคควิลาสิณี สีลขณชวคคอฎฐกถา ภาษาบาลี เล่ม ๑ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๒๔๐ ฉบับ มหาจุฬาอฎฐกถา ตามลำดับดังนี้

๑. คำอธิบายคำย่อชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

ก. คำย่อชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

คำย่อ	พระสุตตันตปิฎก ชื่อคัมภีร์	ภาษา
อง จตูกก. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย จตูกกนิบาต	ภาษาไทย
อง สตตก (ไทย)	= สุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย สัตตกนิบาต	ภาษาไทย
ขุ.ม. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย มหานิทเทสปาติ	ภาษาไทย
ที ปา (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย ปาฎีกวคค	ภาษาไทย
ที.ม. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย มหาวรรค	ภาษาไทย
ที.สี. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก ทีฆนิกาย สีลขณชวคค	ภาษาไทย
ม.ม. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย	ภาษาไทย
ม.อ. (ไทย)	= สุตตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย	ภาษาไทย

พระอภิธรรมปิฎก

อภิ.วิ.(ไทย) = อภิธรรมปิฎก วิภังค์ ภาษาไทย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

1.1.1 ความเป็นมา

ในปัจจุบันนี้ การบริหารงานของรัฐบาลได้มีการกระจายอำนาจออกจากส่วนกลางเพื่อให้มีการบริหารจัดการในเขตพื้นที่ของตนเอง จึงมอบอำนาจให้จังหวัดต่าง ๆ เป็นผู้รับมอบอำนาจมาบริหาร ดังนั้น จังหวัดหนึ่งในประเทศไทย คือ จังหวัดนครปฐม เป็นส่วนของภาคกลางของประเทศไทย และเป็นจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่ปริมณฑล ของกรุงเทพมหานคร จังหวัดนี้มีประวัติศาสตร์เก่าแก่ยาวนาน อีกทั้งยังเป็นที่ตั้งเก่าแก่ของเมืองในสมัยทวารวดี โดยมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดีเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันจังหวัดนครปฐม แบ่งออกเป็น 7 อำเภอ คือ 1. อำเภอเมืองนครปฐม 2. อำเภอกำแพงแสน 3. อำเภอนครชัยศรี 4. อำเภอดอนตูม 5. อำเภอบางเลน 6. อำเภอสามพราน และ 7. อำเภอพุทธมณฑล (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2563 ออนไลน์)

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานปกครองท้องถิ่น ที่เป็นผลมาจากแนวคิดการกระจายอำนาจ คือ รัฐบาลได้มอบอำนาจหน้าที่ในการปกครอง และจัดให้มีบริการสาธารณะ โดยดำเนินงานด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับการจัดตั้งขึ้น ในฐานะเป็นนิติบุคคลตาม พระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 7 พ.ศ. 2562 โดยมีสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย กำกับดูแลการบริหารของกรรมการ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจในการบริหารงาน โดยมีปลัดและรองปลัด เป็นหัวหน้างานบริหาร ซึ่งแบ่งออกเป็นหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบอยู่ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2563 ออนไลน์)

ในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย ถือว่าเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดเล็ก โดยในอดีตองค์การบริหารส่วนตำบล เดิมเรียกสภาตำบล ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบล และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกาศให้เปลี่ยนแปลงสภาตำบล เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล สภาตำบลทุ่งน้อยจึงเปลี่ยนสภาพเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย เมื่อวันที่ 30 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2539 (เว็บไซต์ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย, 2563 ออนไลน์)

ในการปฏิบัติงานของบุคลากร เจ้าหน้าที่ ในองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ในการปกครองเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ด้านไฟฟ้า ประปา และการคมนาคม ให้ประสบความสำเร็จหรือให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ที่เห็นเป็นรูปธรรมในการบริหารและให้บริการ เกิดประโยชน์แก่ประชาชน บุคลากรควรเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมขั้นพื้นฐาน มีทัศนคติที่ดีในการทำงานเห็นประชาชนเป็นสิ่งที่สำคัญ และควรจะมีเป็นคุณธรรมพื้นฐานในการปฏิบัติงานนั้น คือ หลักอิทธิบาท 4 อันได้แก่ ฉันทะ คือความพอใจในการปฏิบัติงาน วิริยะ คือ ความเพียรพยายาม ทำงานให้ประสบความสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย จิตตะ คือ การเอาใจใส่ แสดงความรับผิดชอบ เมื่อเกิดข้อผิดพลาดโดยไม่โยนภาระ หรือปัดความรับผิดชอบของตนเอง และวิมังสา ในกระบวนการทำงานในทุกขั้นตอน จะต้องมีความรอบคอบ ความคิดไตร่ตรอง ใช้หลักเหตุและผลในการทำงาน ไม่เอนเอียงเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด บริการประชาชนด้วยความเท่าเทียมกัน ไม่แบ่งพรรคพวกหรือญาติพี่น้องในการเลือกปฏิบัตินั้น ๆ ในการบริหารจัดการในองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้เกิดความผาสุกร่มเย็น สงบเรียบร้อย

1.1.2 ปัญหา

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ มีการบริหารจัดการตามหลักของการให้บริการที่มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนให้มากที่สุด ตามการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่จะเน้นการบริการประชาชน ซึ่งเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ หน่วยงานของรัฐในฐานะผู้ให้บริการกับประชาชนจะต้องรับผิดชอบต่อและนำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในนโยบายของรัฐตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่งเสริมให้เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาพื้นที่ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ และจะต้องเร่งพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ตลอดจนการเร่งส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วม ในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่น สนับสนุนและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างจริงจัง โดยดำเนินการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ได้กำหนดนโยบาย การจัดบริการสาธารณะในด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด โดยเน้นการส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในด้านการ พัฒนาและกำหนดนโยบาย แต่เนื่องจากความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม จำนวน

ประชากรเพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็ว อีกทั้งจำนวนประชากรแฝงที่มีอยู่ในพื้นที่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา

1.1.3 ความสำคัญ

ความสำคัญของระบบการบริหารงานสาธารณสุขปโภคที่จะช่วยอำนวยความสะดวก เพิ่มคุณภาพชีวิต ตลอดจนเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้ ถือได้ว่าเป็นเป้าหมายสำคัญของหน่วยงาน ซึ่งจะต้องดำเนินการและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เท่าทันต่อการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจและสังคม และการเพิ่มจำนวนประชากรของชุมชน ความสำคัญของการบริหารงานสาธารณสุขปโภค ไฟฟ้า ประปา และการคมนาคม ที่จะช่วยอำนวยความสะดวก เพิ่มคุณภาพชีวิต ตลอดจนเพิ่มความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้ ถือได้ว่าเป็นเป้าหมายสำคัญของหน่วยงาน ซึ่งจะต้องดำเนินการและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เท่าทันต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม และการเพิ่มจำนวนประชากรของชุมชน

จากเหตุผล ความสำคัญ และปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านไฟฟ้า ประปา และการคมนาคมที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษาการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เพื่ออำนวยความสะดวกและจัดการปกครองด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้ประชาชนทุกคนได้รับความสะดวกสบายตามพื้นฐานในการใช้ชีวิตให้เกิดความพึงพอใจในการปกครอง ประชาชนจะได้ให้ความร่วมมือ ซึ่งเป็นผลที่ดีต่อการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม สืบต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

1.2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.2.3 เพื่อศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

1.3 คำถามของการวิจัย

1.3.1 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม อยู่ในระดับใด

1.3.2 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างหรือไม่ อย่างไร

1.3.3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีอะไรบ้าง และควรเป็นอย่างไร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง ที่อาศัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 5860 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

1) **ตัวแปรอิสระ** ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

2) **ตัวแปรตาม** ได้แก่ การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย ด้านไฟฟ้า ประปา และการคมนาคม ตามหลักอิทธิบาท 4 ได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่วิจัย

คือ พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

1.4.4 ระยะเวลา ในการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 10 เดือน คือ ตั้งแต่ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 ถึงเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2564

1.5. สมมติฐานการวิจัย

1.5.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย แตกต่างกัน

1.5.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย แตกต่างกัน

1.5.3 ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย แตกต่างกัน

1.5.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย แตกต่างกัน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” มีศัพท์เฉพาะที่ใช้ศึกษาวิจัย ดังนี้

การปกครอง หมายถึง การดูแล การให้ความคุ้มครอง หรือ การบริหารบ้านเมืองในลักษณะที่มีผู้ปกครอง อย่างเช่น การปกครองส่วนกลาง การปกครองส่วนภูมิภาค และการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองในระดับท้องถิ่น ในลักษณะขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การบริหารงานท้องถิ่น บรรเทาทุกข์ บำรุงสุขในท้องถิ่น สรุปลงโดยรวม 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการไฟฟ้า การประปา และการคมนาคม

การบริหารงานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หมายถึง การให้ความคุ้มครองหรือการบริหารงานท้องถิ่น บรรเทาทุกข์ บำรุงสุข ให้น้ำไหล ไฟสว่าง ทางสะดวก 3 ด้าน ดังนี้คือ

ด้านไฟฟ้า หมายถึง การปกครองด้วยการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก

ด้านประปา หมายถึง การปกครองด้วยการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน

ด้านคมนาคม หมายถึง การปกครองด้วยการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน

อิทธิบาท 4 คือ คุณเครื่องให้สำเร็จความประสงค์ 4 ประการ ได้แก่

ฉันทะ หมายถึง ความพอใจ และยินดีที่จะปกครองให้ประชาชนมีความสุข ด้านการไฟฟ้า การประปาและด้านการคมนาคม รักประชาชน บรรณาการทำให้การปกครองมีความสุขสงบสำเร็จตามเป้าหมายทุกๆ ด้านต่อไป

วิริยะ หมายถึง มีความเพียร ด้วยความพยายามต่อการปกครองให้เข้มแข็ง อดทนเอาธุระไม่ทอดเลย

จิตตะ หมายถึง การเอาใจใส่ต่อการปกครองในสิ่งที่ทำด้วยความคิด เอาจิตฝึกฝนไม่ปล่อยใจให้ฟุ้งซ่านเลื่อนลอยไป

วิมังสา หมายถึง ความไตร่ตรอง หมั่นใช้ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญตรวจตราต่อการปกครองให้หาเหตุผลและตรวจสอบข้อยิ่งหย่อนในสิ่งที่ทำนั้น มีการวางแผน วัตถุประสงค์ คัดค้านวิธีแก้ไขปรับปรุง

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลเดิมเรียกสภาตำบล ต่อมา มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและสภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกาศให้เปลี่ยน แปลงสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล สภาตำบลทุ่งน้อยจึงเปลี่ยนสภาพเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย เมื่อวันที่ 30 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2539

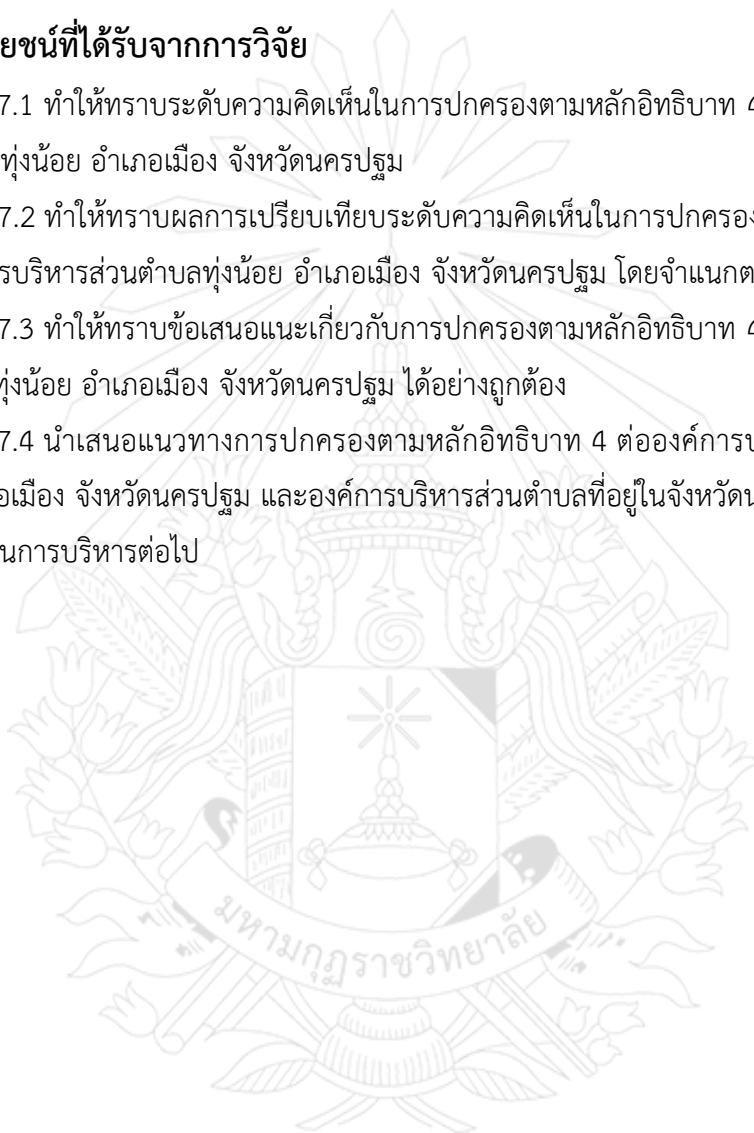
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.7.1 ทำให้ทราบระดับความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วน ตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

1.7.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.7.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ได้อย่างถูกต้อง

1.7.4 นำเสนอแนวทางการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ต่อบริการส่วนตำบล ทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม และองค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ในจังหวัดนครปฐม ได้นำไปเป็นแบบอย่างในการบริหารต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอมือง จังหวัดนครปฐม” ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี ตำรา บทความ หนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบแนวความคิดในการทำวิจัยแล้วได้ กำหนดแนวการศึกษาไว้ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครอง
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น
- 2.3 บทบาทและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.4 การบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.5 หลักอิทธิบาท 4
- 2.6 แนวทางการบูรณาการหลักอิทธิบาทในการปกครอง
- 2.7 บริบทพื้นที่ที่ศึกษา
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครอง

ก่อนที่จะศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดในการปกครอง ผู้วิจัยขอเสนอความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครอง พอสังเขป ดังนี้

2.1.1 ความหมายการปกครอง

การปกครอง คือ การใช้อำนาจอธิปไตยตามกฎหมายในการบริหาร และจัดการประเทศ การปกครองมีหลายรูปแบบ เช่น การปกครองแบบประชาธิปไตย และการปกครองแบบเผด็จการ นอกจากนี้ การปกครองยังมีได้หลายระดับ เช่น การปกครองส่วนกลาง การปกครองส่วนภูมิภาค และการปกครองส่วนท้องถิ่น (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2563 ออนไลน์)

อริสโตเติล นักปราชญ์ชาวกรีก ได้จำแนกลักษณะการปกครองของรัฐต่าง ๆ โดยได้จำแนก ลักษณะการปกครองของรัฐต่าง ๆ โดยใช้คุณภาพชีวิต (ฐานะ) ของคนปกครอง และจำนวนผู้ปกครอง เป็นเกณฑ์

1. การปกครองโดยคน ๆ เดียว หมายถึง ระบบการปกครองที่คนๆ เดียวมีอำนาจอธิปไตย หรืออำนาจสูงสุดเหนือบุคคลทั้งหลายโดยเด็ดขาด หากผู้ปกครองมีคุณธรรมเรียกว่า “ราชาธิปไตย” (Monarchy) ซึ่งอริสโตเติล ได้ให้นิยามว่า เป็นการปกครองภายใต้กษัตริย์จอมปราชญ์

หรือราชาปราชญ์ (Philosopher king) แต่หากเป็นกษัตริย์ที่กดขี่ข่มเหงราษฎร จะเรียกว่า “ทฤษฏีปราชญ์” หรือ “ทรราช” (Tyranny) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อผลประโยชน์ของผู้ปกครอง

ดังนั้น รูปแบบการปกครองที่ดีที่สุดที่สอดคล้องตามคตินิยมของกรีกคือ การปกครองแบบราชาธิปไตย ในทางกลับกันรูปแบบที่แย่ที่สุดก็คือแบบทรราช ที่ใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ของส่วนตัวและพวกพ้อง โดยไม่สนใจความทุกข์ยากของประชาชน ไม่ได้ปกครองเพื่อความผาสุกของพลเมือง

2. การปกครองโดยคณะบุคคล หมายถึง ระบบการปกครองที่บุคคลจำนวนหนึ่งที่มีความสามารถ มีสติปัญญา มีคุณธรรมสูงส่ง เป็นผู้กำหนดกฎเกณฑ์ทางการเมืองและบริหารประเทศ (อาจเทียบกักระบบคณะกรรมการในปัจจุบัน)

3. การปกครองโดยคนทั้งหมดหรือเสียงส่วนใหญ่ หมายถึง ระบบการปกครองที่ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย (แต่ไม่ได้หมายถึงว่าทุกคนต่างได้เข้าไปบริหารประเทศ ดังนั้นไม่ใช่ทุกคนเป็นผู้ปกครอง)

รูปแบบการปกครองที่ อริสโตเติล เรียกว่า มัชฌิมวิถีสถิตี (Polity) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อประโยชน์สุขของคนส่วนรวมอย่างยั่งยืน การใช้คำว่าเพื่อคนส่วนรวมอย่างยั่งยืน ก็เพราะต้องการเน้นว่าเป็นการมองที่เน้นองค์รวมของสังคมมากกว่าการเน้นที่ประชาชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือคนใดคนหนึ่ง และไม่ใช่เพียงเพราะความสุขชั่วระยะหนึ่งเท่านั้น แต่หากมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำตามใจตนเอง ไม่เห็นแก่ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ความยั่งยืน ก็จะแปรเปลี่ยนเป็นการปกครองโดย “ประชาธิปไตย” (Democracy) หรือ “ฝูงชน” (Mob-rule) หรือ “มวลชนเป็นใหญ่” (Rule of the masses) ซึ่งทุกคนมุ่งที่ประโยชน์ของตนเอง ประเทศไปตามมติของเสียงส่วนใหญ่ ซึ่งอาจเป็นทางก่อให้เกิดผลดีหรือเสียก็ได้ควมมีจริยธรรมศีลธรรมหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้มีสิทธิออกเสียง

การปกครองโดยคนจำนวนมากไม่น่าจะดี เพราะมองจากสภาพคนในสมัยนั้นที่คนส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจในปัญหาบ้านเมือง การตัดสินใจของคนส่วนใหญ่ จึงตั้งอยู่บนพื้นฐานของความไม่เข้าใจประเด็นบ้านเมืองอย่างถ่องแท้ มุ่งรักษาผลประโยชน์เฉพาะหน้าของตนเองเป็นหลัก

สรุปรูปแบบการปกครองของรัฐ ดังนี้

1. รูปแบบการปกครองที่ดี เรียงตามลำดับจากดีมากไปยังดี น้อย ตามแนวคิดของอริสโตเติล ได้แก่

- (1) ราชาธิปไตย (Monarchy) เป็นการปกครองโดยคนเดียว
- (2) อภิชนาธิปไตย (Aristocracy) เป็นการปกครองโดยกลุ่มคน
- (3) โพลิตี (Polity) เป็นการปกครองโดยคนจำนวนมาก

2. รูปแบบการปกครองที่ไม่ดี เรียงตามลำดับจากเลวน้อยไปยิ่งเลวมาก

- (1) ทระราช (Tyranny) เป็นการปกครองโดยคนเดียว
- (2) คณาธิปไตย (Oligarchy) เป็นการปกครองโดยกลุ่มคน
- (3) ประชาธิปไตย (Democracy) เป็นการปกครองโดยคนจำนวนมาก

รูปแบบการเมืองใดก็ตาม ที่ส่งเสริมให้ผู้ปกครองใช้อำนาจเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม ถือเป็นรูปแบบที่ดีในขณะเดียวกัน รูปแบบการปกครองที่ส่งเสริมให้ผู้ปกครองใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ส่วนตนและพรรคพวก นั้น เป็นรูปแบบที่ไม่ดีส่วนระบบการปกครองที่ดีที่สุดตามทรรศนะของเขา คือระบบโพลิตี เป็นการผสมผสานระหว่างระบบคณาธิปไตย และระบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นแนวทางสายกลางระหว่างการปกครองโดยคนร่ำรวย (คณาธิปไตย) กับการปกครองโดยคนจน (ประชาธิปไตย) ซึ่งจะให้โอกาสแก่ราษฎรทุกคนได้มีส่วนร่วมในการปกครองโดยยุติธรรม โดยยึดรัฐธรรมนูญเป็นหลัก รัฐแบบ Polity ประกอบด้วยชนชั้นใหญ่ ๆ 3 กลุ่ม คือ คนร่ำรวย คนชั้นกลาง และคนจน โดยเสถียรภาพของรัฐแปรตามชนชั้นกลาง ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ และอริสโตเติลเชื่อว่า ชนชั้นกลางจะรับฟังเหตุผลมากที่สุด เป็นกลุ่มที่มีความสุขุมเยือกเย็น มีความอดุสาหะ และเป็นผู้คนคอยเฝ้าดูการบริหารของรัฐ (ฉัตรไชย จันทร์พรายศรี, 2561, อัดสำเนา)

สรุปได้ว่า การปกครอง คือ การใช้อำนาจอธิปไตยตามกฎหมายในการบริหาร และจัดการประเทศ การปกครองมีหลายรูปแบบ เช่น การปกครองแบบประชาธิปไตย และการปกครองแบบเผด็จการ และการปกครองยังมีได้หลายระดับ ควรเป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้ผู้ปกครองใช้อำนาจเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวมถือเป็นรูปแบบที่ดี

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

2.2.1 แนวความคิดในการปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวความคิดในการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการปกครองของรัฐบาลในอันที่จะรักษาความมั่นคงและความสุขของประชาชน ยึดหลักการกระจายอำนาจปกครอง และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นสามารถสรุปได้ดังนี้ (ชวงค์ ฉายะบุตร, 2539, หน้า 28)

การปกครองท้องถิ่น (Local Government) เป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเมืองการปกครองในระดับพื้นฐานของประเทศ

การปกครองท้องถิ่นเกิดขึ้นเพื่อลดปัญหาและข้อจำกัดในการบริหารงานของรัฐบาลส่วนกลาง ที่ไม่สามารถดูแล ประชาชนทั้งประเทศได้ทั่วถึง

- การปกครองท้องถิ่นยังมีความสำคัญในฐานะเป็นกลไก ในการกระจายทรัพยากรการพัฒนาของรัฐไปสู่ชนบทได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีการกระจายอยู่ทั่วทุกพื้นที่และมี อำนาจในการบริหารจัดการตนเอง
- รูปแบบการปกครองท้องถิ่นเป็นลักษณะการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางมาสู่ท้องถิ่น เป็นรูปแบบการปกครองที่มีความทันสมัยที่ประเทศพัฒนาแล้วใช้เป็นรูปแบบหลักในการบริหารและการพัฒนาประเทศ

การปกครองส่วนท้องถิ่น ถือว่าเป็นการปกครองที่มีความจำเป็นและสำคัญอย่างมากในทางการเมือง และการปกครองของชุมชนต่าง ๆ โดยเฉพาะชุมชนที่มีการปกครองระบบประชาธิปไตย จะเห็นได้ว่า รัฐบาลซึ่งเป็น กลไกในการบริหารการปกครองของรัฐนั้น (ประทาน คงฤทธิศึกษากร, 2535, หน้า 6) ย่อมมีภาระหน้าที่อย่างมากภายใต้การบริหารประเทศให้ประชาชนได้รับความสุข และความสะดวกรวดเร็วในการดำรงชีวิต รวมถึงความมั่นคงแห่งชาติทั้งในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม แต่ก็เป็นไปไม่ได้ที่รัฐจะดูแล จัดทำบริการให้กับประชาชนได้ทั่วถึงทุกชุมชนของประเทศ เพราะอาจจะเกิดปัญหาเกี่ยวกับความล่าช้าในการดำเนินงาน การที่อาจจะไม่สนองต่อความต้องการของแต่ละชุมชนได้ รวมทั้งข้อจำกัดเกี่ยวกับงบประมาณ ตัวบุคคล และเจ้าหน้าที่ดำเนินงานให้ทั่วถึงได้ ดังนั้น จึงลดภาระของรัฐบาล โดยการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เพื่อการสนองต่อความต้องการของชุมชน จะได้เกิดความสะดวกรวดเร็ว และตรงกับความต้องการประสงค์ของชุมชนนั้น ๆ เพื่อเป็นผลให้การปกครองท้องถิ่นมีบทบาทและความสำคัญเกิดขึ้น

2.2.2 ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองซึ่งหน่วยการปกครอง ท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระเพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหาร การปกครองท้องถิ่น มีอำนาจอิสระพร้อม ความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจาก การควบคุมของหน่วย การบริหารราชการส่วนกลาง หรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ยังต้องอยู่ภายใต้บังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด (Haris G. Montagu, 1984) การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นระบบการบริหารและจัดการสาธารณะและทรัพยากรต่างๆ ของท้องถิ่นหนึ่งภายในรัฐหนึ่งเป็นท้องถิ่นที่อันมีขอบเขตชัดเจน ภายในรัฐนั้นมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีโครงสร้างด้านอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดโดยกฎหมายทั่วไปและหรือกฎหมายพิเศษ (ธเนศวร์ เจริญเมือง, 2550, หน้า 18) การปกครองท้องถิ่นคือการปกครองระดับที่ต่ำกว่ารัฐหรือประเทศ และองค์การส่วนท้องถิ่นที่มีองค์การตัดสินใจและบริหารภายในพื้นที่อันจำกัดของตนอาจเกิดโดยรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายระดับสูงของรัฐบาลกลางหรือกฎหมายลำดับรองและทำหน้าที่ทางการบริหารและการนิติบัญญัติ (เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ, 2555, หน้า 65)

2.2.3 ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

จากแนวความคิดในการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการปกครองของรัฐในอันที่จะรักษาความมั่นคงและความผาสุกของประชาชน โดยยึดหลักการกระจายอำนาจปกครอง และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นจึงสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่นคือรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย (Basic Democracy) เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณมีความเกี่ยวข้องกับส่วนได้ส่วนเสียในการปกครอง การบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบ และห่วงหาพันต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัย อันจะนำมาซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบการปกครองประชาธิปไตยในที่สุด (ชูศักดิ์ เทียงตรง, 2518, หน้า 6-7) โดยประชาชนจะมีโอกาสเลือกตั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร การเลือกตั้งจะเป็นการฝึกฝนให้ประชาชนใช้ดุลพินิจเลือกผู้แทนที่เหมาะสม สำหรับผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้าไปบริหารกิจการ ของท้องถิ่น นับได้ว่าเป็นผู้นำในท้องถิ่นจะได้ใช้ความรู้ความสามารถบริหารงานท้องถิ่น เกิดความคุ้นเคยมีความชำนาญชำนาญในการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป

2. การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักการปกครองตนเอง (Self-Government) หัวใจของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประการหนึ่งก็คือ การปกครองตนเอง มิใช่เป็น การปกครองอันเกิดจากคำสั่งเบื้องบน การปกครองตนเองคือ การที่ประชาชนมีส่วนร่วม ในการปกครอง ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบบริหารท้องถิ่น โดยอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจจากประชาชนแล้ว ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องฟังเสียง ประชาชนด้วยวิถีทางประชาธิปไตยต่าง ๆ เช่น เปิดโอกาสให้ประชาชนออกเสียงประชามติ (Referendum) ให้ประชาชนมีอำนาจถอดถอน (Recall) ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึก ในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนร่วมรับรู้ถึงอุปสรรคปัญหาและช่วยกันแก้ไข ปัญหาของท้องถิ่นของตน (อนันต์ อนันตกุล, 2521 : 6-7)

นอกจากนี้ การปกครองตนเองในรูปของการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริงหรือ การกระจายอำนาจไปในระดับ ต่ำสุดคือ รากหญ้า (Grass roots) ซึ่งเป็นฐานเสริมสำคัญยิ่ง ของการพัฒนากระบวนการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ความล้มเหลวของ ระบอบประชาธิปไตยมีหลายองค์ประกอบ แต่องค์ประกอบสำคัญยิ่งยวดอันหนึ่ง ก็คือการขาดรากฐานในท้องถิ่น (ลิขิต ธีรเวคิน, 2525, หน้า 3)

3. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการกระจายอำนาจ การปกครองท้องถิ่นมีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เนื่องจากความจำเป็นบางประการ ดังนี้ (ชูวงศ์ ฉายะบุตร, 2539, หน้า 28-29)

1) ภารกิจของรัฐบาลมีอยู่อย่างกว้างขวาง นับวันจะขยายเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากงบประมาณที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีตามความเจริญเติบโตของบ้านเมือง

2) รัฐบาลมีอาจจะดำเนินการในการสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง เพราะแต่ละท้องถิ่นย่อมมีปัญหา และความต้องการ ที่แตกต่างกัน การแก้ปัญหาหรือจัดบริการโครงการในท้องถิ่นโดยรูปแบบที่เหมือนกัน ย่อมไม่บังเกิดผลสูงสุด ท้องถิ่นย่อมรู้ปัญหาและเข้าใจปัญหาได้ดีกว่า ผู้ซึ่งไม่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ประชาชนในท้องถิ่นจึงเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้นมากที่สุด

3) กิจการบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะท้องถิ่นนั้น ไม่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่น และไม่มีส่วนได้ ส่วนเสียต่อประเทศโดยรวม จึงเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่น ดำเนินการดังกล่าวเอง

ดังนั้น หากไม่มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลจะต้องรับภาระดำเนินการทุกอย่าง และไม่ว่าจะสนองความต้องการของท้องถิ่นทุกจุดหรือไม่ รวมทั้งจะต้องดำเนินการ เฉพาะท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่น หากได้จัดให้มีการปกครองท้องถิ่น เพื่อดำเนินการเองแล้ว ภาระของรัฐบาลก็จะผ่อนคลายเป็นไป รัฐบาลจะมีหน้าที่เพียงแต่ควบคุม ดูแลเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เพื่อให้ท้องถิ่นมีมาตรฐานในการดำเนินงานยิ่งขึ้น

การแบ่งเบาภาระทำให้รัฐบาลมีเวลาที่จะดำเนินการในเรื่องที่สำคัญ หรือกิจการใหญ่ ๆ ระดับชาติอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวม ความคับคั่งของภาระหน้าที่ต่าง ๆ ที่รวมอยู่ส่วนกลางจะลดน้อยลง ความคล่องตัวในการดำเนินงานของส่วนกลางจะมีมากขึ้น

4. การปกครองท้องถิ่นสามารถสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพ เนื่องจากท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไม่ว่าทางสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชน ความต้องการ และปัญหาแตกต่างกันออกไป ผู้ที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาให้ถูกจุด และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนก็ต้องเป็น ผู้ที่รู้จักปัญหาและความต้องการ ของประชาชนเป็นอย่างดี การบริหารงานจึงจะเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ไม่ต้องเสียเวลาเสนอเรื่องขออนุมัติไปยังส่วนเหนือขึ้นไป ท้องถิ่นจะบริหารงานให้เสร็จสิ้นลงภายในท้องถิ่นนั่นเอง ไม่ต้องสิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น

5. การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารของประเทศในอนาคต ผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง การได้รับเลือกตั้ง การสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมืองของตน และยังฝึกฝนทักษะทางการเมืองบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วย ในประเทศไทย ผู้นำทางการเมืองที่มีชื่อเสียง เช่น นาย

ทองหยด จิตตะวีระ, นายสุรินทร์ เทพกาญจนา เป็นต้น ล้วนแต่มีผลงานจากการเป็นนายกเทศมนตรี หรือผู้บริหารท้องถิ่นมาก่อน จนสามารถประสบความสำเร็จเป็นนักการเมืองที่มีชื่อเสียงในระดับชาติ (วิญญู อังคณารักษ์, 2518, หน้า 98)

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวความคิดในการพัฒนาชนบท แบบพึ่งตนเอง การปกครองท้องถิ่นโดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ทำให้เกิดการพัฒนาชนบท แบบพึ่งตนเองทั้งทาง การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การดำเนินงานพัฒนาชนบท ที่ผ่านมายังมีอุปสรรคสำคัญประการหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมจากประชาชน ในท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ซึ่งการพัฒนาชนบทที่สัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องมา จากการริเริ่มช่วยตนเอง ของท้องถิ่น ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมแรงกัน โดยอาศัยโครงสร้างความเป็น อิสระ ในการปกครองตนเอง ซึ่งต้องมาจากการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง มิเช่นนั้นแล้ว การพัฒนา ชนบทจะเป็นลักษณะ “หยิบยื่นยัดใส่ หรือกึ่งหยิบยื่นยัดใส่” เกิดความคาดหวัง ทุกปีจะมี “ลาภลอย” แทนที่จะเป็นผลดีต่อท้องถิ่นกลับสร้างลักษณะการพัฒนาแบบพึ่งพา ไม่ยอมช่วยตนเอง อันเป็นผล ทางลบต่อการพัฒนาพื้นฐานระบอบประชาธิปไตย (ลิขิต ธีรเวคิน, 2528, หน้า 3-4) ดังนั้นการ กระจายอำนาจจึงจะทำให้เกิดลักษณะการพึ่งตนเอง ซึ่งเป็นหลักสำคัญ ของการพัฒนาชนบทอย่างยิ่ง

การกระจายอำนาจมีข้อพึงระวังและได้กลายเป็นจุดวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งมีอยู่หลายประการ ดังได้กล่าวไว้แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง ของขอบเขต การกระจายอำนาจและการคำนึงถึงระดับ ความรู้ความสามารถของประชาชน ซึ่งเป็นปัญหาที่ถกเถียงกันอย่างมา และมีความนานตั้งแต่สมัย เปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 กล่าวคือ ได้มีการถกเถียงถึงความพร้อมของประชาชนต่อการ ปกครองตนเอง มาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน แต่จากความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นนั้น หากจะ มองรวม เป็นจุดใหญ่ ๆ แล้ว สามารถแบ่งออกได้เป็นสองด้านคือ ด้านการเมืองการปกครอง และการ บริหาร กล่าวคือ ในด้านการเมืองการปกครองนั้น เป็นการปูพื้นฐานของการปกครอง ระบอบ ประชาธิปไตย และการเรียนรู้การปกครองตนเอง ส่วนด้านการบริหารนั้น เป็นการแบ่งเบาภาระของ รัฐบาลและประชาชนในท้องถิ่นได้หาทางตอบสนองแก้ปัญหาด้วยตนเอง ด้วยกลไกทางการบริหาร ต่าง ๆ ทั้งในแง่ของการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการจัดการ ฯลฯ

สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นการกระจายอำนาจของรัฐบาล เพื่อให้ประชาชนรู้จัก ท้องถิ่นการปกครองตนเอง หัวใจของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประการหนึ่งก็คือ การ ปกครองตนเองมิใช่เป็นการปกครองอันเกิดจากคำสั่งเบื้องบน โดยเป็นการที่ประชาชนมีส่วนร่วมใน การปกครอง ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบบริหารท้องถิ่นโดยอาศัย ความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนแล้วซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกในความสำคัญของตนเอง ต่อท้องถิ่น และมีส่วนรับรู้ถึงปัญหาและแก้ไขปัญหาท้องถิ่นของตน

2.3 บทบาทและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง จะมีขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนเอง ซึ่งแยกออกจากรัฐ โดยทั่วไปแล้วอำนาจหน้าที่ของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบเดียวกัน คือการจัดทำ “บริการสาธารณะ” สำหรับการจัดทำบริการสาธารณะที่ถือเป็นอำนาจหน้าที่ของระดับชาติ (รัฐ) และระดับท้องถิ่น (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) เป็นการจัดทำภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการและความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชนโดยทั่วไป โดยสามารถแยกได้เป็น 2 ประเภทได้แก่

2.3.1 บริการสาธารณะระดับชาติ (National Affairs) ซึ่งหมายถึงกิจกรรมที่จัดทำขึ้นโดยรัฐ ที่มุ่งเน้นเพื่อประโยชน์ส่วนรวมภายในรัฐ มีลักษณะเกี่ยวกับ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของรัฐ เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน กระบวนการยุติธรรม เกี่ยวกับการเป็นตัวแทนของรัฐโดยรวม และรวมไปถึงกิจกรรมที่ต้องการให้เกิดมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ อาทิ กองทัพ กิจการตำรวจ ศาลยุติธรรม กิจกรรมทางการทูต ระบบการแลกเปลี่ยนเงินตรา เป็นต้น

2.3.2 บริการสาธารณะระดับท้องถิ่น (Local Affairs) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น โดยเฉพาะ และเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่น โดยจะมีลักษณะเป็นกิจกรรมที่ตอบสนองคนในท้องถิ่น ซึ่งแต่ละท้องถิ่นอาจจะมีความแตกต่างกันออกไป โดยส่วนใหญ่จะสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของคนในท้องถิ่น ทั้งเรื่องเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม การอำนวยความสะดวก รวมไปถึงการจัดสวัสดิการให้คนในท้องถิ่นโดยตรง (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2547, หน้า 38)

2.3.3 อำนาจหน้าที่ของ อบต.

อบต. มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542)

1. พัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา 66)
2. มีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67 ดังนี้
 - 1) จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
 - 2) การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 - 3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 - 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 - 6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ
 - 7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 - 9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย
3. มีหน้าที่ที่อาจทำกิจกรรมในเขต อบต. ตามมาตรา 68 ดังนี้
- 1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
 - 2) ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
 - 3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
 - 4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
 - 5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
 - 6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
 - 7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ
 - 8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
 - 9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.
 - 10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
 - 11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
 - 12) การท่องเที่ยว
 - 13) การผังเมือง

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใดๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าตามสมควร ในกรณีนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ นำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วย

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของทางราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อใช้บังคับในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนด โทษปรับเกินหนึ่งพันบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ในส่วนของการบริหารงานนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดแบ่งการบริหารงาน ออกเป็น สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และส่วนต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ ตั้งขึ้น โดยมีพนักงานส่วนตำบลเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน และองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถขอให้ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการ บริหารราชการส่วนท้องถิ่น ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชั่วคราวได้ โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตามความจำเป็น และ ในกรณีที่เป็นข้าราชการซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลง กับหน่วยงานต้นสังกัดก่อนแต่งตั้ง

นอกจากนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือ ร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำการกิจการร่วมกันได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจ หน้าที่ของตน

4. การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงาน ของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบลต้องแจ้งให้ อบต. ทราบ ล่วงหน้าตามสมควร หาก อบต. มีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้นำความเห็นของ อบต. ไปประกอบการพิจารณา ดำเนินกิจการนั้นด้วย (มาตรา 69)

5. การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของ อบต. ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำ แผนพัฒนา อบต. การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการ ปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการ นั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด (มาตรา 69/1)

6. มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนิน กิจการ ของทางราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการ รักษาความมั่นคงแห่งชาติ (มาตรา 70)

7. ออกข้อบัญญัติ อบต. เพื่อใช้บังคับในตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ของ อบต. ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกิน 1,000 บาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (มาตรา 71)

8. อาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการของ อบต. เป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม (มาตรา 72)

9. อาจทำกิจการนอกเขต อบต. หรือร่วมกับสภาตำบล อบต. อบจ. หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำกิจการร่วมกันได้ (มาตรา 73) (<https://www.subsombun.go.th/pdf>)

2.3.4 องค์การบริหารส่วนตำบล

ประกอบด้วย ฝ่ายนิติบัญญัติเรียกว่า สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และฝ่ายบริหารเรียกว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

- สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ 2 คน

- ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

- ในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีเพียงหนึ่งหมู่บ้าน จะมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจำนวน 6 คน ถ้ามี 2 หมู่บ้านจะมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 3 คน

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่ในการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง เช่น

- รักษาความสะอาดของถนนหนทางและกำจัดขยะมูลฝอย
- ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(<https://sites.google.com/site/socialknowledgecom>)

2.4 การบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.4.1 การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญ ฉบับปี พ.ศ. 2560 หมวด 14

มาตรา 249 ภายใต้บังคับมาตรา 1 ให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่ง การปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามวิธีการและรูปแบบองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่กฎหมายบัญญัติ การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใดให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และความสามารถในการปกครองตนเองในด้านรายได้ จำนวน และความหนาแน่นของประชากร และพื้นที่ ที่ต้องรับผิดชอบ ประกอบกัน

มาตรา 250 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ การจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะใดที่สมควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยเฉพาะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลัก ในการดำเนินการใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามวรรคสี่ และกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกลไกและขั้นตอนในการกระจายหน้าที่และอำนาจ ตลอดจนงบประมาณและบุคลากรที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจดังกล่าวของส่วนราชการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

ในการจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะใดที่เป็นหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าการร่วมดำเนินการกับเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐหรือการมอบหมายให้เอกชน หรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นมากกว่าการที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะร่วมหรือมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการนั้นก็ได้

รัฐต้องดำเนินการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ของตนเองโดยจัดระบบภาษีหรือการจัดสรรภาษี ที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาการหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้อย่างเพียงพอ ในระหว่างที่ยังไม่อาจดำเนินการได้ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปพลางก่อน

กฎหมายตามวรรคหนึ่งและกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหาร การจัดทำบริการสาธารณะ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา การเงินและการคลัง และการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งต้อง

ทำเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อการคุ้มครอง ประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศ เป็นส่วนรวม การป้องกันการทุจริต และการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ และต้องมีบทบัญญัติ เกี่ยวกับการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และการป้องกัน การก้าวก่ายการปฏิบัติหน้าที่ของ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

มาตรา 251 การบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กฎหมาย บัญญัติ ซึ่งต้องใช้ระบบคุณธรรมและต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่น และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ การจัดให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกันเพื่อให้สามารถ พัฒนาร่วมกัน หรือการสับเปลี่ยนบุคลากรระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันได้

มาตรา 252 สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง ผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการ เลือกตั้งหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นหรือในกรณี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบ พิเศษ จะให้มาโดยวิธีอื่นก็ได้ แต่ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วม ของประชาชนด้วย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมาย บัญญัติฯลฯ ด้วย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัครรับ เลือกตั้ง และหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้ง สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่ กฎหมายบัญญัติ ซึ่งต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์ ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามแนวทางที่ บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย

มาตรา 253 ในการดำเนินงาน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาท้องถิ่น และผู้บริหาร ท้องถิ่น เปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ รวมตลอดทั้งมีกลไกให้ ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 254 ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อกัน เพื่อ เสนอข้อบัญญัติหรือเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติ (ราชกิจจานุเบกษา, หมวด 14, 2560, หน้า 74-75)

2.4.2 ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มีปัจจัยหลายประการที่มีส่วนส่งเสริมให้การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประสบความสำเร็จทั้งในระดับองค์กรและระดับโครงการ โดยสรุปได้หลักๆ ดังนี้

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ
- มีการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ให้กันภายในระหว่างบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- มีกลไกในการส่งเสริมการทำงานร่วมกันที่เป็นระบบ
- ผู้บริหารมีภาวะความเป็นผู้นำสูง
- บุคลากรในองค์กรมีความรู้ความสามารถและมีความรับผิดชอบ
- การบริหารงานมีการรับฟังความคิดเห็นจากภายนอก และมีความคล่องตัว
- มีการแปลงวิสัยทัศน์ นโยบาย และยุทธศาสตร์ ขององค์กรมาสู่การปฏิบัติงานอย่างแท้จริง
- เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมริเริ่มกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- มีการติดตามและประเมินผลโครงการดังกล่าวอย่างใกล้ชิด
- มีความเพียงพอของงบประมาณ (วิมล ชาตะมีนา, วชิรา วราศรัย และ รุ่งทิพย์ จินดา พล, 2551, หน้า 25)

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ปี พ.ศ. 2550 พบว่า นับตั้งแต่ที่ได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้รวมที่สามารถนำมาพัฒนาท้องถิ่นของตนเองเพิ่มขึ้นตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญ โดยในปีงบประมาณ 2542 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายได้รวม 100,805 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 14.22 ของรายได้รัฐบาล และในปีงบประมาณ 2549 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้รวม 327,113 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 24.42 ของรายได้รัฐบาล กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ในช่วงปี พ.ศ. 2542-2550 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นถึง 3 เท่าตัว

ไม่เพียงแต่รายได้เท่านั้น อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็มากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งเป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะงานที่ได้มีการถ่ายโอนจากหน่วยราชการส่วนภูมิภาค เช่น งานบริการการศึกษา งานบริการสาธารณสุข และงานทะเบียนต่างๆ เป็นต้น

เมื่ออำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญเช่นนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความจำเป็นต้องมีความพร้อมในการบริหารจัดการรายได้และความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารจัดการด้านต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลงานที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของประชาชนในท้องถิ่นและสาธารณชนทั่วไป

อย่างไรก็ตาม มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนหนึ่งเท่านั้น ที่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ โดยพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง (ดังจะเห็นได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านั้นได้รับรางวัลในการบริหารจัดการที่ดีจากกระทรวงมหาดไทยและสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ในขณะที่เดียวกันก็มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับความสำเร็จดังกล่าวได้ กล่าวคือ ยังไม่มีการพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดีพอจึงส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและความพึงพอใจของประชาชนท้องถิ่น

ดังนั้น การพัฒนาความสามารถทางการบริหารจัดการ และปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการบริหารขององค์กรอย่างน้อย 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ความสามารถด้านการพัฒนาท้องถิ่น
2. ความสามารถด้านพัฒนาองค์กร
3. ความสามารถด้านการบริหารการเงินการคลัง
4. ความสามารถในการบริหารการมีส่วนร่วมของประชาชน

ซึ่งมิติทั้ง 4 ด้านนี้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน และถือเป็นหัวใจของการบริหารจัดการองค์กรปกครองท้องถิ่นยุคใหม่

นอกจากนี้ ความสำเร็จในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังจะต้องเกิดขึ้นใน 2 ระดับ ได้แก่ ความสำเร็จในการบริหารจัดการระดับโครงการ และความสำเร็จในการบริหารจัดการระดับองค์กร ซึ่งความสำเร็จทั้ง 2 ระดับนี้ จะมีส่วนเกื้อหนุนและส่งเสริมกันและกัน กล่าวคือ หากสร้างความสำเร็จในระดับโครงการได้ก็จะมีผลทำให้การบริหารจัดการในระดับองค์กรประสบความสำเร็จตามไปด้วย และในขณะเดียวกัน หากมีความสามารถในการบริหารระดับองค์กรภาพรวมประสบความสำเร็จ ก็จะมีผลให้การบริหารโครงการต่างๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำขึ้นมีผลสำเร็จลุล่วงได้ง่ายเช่นกัน (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550, หน้า 18)

2.4.3 การวิเคราะห์ภารกิจ

การวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และรวบรวมกฎหมายอื่น โดยใช้เทคนิค SWOT เข้ามาช่วย ทั้งนี้เพื่อให้ทราบอำนาจหน้าที่ที่จะเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนได้อย่างไร โดยวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคาม ในการดำเนินการตาม ภารกิจตามหลัก SWOT กำหนดวิธีการดำเนินการตามภารกิจสอดคล้องกับ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์ภารกิจให้ตรงกับสภาพปัญหา โดยสามารถกำหนดแบ่ง ภารกิจได้เป็น 7 ด้าน ซึ่งภารกิจดังกล่าวถูกกำหนดอยู่ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 (แก้ไขถึงฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552) และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้
 - 1) จัดให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ (มาตรา 50(2))
 - 2) จัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา (มาตรา 51(1))
 - 3) จัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น (มาตรา 51 (7))
 - 4) จัดให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ (มาตรา 51(8))
 - 5) ให้ บริการด้านการสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่นๆ (มาตรา 16(4))
 - 6) ให้บริการด้านการสาธารณสุขการ (มาตรา 16(5))
 - 7) ให้มีการฝังเมือง (มาตรา 16(25))
- 2 ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 1) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ (มาตรา 50(4))
 - 2) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม (มาตรา 50(6))

- 3) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ (มาตรา 50(7))
- 4) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้ (มาตรา 51(6))
- 5) ให้มีการจัดการศึกษา (มาตรา 16(9))
- 6) ให้การส่งเสริมด้านการสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และ ผู้ด้อยโอกาส (มาตรา 16(10))

7) ให้มีการปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย (มาตรา 16(12))

8) จัดให้มีการส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน (มาตรา 16(5))

9) ให้บริการด้านการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล (มาตรา 16(19))

3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน (มาตรา 50(1))
- 2) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง (มาตรา 50(5))
- 3) จัดให้มีการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (มาตรา 16(17))

4) จัดให้มีการรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ (มาตรา 16(23))

5) การควบคุมอาคาร (มาตรา 16(28))

6) ให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (มาตรา 16(29))

7) ให้มีการรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (มาตรา 16(30))

4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1) ให้มีโรงฆ่าสัตว์ (มาตรา 51(2))

2) จัดให้มีและควบคุมตลาด (มาตรา 51(3) และมาตรา 16(3))

3) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร (มาตรา 51(5))

4) ให้มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง (มาตรา 16(1))

5) จัดให้มีการส่งเสริมการฝึกและประกอบอาชีพ (มาตรา 16(6))

6) จัดให้มี การพาณิชยกรรมและการส่งเสริมการลงทุน (มาตรา 16(7))

- 7) จัดให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว (มาตรา 16(8))
- 8) จัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ (มาตรา 16(13))

5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1) ให้มีการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล (มาตรา 50(3))
- 2) ให้มีการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย (มาตรา 16(18))
- 3) ให้มีการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ (มาตรา 16(21))
- 4) ให้มีการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา 16(24))
- 5) ให้มีดูแลรักษาที่สาธารณะ (มาตรา 16(27))

6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น (มาตรา 50(8) และมาตรา 16(11))
- 2) การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น (มาตรา 17(18))

7. ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎร ในการมีมาตรการป้องกัน (มาตรา 16(16))
- 2) ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน 16(15))
- 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น (มาตรา 16(16))

ภารกิจทั้ง 7 ด้านตามที่กฎหมายกำหนดได้ให้อำนาจสามารถแก้ไขปัญหา โดยให้คำนึงถึงความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ประกอบด้วย การดำเนินการจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของผู้บริหารของเทศบาลตำบลเป็นสำคัญ โดยเฉพาะภารกิจด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งผู้วิจัยสนใจเพราะประชาชนนำภาษีที่ประชาชนจ่ายมาอำนวยความสะดวกให้กับตนเอง ผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.5 หลักอิทธิบาท 4

หลักอิทธิบาท 4 นี้ ได้มีปราชญ์และนักวิชาการทางพระพุทธศาสนาให้ทัศนะไว้ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.5.1 ความหมายของอิทธิบาท

คำว่า อิทธิบาท มาจากศัพท์สองคำ นำมารวมกันคือ อิทธิ + บาท (ปาทะ) คำว่า อิทธิ หมายถึง ความสำเร็จ กิริยาที่สำเร็จด้วยดี ความได้ ความถึง ความถูกต้อง การทำให้แจ้ง ความเข้าถึง ธรรมเหล่านั้น (อภิ. วิ. (ไทย) 35/434/343) นอกจากนี้ อิทธิ ยังเป็นไวยากรณ์ (คำที่มีความหมายเดียวกัน) กับคำว่า ฤทธิ, ปาฏิหาริย์, ตั้งที่ท่านกล่าวไว้ ชื่อว่าฤทธิเพราะมีสภาวะสำเร็จ (ช.ป. (ไทย) 31/9/562)

พระอรรถกถาจารย์ อธิบายว่า อิทธิ (ฤทธิ) หมายถึง รุ่งเรือง, ความสำเร็จ ผู้เจริญยอม ความสำเร็จ ย่อมถึงความเป็นผู้ประเสริฐด้วยสภาวะนี้ (อภิ.วิ.อ. (ไทย) 505/181) ความสำเร็จอันสมบูรณ์ ความสำเร็จด้วยดี (อภิ.วิ.อ. 505/183)

พระพุทธโฆษาจารย์ ได้อธิบายว่า อิทธิ ชื่อว่าฤทธิ เพราะเป็นผลแห่งความสำเร็จ, เพราะ ได้รับความสำเร็จ, เพราะเป็นเหตุสำเร็จผลแห่งสัตว์ทั้งหลาย (พระพุทธโฆสเถระ, 2556, หน้า 655-656)

พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้นิยามคำว่า อิทธิ หมายถึง ฤทธิ, อำนาจ ศักดิ์สิทธิ์, ความเจริญ, ความสำเร็จ, ความงอกงาม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554, หน้า 466)

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ. ปยุตฺโต) อธิบายว่า อิทธิ หมายถึง ความสำเร็จ, ความ รุ่งเรืองงอกงาม, อำนาจที่จะทำอะไรได้อย่างวิเศษ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2553, หน้า 553)

ท่านพุทธทาสภิกขุ ให้ความหมายว่า อิทธิ หรือ ฤทธิ แปลว่า ความสำเร็จ (พุทธทาสภิกขุ, 2537, หน้า 90) นั้นต่างกันเพียงที่มาคือ ภาษาบาลีใช้คำว่าอิทธิ แต่สันสกฤตใช้คำว่า ฤทธิ (พุทธทาส ภิกขุ, 2541, หน้า 4)

คำว่า บาท (ปาทะ) แปลว่า ถึง หรือให้ถึง พระอรรถกถาจารย์ อธิบายชื่อว่า บาทเพราะ เป็นที่ตั้ง เป็นที่อาศัย เป็นอุบายเครื่องบรรลุเพราะสัตว์ทั้งหลายยอมถึง เป็นที่ตั้งมั่นแห่งฉันทสมาธิ และประธานสังขารทั้งหลาย อันประกอบด้วยกุศลจิตมีอุปปารมณ เป็นต้น (อภิ.วิ. อ. (ไทย) 505/181)

ชื่อว่าเป็น บาท เพราะย่อมบรรลุษซึ่งอิทธิคือคุณวิเศษที่สูงยิ่งๆ ขึ้นไป ฉะนั้น ท่านจึงเรียกว่า ปาทะ (คือ เป็นบาท) (อภิ.วิ. อ. (ไทย) 505/181)

ท่านพุทธทาส ให้ความหมายว่า บาท แปลว่า ฐานเชิงรอง (พุทธทาสภิกขุ, 2537 หน้า 90) คำว่า อิทธิบาท หมายถึง เวทนาชั้น สัญญาชั้น สังขารชั้น และวิญญาณชั้น ของบุคคลผู้เป็นอย่าง นั้น 1๗ (คือผู้ได้ธรรมที่มีฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสาแล้ว) หรืออีกนัยหนึ่งท่านอธิบายว่า มรรคใด ปฏิบัติไปเพื่อได้ฤทธิ์ นี้เรียกว่า อิทธิบาท (ส.ม. (ไทย) 19/839/417) นอกจากนี้ อิทธิบาท ยัง เป็นไวพจน์กับคำว่า มรรคภาวนา, ภูมิแห่งฤทธิ์ 4 , หรือบาทแห่งฤทธิ์ 4 อย่างนี้ ย่อมเป็นไปเพื่อความ ได้ฤทธิ์ เพื่อแสดงฤทธิ์ได้ต่าง ๆ เพื่อความสำเร็จแห่งฤทธิ์ เพื่อความชำนาญในฤทธิ์ เพื่อความแก้แค้น ก้าวด้วยฤทธิ์ (ขุ.ปฎิ. (ไทย) 31/9/563) หรือมรรคภาวนา ได้แก่ อิทธิบาท 4 (วิ.มหา. (ไทย) 2/71/256)

โดยสรุปว่า อิทธิบาท มีศัพท์อยู่สองคำคือ คำว่า อิทธิ แปลว่า ความสำเร็จ กับคำว่า บาท ซึ่งแปลโดยรวมว่า ทาง เมื่อนำสองศัพท์มารวมกันคือ อิทธิ+ บาท = อิทธิบาท จึงแปลได้ว่า ทางแห่ง ความสำเร็จ หรือเครื่องก่อกำเนิดฤทธิ์

2.5.2 อิทธิบาท 4

หลักธรรมสู่ความสำเร็จผลตามแนวพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าทรงแนะนำให้ปฏิบัติตาม หลักอิทธิบาท 4 ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานแห่งความสำเร็จ หรือเครื่องก่อกำเนิดฤทธิ์ อันประกอบไปด้วย คุณธรรมพื้นฐานสี่ประการ คือ 1. ฉันทะ ความพอใจ 2. วิริยะ ความเพียร 3. จิตตะ ความใส่ใจ 4. วิมังสา ความไตร่ตรอง

1 ฉันทะ ความพอใจ

ฉันทะ หมายถึง มีใจรัก ความพอใจ ความเป็นผู้ประสงค์จะทำ ความอยากความพอใจใน ธรรม (อภิ.วิ. (ไทย) 35/433/343) ความรักใคร่ ความชอบใจ ความยินดี ความถนัด พรสวรรค์ (ทันต แพทย์สม สุจิรา, 2559) ลักษณะของฉันทะ คือ ความมีใจรักในสิ่งที่ทำ แรงบันดาลใจ แรงจูงใจที่ ถูกต้อง (พระมหาสมคิด โครธา, 2547, หน้า 13) ความต้องการที่จะทำ และปรารถนาจะทำให้ได้ผลดี ยิ่ง ๆ ขึ้นไป (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2558, หน้า 160) ความใคร่ปรารถนาเพื่อจะทำการ ใดสิ่งหนึ่ง การปลุกฉันทะให้เกิดขึ้นหรือความพอใจใฝ่รักในจุดหมายของสิ่งที่ทำ อยากทำสิ่งนั้นให้ สำเร็จ อาทิ ฉันทะในการตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าของอดีตเจ้าชายสิทธัตถะ และเมื่อสำเร็จแล้วก็ต้องไม่ พึงพอใจในความสำเร็จหรือความดีที่มีอยู่ จากนั้นเมื่อตรัสรู้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าแล้ว ตลอด

ระยะเวลา 45 พรรษา พระองค์จึงทรงจาริกไปทั่วชมพูทวีปเพื่อแสดงธรรมนี้คือฉันทะที่เป็นความ
 อยากฝ่ายกุศล ที่ต้องการพัฒนาให้งานนั้นมีคุณธรรมเพิ่มพูนมากขึ้น อยากให้งานนั้นบรรลุถึงจุดหมาย
 ด้วยความสมบูรณ์เต็มที่ เป็นความอยากในฝ่ายฉันทะ มีฉันทะเป็นแรงบันดาลใจ

ว. วชิรเมธี (พระมหาวิฑูชัย วชิรเมธี) กล่าวว่า “ใครก็ตามที่ทำงานด้วยใจรัก ถือว่าได้
 กำไรมากกว่าครึ่งแล้ว เพราะว่าเมื่อทำงานด้วยใจรัก สิ่งก็ตามมาก็คือความสุขจากการทำงาน
 ไอนส์ไตน์บอกว่า ถ้าเราเอามือวางไว้บนเตาไฟ หนึ่งนาทีเท่ากับหนึ่งปี แต่ถ้าอยู่กับคนรักหนึ่งปี อาจ
 เท่ากับหนึ่งนาที หมายความว่า เวลาเราอยู่กับสิ่งใดก็ตามที่ใจเรารักเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว นั่นคือช่วงเวลา
 แห่งความสุข” (ว.วชิรเมธี, 2550, หน้า 94) ดังนั้น คนที่ทำงานด้วยความรัก สิ่งแรกที่ได้คือเขาจะมี
 ความสุขเป็นรางวัลตอบแทนก่อนสิ่งอื่นใด ความรักจึงกลายเป็นเสมือนสะพานนำไปสู่ความสุข จุดตั้ง
 การแต่งงานครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต ที่มีความอยากในฝ่ายฉันทะเป็นพลังผลักดันชีวิตสู่โลกแห่งการ
 ทำงาน ความอยากที่เป็นฉันทะนี้ ต่างจากความอยากที่เป็นตัณหา ขณะที่ความอยากของฉันทะนั้นนั้นทำ
 ให้เกิดความสุข แต่ความอยากของตัณหา นั้น แม้เบื้องต้นจะทำให้เกิดความสุข แต่เบื้องปลายกลับทำ
 ให้เกิดความเศร้าหมองคับแคบสะสมไว้ด้วยความเห็นแก่ตัว

เสฐียรพงษ์ วรรณปก กล่าวว่า ตัณหา แปลว่า ความอยาก แปลแค่นี้อาจทำให้เข้าใจผิด
 ใหญ่โต เพราะความอยากของมนุษย์มิได้เป็นตัณหาไปทั้งหมด ความอยากที่ควรพัฒนาให้เกิดในตัวเรา
 ก็มี ความอยากที่ควรลดละก็มี ในกรณีนี้หมายถึงเอาเฉพาะความอยากที่ควรละเว้น ในทางกลับกัน
 ถ้าอยากในทางดี อยากสร้างสรรค์ความดีงาม ท่านจะเรียกว่า ฉันทะ อยากอย่างนี้มีมากเท่าไรยิ่งดี แต่
 ถ้าอยากได้ใคร่ดีด้วยความเห็นแก่ตัวจัด อยากจะกอบโกยเอามาเพื่อตัวเองและพวกพ้องครอบครัว
 โดยวิธีใดก็ได้ไม่ว่าจะชอบธรรมหรือไม่ก็ตาม ความอยากอย่างนี้ท่านจะเรียกว่า ตัณหา เป็นสิ่งไม่ดี
 เป็นสิ่งควรขจัด ในทางพระพุทธศาสนาท่านสอนว่า ตัณหา คือ ความทะยานอยาก เป็นสาเหตุแห่งทุกข์
 นั้น ท่านก็หมายถึงสิ่งนี้แหละ แต่ถ้าเป็นความอยากในทางดี ทางสร้างสรรค์ พระท่านไม่ใช้คำว่า
 ตัณหา ท่านใช้คำว่า “ฉันทะ” (เสฐียรพงษ์ วรรณปก, 2550, หน้า 121)

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ. ปยุตโต) ยังได้อธิบายว่า “ความอยากที่เป็นฉันทะนี้
 เป็นคนละอย่างกันกับความอยากได้เพื่อตัวตนซึ่งเรียกว่าเป็นตัณหา ความอยากของฉันทะนั้นนั้นให้เกิด
 ความสุขความชื่นชมเมื่อเห็นสิ่งนั้นบรรลุความสำเร็จส่วนความอยากของตัณหาให้เกิดความสุขความ
 ชื่นชมเมื่อได้สิ่งนั้นมาให้ตนเสพสวหรือปรนเปรอความยิ่งใหญ่พองขยายของตัวตนเป็นความฉ่ำชื่นใจ
 ที่เศร้าหมองกีดกันกักตนไว้ในความคับแคบ และมักติดตามมาด้วยความหวงแหนห่วงกังวลเศร้า
 เสียตายและหวนกลับไปหาดวงระแวง” (พระธรรมปิฎก, 2541, หน้า 844)

ดังนั้น ฉันทะจึงเป็นความอยากทำในสิ่งที่เป็นกุศล ทำแล้วเกิดความสุขใจในสิ่งที่ทำ และไม่มีความทุกข์ความเศร้าหมองตามมาเป็นผลข้างเคียง“เพราะฉะนั้น คนที่ทำงานด้วยความรัก แม้งานจะหนัก แต่เขาก็ทำงานได้อย่างสบาย และทำอย่างมีความสุข ความรักในงานจึงเป็นสะพานไปสู่ความสุข เมื่อใจรักงาน ก็ไม่สะทกสะท้านต่อความลำบาก” (ว.วชิรเมธี,2550, หน้า 94) กล่าวได้ว่า ความสุขนั่นเอง คือรางวัลตอบแทนจากการได้ทำในสิ่งที่รัก เป็นรางวัลแห่งความสุขที่บริสุทธิ์

2. วิริยะ ความเพียร

วิริยะ หมายถึง พากเพียรทำสัมมาวายามะ วิริยะสัมโพชฌงค์ (อภิ.วิ. (ไทย) 34/467/358) ความไม่ย่อท้อเข้มแข็งอดทน เอาธุระ ไม่ท้อถอย (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2558 หน้า 160) อุตสาหะ วิริยภาพวิริยพละ ความกล้าหาญ แกล้วกล้า บากบั่น ก้าวไป ใจสู้ ความขยันหากพิจารณาตามศัพท์ วิริยะ ยังมีคำไวพจน์อื่น ๆ อีก เช่น คำว่า ปรีกมะ แปลว่า ก้าวไปข้างหน้า, อธิติ แปลว่า ไม่หยุด, วายามะ แปลว่า ไปข้างหน้า ไม่หยุด, ปัคคะ แปลว่า ประคับประคอง (พุทธทาสภิกขุ, 2541 หน้า 22) เรียกว่า ก้าวไปข้างหน้า ไม่ยอมหยุดรู้จัก ประคับประคอง

ท่านพุทธทาส กล่าวถึง ลักษณะของวิริยะ คือ การใช้กำลังให้หมดไป เช่น ในการเผาไหม้ เชื้อเพลิงของกำลังให้หมดไป เมื่อเราเผาเชื้อเพลิงให้เกิดกำลังเผาไหม้ เชื้อเพลิงก็หมดไป กำลังก็หมดไปพร้อมกันทางจิตวิทยาโยคี

คำว่า วิริยะ หมายถึง การใช้กำลังของชีวิตไปอย่างสุรุ่ยสุร่าย คือ การใช้กำลังไปในทางกิเลส มีความกำหนัดในความรู้สึกทางกามารมณ์ เกิดความร้อนในร่างกาย เมื่อรู้สึกเร่าร้อนในร่างกาย นั่นคือมันเผาสิ่งซึ่งเป็นเชื้อเพลิงของกำลัง พวกโยคีเชื่อว่า เยื่อกระดูก เป็นที่สะสมกำลังของชีวิต เหมือนกับเชื้อเพลิง พอเกิดความรู้สึกกำหนัดทางเพศ จึงถูกเผาให้ละลายเป็นน้ำไปสะสมในต่อม Prostate อาการที่ถูกเผาอย่างนี้เขาเรียกว่า วิริยะ ต่อเมื่อไม่ถูกเผา เก็บไว้หล่อเลี้ยงร่างกายหล่อเลี้ยงมันสมอง เขาจะเรียกว่า โอชะ โอชะของชีวิตของร่างกายได้ถูกใช้ไปด้วย ถูกใช้เป็นราคา เขาเรียกว่า วิริยะ ฉะนั้น คำว่าวิริยะในแง่นี้ก็ดี ในแง่ทั่ว ๆ ไปก็ดี หมายถึง การเผาไหม้ Combustion ที่ทำให้เกิดกำลังในทางจิตวิทยา คำว่า วิริยะ หมายถึง ความเพียร การลงมือทำ การใช้กำลังให้หมดไป เพื่อให้ผลงานบางอย่างเกิดขึ้น” (พุทธทาสภิกขุ, 2541 หน้า 23) ดังนั้น ผลงานหรือเป้าหมายบางอย่าง จะสำเร็จลุล่วงได้ต้องอาศัยวิริยะ ความเพียร ความขยัน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและความยากลำบาก

พระมหาภูติชัย วชิรเมธี (ว.วชิรเมธี) กล่าวว่า “รักแล้วต้องขยัน ความขยัน คือภาคปฏิบัติ การของความรัก ความรักในงานจะทำให้เรารู้ว่าควรทำงานอะไร ส่วนความขยันจะทำให้งานนั้นก้าวไปสู่ความสำเร็จ การทำงานถ้าขาดความขยัน ความขำนาญก็จะไม่เกิด” (ว.วชิรเมธี, 2550, หน้า 98)

ตัวอย่างเช่น การเรียนพิมพ์ดีดใหม่ ๆ ต้องฝึกวางมือตามแป้นอักษร ฝึกทุกวัน พิมพ์ทุกวัน ตอนแรกมือของเรานั้นจะแข็งมาก เพราะความเพียรยังไม่มา เมื่อความเพียรเกิดขึ้นก็จะกลายเป็นทักษะหรือความชำนาญที่นี้ก็เบาสบาย พิมพ์งานได้อย่างราบรื่น จากที่ยากก็กลายเป็นง่ายกลายเป็นเรื่องธรรมดาไป “ความชำนาญมาจากคำว่าฝึก เมื่อเราฝึกได้ชำนาญ เราก็จะส่งผ่านไปในโลกของการทำงาน คนที่ทำงานคืออยู่แล้วก็จะส่งผ่านมากขึ้น” (ว.วชิรเมธี, 2550, หน้า 99) นี่คือนิยามที่มีลักษณะก้าวไปข้างหน้า

ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นการทำงานหรือการปฏิบัติธรรมก็ตาม หากมีวิริยะ จิตใจจะแน่วแน่มั่นคง มีลักษณะก้าวไปข้างหน้าสู่จุดหมาย แต่ถ้าในกรณีที่ยังไม่เกิดวิริยะขึ้นในใจ ก็จำเป็นต้องมีการปลุกเร้าระดมความเพียร สร้างพลังของวิริยะให้เกิดมีขึ้น จะเป็นคนอื่นปลุกใจก็ดี หรือจากการปลุกใจตัวเองก็ดี เพื่อให้เกิดความเพียรก้าวไปข้างหน้า ไม่ยอมหยุด ไม่ล้มเลิก อุดหนุนค้ำจุน และพุ่งตรงต่อจุดหมาย สมาธิก็เกิดขึ้นได้ ทั้งหมดนี้คือ วิริยสมาธิพร้อมทั้งมีประธานสังขาร (อง.ทุก. (ไทย) 20/163/403) คือความเพียรสร้างสรรค์เข้าประกอบคู่ไปด้วยกัน

3. จิตตะ ความจดจ่อมุ่งมั่น

จิตตะ หมายถึง ความเอาใจใส่ ความคิดจดจ่อ ความมุ่งมั่น จิตจดจ่อสมาธิ มโนมานัส ฯลฯ มโนวิญญูณธาตุที่เหมาะสมกัน (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2545 หน้า 79)

ท่านพุทธทาส อธิบาย “ในภาษาบาลีคำว่า จิตต แปลว่า วิจิตร คือ สวยงาม จิต แปลว่า คิด เมื่อจิตทำงานนั้นคือ คิด ดังนั้น คำว่า จิต จะแปลว่า ตัวจิตก็ได้ หรือจะแปลว่าการคิดของจิตก็ได้” (พุทธทาสภิกขุ, 2541, หน้า 35) หรือในอีกความหมาย “จิต แปลว่า ก่อสร้าง เหมือนกับปลวก มันก่อจอมปลวก มันก่อขึ้นมาทีละนิด ๆ ในการก่อขึ้นก็เรียกว่า จิต เหมือนกัน แต่เป็นเรื่องทางวัตถุ ถ้าเป็นเรื่องทางจิตก็คือก่อ ก่ออะไรขึ้นมา สร้างสรรค์อะไรขึ้นมาก่อสร้าง คือ สิ่งที่ไม่มี ทำให้มันมี สร้างขึ้นมา ก็ใช้คำว่าจิตนี้เหมือนกัน” (พุทธทาสภิกขุ, 2541, หน้า 35) ลักษณะของจิตตะ คือ จิตที่มีสมาธิมีกำลังจดจ่ออยู่กับสิ่งนั้นความมีจิตผูกพัน ความเอาใจใส่ ฝึกรุ่นคิดเรื่องนั้น ปกใจอยู่กับงานนั้น ไม่ปล่อย ไม่ห่างไปไหน

พระพรหมคุณาภรณ์ อธิบายว่า “ถ้าจิตตะเป็นไปอย่างแรงกล้าในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรืองานอย่างใดอย่างหนึ่ง คนผู้นั้นจะไม่สนใจไม่รู้เรื่องอื่น ๆ ใครพูดอะไรเรื่องอื่น ๆ ไม่สนใจ แต่ถ้าพูดเรื่องนั้นงานนั้นจะสนใจเป็นพิเศษทันที บางทีจัดทำเรื่องนั้น งานนั้น ขลุกข่วนอยู่ได้ทั้งวันทั้งคืน ไม่เอาใจใส่ร่างกายการแต่งเนื้อ แต่งตัว อะไรจะเกิดขึ้นก็ไม่สนใจ เรื่องอื่นเกิดขึ้นใกล้ ๆ บางทีก็ไม่รู้ ทำแบบ

ลึมนวันลึมนคืน ลึมนกิน ลึมนนอน ความมีใจจดจ่อฝึกฝนเช่นนี้ ย่อมทำให้สมาธิเกิดขึ้น จิตจะแน่วแน่ แนบสนิทในกิจที่ทำ มีกำลังมากเฉพาะสำหรับกิจนั้น” (พระธรรมปิฎก, 2541, หน้า 844) ลักษณะอาการจดจ่อ เอาใจใส่แบบนี้

ท่านพุทธทาส เสริมว่า คำว่า จิตตสิกขา กับสมาธิสิกขา เป็นอันเดียวกัน เป็นสิ่งเดียวกัน ดังนั้นคำว่า จิตตะ ในที่นี้จึงหมายถึง จิตที่ฝึกมาดีแล้ว และมีกำลังเป็นสมาธิ หมายถึงกำลังสมาธิ แต่คำแปลในบทเรียนก็แปลว่า ความเอาใจใส่ ‘ความเอาใจใส่’ นี้ผมเห็นว่ามันยังน้อยไป จึงให้จำกัดความกันเสียใหม่ว่า “การใช้กำลังจิต” วิธีใช้กำลังกาย จิตตะใช้กำลังจิต วิมังสาใช้กำลังปัญญา ฉะนั้น จิตตะที่จะนำมาใช้ในกรณีนี้ต้องเป็น จิตที่เป็นสมาธิ (พุทธทาสภิกขุ, 2541, หน้า 35)

คำว่า การใช้กำลังจิต หรือจิตที่เป็นสมาธินี้ศัพท์ในภาษาอังกฤษตรงกับคำว่า โฟกัส (Focus) ลองนึกถึงแสงแดดที่สาดส่องมาตามปกติทุกวัน แม้จะส่องลงมาบนแผ่นกระดาษ แต่ก็หาได้มีปฏิกิริยาใดเกิดขึ้นกับแผ่นกระดาษที่วางอยู่ไม่ แต่ถ้านำ “แว่นขยาย” มาทำหน้าที่รวมแสงแดดเข้ามาเป็นจุดเดียวคือจุดโฟกัสแสงแดดจะมีความเข้มข้นมากพอที่จะเผากระดาษให้ลุกไหม้ได้ (ทาสโทธิญาณ (ออนไลน์), 2563) นี่คือนิยามของการโฟกัส หรือการใช้กำลังจิต ในการจดจ่อมุ่งมั่นกับเป้าหมายกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การทำอะไรก็ตามให้เจาะลงไป ปักใจลงไปในสิ่งนั้นอย่างลึกซึ้ง อย่างมุ่งมั่นจริงจัง และอย่างทุ่มเท ด้วยกำลังความคิด ด้วยกำลังจิตที่ถูกฝึกมาดีแล้ว ใครก็ตามที่ทำงานด้วยการเอาใจจดจ่ออยู่กับงานอย่างทุ่มเทอุทิศตน คนนั้นจะประสบความสำเร็จ

4. วิมังสา ปัญญา

วิมังสา หมายถึง ปัญญา ความรู้ชัด ความเลือกเฟ้นธรรม สัมมาทิฎฐิ (อภิ.วิ. (ไทย) 35/442/347) พิจารณาวิจิตรวิจย ความเลือกสรร เข้าไปกำหนด ภาวะที่รู้ ภาวะที่ฉลาด ความรู้อย่างแจ่มแจ้ง ความคันคืด การใคร่ครวญ ปัญญาเหมือนแผ่นดิน ปัญญาเครื่องทำลายกิเลส ปัญญาเครื่องนำทางความเห็นแจ้ง ปัญญาเหมือนปลูก ปัญญาปัญญินทรีย์ ปัญญาพละ ปัญญาเหมือนคัสตรา ปัญญาเหมือนปราสาท แสงสว่างคือปัญญา ปัญญาเหมือนประทีป ปัญญาเหมือนดวงแก้วความไม่หลงมกมาย ธัมมวิจยสัมโพชฌงค์ (อภิ.สง. (ไทย) 34/556/160) วิจย เลือกสรร ทบทวน สอบสวนธรรมนั้นด้วยปัญญา (อภิ.วิ. (ไทย) 35/467/358) ไตรตรองโยนิโส-มนสิการ การใช้ความคิดถูกวิธี คิดอย่างมีระเบียบ (พระราชาธรรมณี (ประยุทธ์ ปยุตโต), 2529, หน้า 621) วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์ ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เรียกว่า “วิมังสา” หรือปัญญา ปัญญาแบ่งออกเป็น 3 ประการ กล่าวคือ

- 1) สุตมยปัญญา เป็นปัญญาจากการอ่านฟัง
- 2) จินตามยปัญญา เป็นปัญญาจากการพิจารณาใคร่ครวญ
- 3) ภาวนามยปัญญาเป็นปัญญาจากการปฏิบัติ (พระราชมุนี (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), 2541, หน้า 20)

พระพุทธเจ้าทรงเป็นแบบอย่างของบุคคลผู้มีวิมมังสา คือ มีภาวนามยปัญญา หรือปัญญาในการปฏิบัติ รวมทั้งตั้งคำถามเป็นสมมุติฐานเพื่อนำไปสู่การวินิจฉัย พระองค์ทรงเป็นนักวิจัยชั้นยอดของโลก พระองค์สามารถสร้างปัญญาขึ้นมาใหม่จากเหตุการณ์ที่คนทั้งหลาย มองไม่เห็นว่าจะเส้นทางมาของปัญญาได้อย่างไร ในพุทธประวัติระบุว่า สาเหตุที่ทำให้พระพุทธเจ้าเมื่อครั้งยังเป็นเจ้าชายสิทธัตถะเสด็จออกผนวช เป็นเพราะว่าพระองค์ทรงรู้จักใช้ปัญญาในเชิงสร้างสรรค์ อันได้แก่การรู้จักคิดเชิงวิเคราะห์ อาทิเช่น เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นคนแก่ ก็ทรงตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ว่า ทำไมคนต้องแก่ เมื่อทรงเห็นคนเจ็บ คนตาย และสมณะ ก็ทรงตั้งคำถามตามมาทันทีว่า ทำไมต้องเจ็บ ทำไมต้องตาย และทำไมต้องปลีกลูกออกไปบวชอยู่ในป่า สิ่งซึ่งพระองค์ตั้งคำถามนั้น แท้ที่จริงก็เป็นเพียงปรากฏการณ์แสนธรรมดาในวิถีชีวิตของเราในทุกวันนี้ นั่นเอง แต่พอตั้งคำถามแล้ว กระบวนการใช้ความคิดเชิงวิเคราะห์ของเจ้าชายสิทธัตถะก็ดำเนินไปอย่างเป็นระบบ กระทั่งในที่สุด ทรงค้นพบว่า เพราะยังคงมี อวิชชา (ความไม่รู้จักโลกและชีวิตตามความเป็นจริง) คอยบังดวงตา คือ ปัญญาอยู่ มนุษยชาติจึงไม่สามารถหลุดพ้นจากความทุกข์อันสืบเนื่องมาจากการเกิด แก่ เจ็บ และตาย

พระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมก็เพราะทรงเริ่มต้นด้วยการเป็นนักวิจัยก่อน จากนั้นจึงทรงเป็นนักวิทยาศาสตร์ ด้วยการที่ทรงอุทิศชีวิตของพระองค์ลงวางเป็นเดิมพัน และทำการทดลองค้นคว้าหาความจริงอยู่ถึง 6 ปี จึงประสบความสำเร็จ ค้นพบคำตอบสุดท้ายแห่งชีวิต และพระองค์ก็กลายเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในที่สุด (ว.วชิรเมธี, 2550, หน้า 98) การคิดหาเหตุผลและทดลองค้นคว้าหาความจริงอย่างนี้ ย่อมช่วยรวมจิตให้คอยกำหนดและติดตามเรื่องที่พิจารณาอย่างติดใจตลอดเวลา เป็นเหตุให้จิตแน่วแน่แล่นดังไปกับเรื่องที่พิจารณา ไม่ฟุ้งซ่าน ไม่วอกแวก และมีกำลัง เรียกว่าเป็นวิมมังสาสมาธิ ซึ่งจะมีประธานสังขาร (อง.ทก. (ไทย) 20/163/403) คือ ความเพียรสร้างสรรค์ และป้องกันเกิดขึ้นมาด้วย เช่นเดียวกับอิทธิบาทธรรมในข้ออื่น (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), 2541 หน้า 845)

ส่วนความคิดเห็นของนักวิชาการท่านหนึ่ง กล่าวว่า อธิปไตย 4 ประกอบด้วย 1. ฉันทะ คือ ความรักงาน-พอใจกับงานที่ทำอยู่ 2. วิริยะ คือ ขยันหมั่นเพียรกับงาน 3. จิตตะ คือ ความเอาใจใส่รับผิดชอบงาน 4. วิมังสา คือ การพินิจพิเคราะห์ หรือ ความเข้าใจทำ พอสรุปได้ คือ

ฉันทะ : ความรักงาน-พอใจกับงานที่ทำอยู่

อันดับแรกต้องสำรวจตนเองว่า มีความชอบหรือศรัทธางานด้านใด แล้วมุ่งไปในเส้นทางนั้น อาจเริ่มต้นง่าย ๆ ด้วยการตั้งคำถามกับตัวเอง ฉันททำงานเพื่ออะไร ฉันทมีความสุขหรือไม่หากงานที่ทำอยู่ไม่ใช่งานที่รักเสียทีเดียว เพื่อเราจะได้มีเวลาค้นหาและปรับเปลี่ยนตัวเอง หรือปรับ ศรัทธาของตัวเองให้เข้ากับงานที่ทำอยู่ อย่างไรก็ดีตาม เชื่อเถอะว่างานแต่ละอย่างนั้น ไม่มีทางที่ใครจะชื่นชอบไปทั้งหมดทุกกระบวนการ ดังนั้น ถ้าคุณพอใจที่จะทำ และมีความสุขกับงาน เชื่อว่างานที่คุณทำอยู่ต้องออกมาดีแน่ ๆ

วิริยะ : ขยันหมั่นเพียรกับงานที่มี

งานทุกอย่างจะสำเร็จได้ต้องอาศัยความขยันหมั่นเพียร ความวิริยะจึงเป็นเครื่องมืออีกอย่างหนึ่งที่จะนำคุณไปสู่ความสำเร็จได้ ยิ่งคุณขยันเท่าไรผลตอบแทนที่คุณจะได้รับมันก็มีมากเท่านั้น ที่สำคัญความวิริยะจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยความรักในงานจากฉันทะนั้นเอง และความวิริยะไม่ใช่การทำงานแบบเอาเป็นเอาตาย แต่เป็นการหมั่นฝึกฝนตนเองต่างหาก ทั้งนี้ มีข้อน่าสังเกตสำหรับคนทำงานร่วมกันคือ จะต้องขยันด้วยกันทั้งหัวหน้าและลูกน้อง ยิ่งผู้เป็นหัวหน้ายิ่งสำคัญมาก ถ้าเป็นคนเกียจคร้าน คิดกินแรงอย่างเดียว ลูกน้องก็มักขยันไปได้ไม่กี่น้ำ เดียวก็รามือกันหมด แต่ถ้าหัวหน้าเอาภาระงาน ก็จะสามารถดึงลูกน้องให้ขยันขันแข็งขึ้นด้วย

จิตตะ : เอาใจใส่รับผิดชอบกับงานที่ทำ

จิตใจที่จดจ่อกับงานล้วนเกิดผลดีต่องานที่ทำ จิตตะเป็นธรรมะที่แสดงถึงสติ ความรอบคอบและความรับผิดชอบที่จะตามมา ซึ่งในสังคมการทำงานปัจจุบันนี้ มุ่งเน้นแย่งชิงตำแหน่งกัน และขัดขวางจนลืมนึกไปว่า งานที่ตนเองต้องรับผิดชอบนั้นคือสิ่งใดกันแน่ จิตตะจึงมีความสำคัญในการทำงานโดยไม่วอกแวกออกไปนอกกลุ่มนอกทาง ดังนั้น เมื่อคุณมีทั้งฉันทะและวิริยะแล้ว จิตตะจะเป็นเสมือนรั้วของเส้นทางที่ไม่ให้ไขว่เขวออกนอกทางสู่ความสำเร็จได้ อย่างไรก็ดี ปกติคนที่โตเป็นผู้ใหญ่รู้ผิดชอบ มักจะใส่ใจกับงานอยู่แล้ว เพราะธรรมชาติจะทำให้หยุดคิดยาก แต่เสียอยู่อย่างเดียวคือ ชอบคิดเจ้ากี้เจ้าการแต่เรื่องงานของคนอื่น คอยติ คอยสอดแทรก คอยวิพากษ์วิจารณ์ ในขณะที่ธุระของตัวเองกลับไม่คิดไม่ดู ซึ่งไม่ส่งผลให้งานของเราดีขึ้น พระพุทธเจ้า จึงทรงสอนให้ป็นนักตรวจตรางาน คือให้มีจิตตะ แล้วก็ทรงให้อโฆวาทสัพพัตถ์ว่า "ควรตรวจตรางานของตัวเอง ทั้งที่ทำแล้วและยังไม่ได้ทำ"

วิมังสา : การพินิจพิเคราะห์และใช้ปัญญาตรวจสอบงาน

สุดยอดของวิธีทำงานให้สำเร็จอยู่ในอิทธิบาทข้อสุดท้ายนี้ วิมังสา แปลว่า การพินิจพิเคราะห์ หมายความว่า ทำงานด้วยปัญญา ด้วยสมองคิด ไม่ใช่สักแต่ว่าทำ คนเราแม้จะรักงานแค่ไหน บากบั่นเพียงใด หรือเอาใจจดจ่ออยู่ตลอดเวลา แต่ถ้าขาดการใช้ปัญญาพิจารณางานด้วยแล้ว ผลที่สุดงานก็ค้างค้ำและผิดพลาดจนได้ (ครูบ้านนอก, 2553, ออนไลน์)

กล่าวโดยสรุป อิทธิบาทธรรมนั้น แบ่งประเภทการทำงานที่ออกไปอย่างชัดเจนถึง 4 ประการกล่าวคือ ฉันทะ ความรัก ชอบพอใจ อยากทำสิ่งนั้น วิริยะ ความกล้า ใจสู้ ขยันทำอยู่กับสิ่งนั้น จิตตะ ความมุ่งมั่น จดจ่อ โฟกัสอยู่กับสิ่งนั้น วิมังสา ปัญญา ในการคิดพิจารณา วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์อยู่กับสิ่งนั้น การแบ่งประเภทออกมาในที่นี้ ก็เพื่อแยกออกมาให้เห็นหน้าที่การทำงานที่แตกต่างกัน ของแต่ละข้อธรรมได้อย่างชัดเจน แต่เมื่อเวลาใช้งานจริง อิทธิบาท 4 ต้องมาด้วยกัน เป็นกระบวนการที่สัมพันธ์กันหลอมรวมเป็นองค์ประกอบเดียวกัน จึงจักก่อเกิดเป็นพลังขับเคลื่อนชีวิตมุ่งสู่เป้าหมายได้สมบูรณ์แบบอย่างแท้จริง

ดังนั้น “อิทธิบาท 4” จึงมีความหมายกับนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์ภารกิจให้ตรงกับสภาพปัญหา โดยสามารถกำหนดแบ่ง ภารกิจ ที่ต้องการจะเดินทางไปสู่ความสำเร็จในการปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะหากทำได้ตามกระบวนการแล้ว สังคม ชุมชน และปัจเจกชน คงอยู่ไม่ไกลเกินฝัน ประการสำคัญ “อิทธิบาท 4” เพื่ออำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชนในพื้นที่ หน่วยงานทางการปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเข้าใจและเข้าถึงหลักธรรมที่ก่อกำเนิดการพัฒนาที่จุดเริ่มต้นคือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง

2.6 แนวทางการบูรณาการหลักอิทธิบาทในการปกครอง

2.6.1 หลักการบูรณาการหลักธรรมในการปกครอง

แนวคิดในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 นั้น สามารถเทียบเคียงศึกษาในประเด็นที่พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) ได้กล่าวไว้ในวิธีบริหารจัดการอุปสรรคในการทำงาน พอสรุปได้ ดังนี้

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต) แนะนำว่า จุดเริ่มต้นแห่งความสำเร็จนั้น คือ

ฉันทะ มิใช่ค้นหาความต่างระหว่างต้นหากับฉันทะก็คือ ฉันทะทำให้จิตใจเปิดกว้างรับความสุขยินดีทำเพื่อเป้าหมายหลักจึงมองเห็นเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ได้อย่างชัดเจน ส่วนต้นหากทำให้จิตใจคับแคบขุ่นมัว เพราะความเห็นแก่ตัวจัด ทำให้เห็นผิดพลาดจากเป้าหมายหลัก เพราะไปโฟกัสที่เป้าหมายรองคือ รางวัลตอบแทน โดยทั่วไปต้องมองเห็นคุณค่าหรือประโยชน์ของสิ่งนั้น

จึงจะเกิดความรักความพอใจในสิ่งนั้น เช่น คุณหมอถ้าอาศัยัดมหาทำงาน หมอจะรักษาคนไข้ด้วย เป้าหมายรองคือทำเพื่อเงินหรือรางวัลตอบแทนเป็นที่ตั้ง มิใช่มุ่งเพื่อรักษาคนไข้ให้หายจากอาการเจ็บป่วย ตรงกันข้ามหากคุณหมออาศัยัดมหาในการปฏิบัติหน้าที่ หมอจะรักษาคนไข้ด้วยเป้าหมายหลัก คืออยากจะรักษาคนไข้ให้หายจากอาการเจ็บป่วย อยากให้เขามีสุขภาพดี นี่คือ ลักษณะการเปลี่ยนตั้มหาให้เป็นฉันทะ หรือเปลี่ยนอยากได้ให้เป็นอยากทำ

วิริยะ คือ ความเพียร แปลว่า ความแกล้วกล้า คนเรามีลักษณะนิสัยต่างกัน บางคนมีฉันทะ พอใจรักใคร่ เพียงมองให้เห็นประโยชน์ของสิ่งนั้นว่าดีมีคุณค่า ความพอใจรักใคร่อยากทำสิ่งนั้นก็เกิดขึ้นได้แล้ว แต่บางคนมีวิริยะ ต้องปลุกจิตสำนึกตัวเองให้มองเห็นว่ามันเป็นสิ่งทำทนายคนประเภทนี้จะเกิดใจสู้ อยากทำขึ้นมาทันที ทั้งที่เรื่องเดียวกันนี้กับคนอื่น เขามองว่ามันเป็นเรื่องน่ากลัว แต่คนที่มีความวิริยะ จะมองว่ามันทำทนาย เช่น การพูดในที่สาธารณะ คนส่วนมากก็จะกลัวการพูดในที่สาธารณะส่งไม่คมมอบเวทีให้ขึ้นไปพูดนี้ โดยปกติคนทั่วไปก็จะกลัวและตอบปฏิเสธ แต่นักพูดที่อาศัยวิริยะคือความแกล้วกล้า ที่จริงเขาก็กลัวแต่เพราะอาศัยการทำให้ทนายตัวเองด้วยการหมั่นฝึกซ้อม ทำให้เกิดความมั่นใจในตัวเอง จึงกล้าขึ้นไปพูดในที่สาธารณะเช่นนี้นี่คือลักษณะการเปลี่ยนความกลัวให้เป็นความกล้า

จิตตะ มีใจจดจ่อ เป็นคนที่มีลักษณะอุทิศตัวต่องาน เนื่องจากเห็นความสำคัญของมันสาระสำคัญของอิทธิบาทที่ทำให้เกิดความสำเร็จนั้น อยู่ที่จิตแน่วแน่เกิดเป็นสมาธิขึ้นมาตนเอง ในข้อที่ 1 เมื่อเราพอใจหรือชอบงานอะไร ในเวลาทำงานนั้นใจเราก็จะแน่วแน่เป็นสมาธิ ในข้อที่ 2 เวลาใจสู้จะเอาอกับงานอะไร เห็นงานนั้นทำทนายความสามารถ ใจเราก็จะปักแน่วแน่อยู่กับสิ่งนั้น คือมีสมาธิ ที่นี้ในข้อที่ 3 เราทำให้เห็นความสำคัญของเรื่องนั้นหรืองานนั้น ทำให้เห็นว่าถ้าไม่ทำ มันจะมีผลคุกคามต่อความมั่นคงปลอดภัยของเราตัวอย่างเช่น คนที่ถูกระเบิดจะมีใจแน่วแน่ จดจ่อเลยทีเดียว เพราะเขาเห็นความสำคัญของมัน เรื่องนี้ไม่มีใครกล้าทำแบบจับจดหยาบโหย่งได้แน่ เพราะมันสำคัญเท่ากับความเป็นความตายของชีวิต การทำงานเช่นนี้ จึงต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ถึงขนาดเรียกได้ว่าอุทิศตัว และหัวใจใส่ลงไปในงานที่ทำหน้าที่ถูกระเบิด นี่คือนิยามการเปลี่ยนความจับจดหยาบโหย่งมาเป็นการอุทิศตัว หรือเปลี่ยนความไม่จริงจังมาเป็นจิตตะ

วิมังสา แปลว่า ทดลอง หรือทดสอบ คนบางคนมีนิสัยอยากรู้อยากเห็น ชอบทดลอง ชอบค้นคว้า ชอบคิดสืบสวนว่า ทำอย่างนี้จะเป็นอย่างไร ทำอย่างนั้นจะเกิดผลอย่างไรเหมือนพวกนักวิทยาศาสตร์จะเริ่มต้นงานวิจัยก็ต้องตั้งปัญหาเป็นสมมุติฐานขึ้นมาก่อน จากนั้นแล้วค่อยลงมือค้นคว้า ทดลอง ทดสอบ เพื่อค้นหาคำตอบที่แท้จริงอันเป็นผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นว่าจะเป็นอย่างไรพวก

นักประดิษฐ์นวัตกรรมต่าง ๆ ก็เช่นเดียวกัน คนประเภทนี้ต้องใช้วิมมังสา (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2545, หน้า 79) คือ เปลี่ยนปัญหาให้เป็นปัญญา และทั้งหมดนี้

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการในการทำงาน ด้วยหลักคิดในกรอบความสัมพันธ์ของอิทธิบาท 4 เมื่อพิจารณาจากข้อมูลดังกล่าวพบว่า ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ และความกลัว เป็นเรื่องเกี่ยวกับ ทศนคติส่วนความอยาก ถ้าอยากในสิ่งที่ดีอย่างนี้เรียกว่า ฉันทะ แต่ถ้าความอยากมีมากอยู่ในระดับที่เกินควบคุมอย่างนี้เรียกว่า ตัณหาส่วนประสพการณ์เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนรู้ทั้งเรียนรู้จากการลงมือทำ หรือเรียนรู้จากผู้อื่น และเพื่อให้ง่ายต่อการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดมุมมองภาพแบบองค์รวมขึ้นมาครบทุกมิติทั้งในส่วนที่เป็นตัวหนูน และในส่วนที่เป็นตัวขวางหรือลดทอนกำลังของอิทธิบาทหลง เช่นว่า ทำอย่างไรเราจึงจะมีฉันทะ แล้วอะไรที่เป็นตัวขัดขวางหรือลดทอนให้ฉันทะลดกำลังลง ทำอย่างไรเราจึงจะมีวิริยะความเพียร แล้วอะไรที่เป็นตัวบั่นทอนหรือมาคอยขัดขวางวิริยะของเราให้ลดน้อยถอยลง เป็นต้น

ส่วนในทัศนะของนักวิชาการ ได้มีแนวคิดว่าการใช้อิทธิบาท 4 เป็นแนวทางในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ดังที่พระพุทธองค์ได้ทรงสดับไว้อย่างแยกคลาย อันประกอบด้วยแนวปฏิบัติ 4 ข้อ คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา ซึ่งใคร ๆ ก็ท่องได้ จำได้ แต่ก็ไม่ใช่ว่าทุกคนที่ปฏิบัติได้ครบถ้วนทั้ง 4 ข้อ อันเป็น 4 ขั้นตอนที่ต้องเนื่องหนุนเสริมกัน จะขาดข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ ด้วยว่ามันเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงกันทั้ง 4 ข้อ จึงจะทำให้เราประสบผลสำเร็จในชีวิตและการงานได้ตามความมุ่งหวัง ขออธิบายดังต่อไปนี้ (Piyawitk) (ออนไลน์, 2016)

1) **ฉันทะ** คือ การมีใจรักในสิ่งที่ทำ ใจที่รักอันเกิดจากความศรัทธาและเชื่อมั่นต่อสิ่งที่ทำ จึงจะเกิดผลจริงตามควร การมีใจรัก ถือว่าสำคัญมาก ไม่ใช่ทำใจให้รักเพื่ออะไรสักอย่าง หรือห้ามใจไม่ให้รัก มันก็ยากยิ่งพอ ๆ กัน เพราะรักดังกล่าวไม่ได้เกิดจากความรักความศรัทธาของเราจริง ๆ ขึ้นทำไปก็มีแต่จะทุกข์ทรมานแม้จะได้บางสิ่งที่มุ่งหวังแล้วก็ตาม ประการสำคัญเป็นการแอบแฝงมาจากความคิดอื่นศรัทธาอื่นหรือความเป็นอื่นที่เราพยายามหาเหตุและผลมาอธิบายว่า มันคือสิ่งเดียวกัน เพื่อให้สามารถดำเนินไปได้หรือเพื่อให้ตัวเองสบายใจที่สุด แต่ถ้าเรามีใจศรัทธาอันแรงกล้าแล้ว พลังสร้างสรรค์ก็จะบังเกิดขึ้นกับเราอย่างมหัศจรรย์ทีเดียว

2) **วิริยะ** คือ ความมุ่งมั่นทุ่มเท ทั้งกายและใจ ที่จะเรียนรู้และทำให้เข้าถึงแก่นแท้ของสิ่งนั้น วิริยะนี้มาคู่กับความอดทนอดกลั้น เป็นความรู้สึกไม่ย่อท้อต่อปัญหาและมีความหวังที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง โดยมีศรัทธาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ นำใจ และเตือนใจ ความอดทนเป็นเครื่องมือสำหรับคนใจเย็นและใจงามด้วย ไม่ใช่มีทะเลดุดันรบเร้าและรุ่มร้อน เพราะมันจะทำให้มีโอกาส

ผิดพลาดได้ง่าย หรือสูญเสียความอดทนในที่สุด ดังนั้น ความวิริยะอุตสาหะ จึงเป็นวิถีทางของบุคคลที่หาญกล้าและท้าวต่ออุปสรรคใด ๆ ทั้งหมด

3) จิตตะ คือ ใจที่จดจ่อและรับผิดชอบ เมื่อมีใจที่จดจ่อแล้วก็จะเกิดความรอบคอบตามคำนี้ยิ่งใหญ่มากปัจจุบัน สังคมซับซ้อน มีสิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย แต่ละคนมีภาระหน้าที่ ที่ต้องทำมากมาย ไม่รู้จะทำอะไรก่อน แต่ถ้าเรามีใจที่จดจ่อต่อสิ่งที่เราคิดเราทำและรับผิดชอบแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการเรียนหรือการงานก็ตาม ทุกอย่างก็จะดีขึ้นไปเอง เราก็จะมีความรอบรู้มากขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยใจที่จดจ่อตั้งมั่นและใฝ่เรียนรู้ของเรา เมื่อมีความรอบรู้มากขึ้นก็จะเกิดความรอบคอบตามมา เมื่อมีความรอบคอบแล้วการตัดสินใจทำอะไรก็จะเกิดความผิดพลาดน้อยตามไปด้วย

4) วิมังสา คือ การทบทวนในสิ่งที่ได้คิดได้ทำมา อันเกิดจาก การมีใจรัก (ฉันทะ) แล้วทำด้วยความมุ่งมั่น (วิริยะ) อย่างใจจดใจจ่อและรับผิดชอบ (จิตตะ) โดยใช้วิจาร์ณญาณอย่างรอบรู้และรอบคอบ จึงนำไปสู่การทบทวนตัวเอง และทบทวนองค์กรหรือทบทวนขบวนการ ทบทวนในสิ่งที่ได้คิดสิ่งได้ทำผ่านมาว่าเกิดผลดีผลเสียอย่างไร ทั้งที่เป็นเรื่องส่วนตัวของเราเองและเป็นเรื่องที่ร่วมคิดร่วมทำกับคนอื่น เพื่อปรับปรุงปรับแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

การสรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อดูว่าสิ่งที่คิดและทำมานั้นมันดำเนินไปในแนวทางที่วาดหวังหรือไม่ หรือว่าคิดไว้อย่างทำอีกอย่าง หรือคิดไว้แต่ไม่ได้ทำเลย หรือทำไปแล้วแต่ไม่ได้อย่างที่มุ่งหวัง ทั้งนี้จะได้วิเคราะห์ต่อไปว่า ที่มันสำเร็จมันเป็นเพราะอะไร และที่มันล้มเหลวมันเกิดจากอะไร เพื่อที่จะได้หาแนวทางแก้ไขหรือหาทางหลีกเลี่ยงผลเสียที่อาจเกิดขึ้น

2.7 บริบทพื้นที่ที่ศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

2.7.1 ประวัติความเป็นมา

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลเดิมเรียกสภาตำบล ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติสภาตำบลและสภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกาศให้เปลี่ยนแปลงสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล สภาตำบลทุ่งน้อยจึงเปลี่ยนแปลงสภาพเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย เมื่อวันที่ 30 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2539

ประธานกรรมการบริหารคนแรก คือ นายกิตติ บวรวิมลพงศ์

ประธานสภาตำบลฯ คนแรก คือ นายวิเชียร ศิริมงคลชัยกุล

ต่อมาได้มีการเปลี่ยนชื่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจาก ประธานกรรมการบริหาร เป็น นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้ที่เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนแรก คือ นายณัฐ พรรณพัฒน์
 ประธานสภา อบต. ทุ่งน้อย คนแรก คือ นายวิเชียร ศิริมงคลชัยกุล (เสียชีวิต)
 ประธานสภา อบต. ทุ่งน้อย คนที่สอง คือ นายบุญชู สติรพันธุ์ (เสียชีวิต)
 ประธานสภา อบต. ทุ่งน้อย คนที่สาม คือ นายสุชิน แต่งเทศ
 ประธานสภา อบต. ทุ่งน้อย คนที่สี่ คือ นายเสนาะ หงษ์สอาด
 ประธานสภา อบต. ทุ่งน้อย คนที่ห้า คือ นายสมบัติ อินทร์กงลาด
 ปลัด อบต. คนแรก คือ นางสาวสิริวิภา ไตภานุรักษ์
 ปลัด อบต. คนที่สอง คือ พ.จ.อ. อูระชัย จำชาติ

2.7.2 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญ

1.1 ที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย ตั้งอยู่เลขที่ 105 หมู่ที่ 5 ตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ตั้งอยู่ทางทิศเหนือห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองนครปฐม ประมาณ 4 กิโลเมตร

1.2 เนื้อที่ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย มีเนื้อที่ 12.25 ตารางกิโลเมตร 7,659 ไร่ โดยแบ่งพื้นที่ติดต่อกับตำบลอื่น ดังนี้

ทิศเหนือ	จรดตำบลดอนรวก	อำเภอดอนตูม	จังหวัดนครปฐม
ทิศใต้	จรดตำบลบ่อพลับ	อำเภอเมืองนครปฐม	จังหวัดนครปฐม
ทิศตะวันออก	จรดตำบลสามควายเผือก	อำเภอเมืองนครปฐม	จังหวัดนครปฐม
	จรดตำบลแหลมบัว	อำเภอ นครชัยศรี	จังหวัดนครปฐม
ทิศตะวันตก	จรดตำบลมาบแค	อำเภอเมืองนครปฐม	จังหวัดนครปฐม
	- พื้นที่การเกษตรประมาณ	3,246	ไร่
	- พื้นที่อยู่อาศัยและอื่น ๆ	4,407	ไร่
	- พื้นที่ที่เป็นที่สาธารณะ	11	ไร่ 39 ตารางวา

1.3 ภูมิประเทศ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย สภาพทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม ไม่มีป่าเขา เหมาะแก่การเพาะปลูก ทำนา ทำสวนผลไม้ และสวนผักตลอดจนการเลี้ยงสัตว์ มีคลองชลประทาน จำนวน 2 สาย มีคลองธรรมชาติ จำนวน 2 สาย เป็นแหล่งสายหลัก ส่วนคลองไส้ไก่ ซึ่งเป็นคลองส่งน้ำและระบายน้ำที่ใช้ในการเกษตร

1.4 จำนวนหมู่บ้าน จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6 และ 7

1.5 ประชากร องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย มีประชากรทั้งสิ้น 5,860 คน แยกเป็นชาย 2,857 คน หญิง 3,003 คน จำนวนครัวเรือน 1,938 ครัวเรือน (องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย, 2564, ออนไลน์)

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการปกครององค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พอสรุปได้ ดังนี้

ภักดิ์ดี กัลยาณมิตร และคณะ (2561, หน้า 91-104) ได้วิจัยเรื่อง “แนวทางการบริการสาธารณะเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการบริการ ที่ดีแก่ประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี” ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับระบบการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ 1) ด้านบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ บุคลากรไม่เพียงพอในการให้บริการทำให้เกิดความล่าช้าในการบริการประชาชน และความเข้าใจคลาดเคลื่อนในด้านระเบียบและกฎเกณฑ์ในการให้บริการสาธารณะ 2) ด้านประชาชน คือ ประชาชนผู้มาติดต่อขอรับบริการอาจนำเอกสารมาไม่ครบถ้วนหรือขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเอกสารที่จำเป็นสำหรับการติดต่อรับบริการ และ 3) ด้านวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ทั้งในเรื่องของอาคารสถานที่ ป้ายแสดงขั้นตอนและเทคโนโลยีที่เพียงพอ ดังนั้น แนวทางการบริการสาธารณะเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการบริการที่ดีแก่ประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรของในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน และควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ขั้นตอนการขอรับบริการแก่ประชาชนได้รับทราบ และสุดท้ายคือ ยกระดับคุณภาพ มาตรฐานการให้บริการโดยดำเนินการจัดตั้งศูนย์รับบริการ ณ จุดเดียว

อุบลวรรณ ปะสุตะ (2560, หน้า 37-45) ได้วิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารด้านบริการสาธารณสุขปภค ของเทศบาลตำบลหนองจ่อม อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารด้านบริการสาธารณสุขปภคของเทศบาล รวม 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจาก ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า งานด้านไฟฟ้าสาธารณะ รองลงมาคือด้านน้ำประปา เพื่อการอุปโภคบริโภค ด้านถนนสาธารณะ ด้านงานวางระบายน้ำสาธารณะ และด้านงานท่อระบายน้ำสาธารณะตามลำดับ 2) ประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารด้านบริการสาธารณสุขปภคของเทศบาล ไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อการบริหารด้านบริการสาธารณสุขปภคของเทศบาลแตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและ แนวทางแก้ไข ปัญหา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ด้านถนนสาธารณะ ควรดำเนินการขยายถนนบริเวณไหล่ทางให้มีขนาดที่กว้างขึ้น ปรับปรุงผิวจราจรให้มีสภาพที่เรียบเสมอกัน และควรดำเนินการตีเส้นจราจร เพื่อแบ่งช่องจราจรให้ชัดเจน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกต่อผู้ใช้รถใช้ถนนและผู้สัญจรไปมา ด้านท่อระบายน้ำสาธารณะ ควรดำเนินการขุดลอกท่อระบายน้ำหรือคูโคลน ควรเปลี่ยนขนาดท่อระบายน้ำให้มีขนาดที่ใหญ่ขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับการระบายน้ำ ควรเปลี่ยนฝาท่อระบายน้ำให้เป็นชนิดเหล็กหล่อ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการแตกหัก ชำรุด เสียหาย ด้านวางระบายน้ำสาธารณะ ควรดำเนินการ

ก่อสร้างวางระบบน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ควรดำเนินการขุดลอกวางระบบน้ำ เพื่อให้สามารถระบายน้ำได้อย่างสะดวก ควรเปลี่ยนฝารางระบายน้ำที่แตกหักชำรุดเสียหาย ให้สามารถใช้งานได้ติดตั้งเดิม ด้านน้ำประปาเพื่อการอุปโภค บริโภคควรดำเนินการขยายเขตระบบประปาหมู่บ้าน เพื่อให้สามารถรองรับความต้องการ ใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชาชนได้อย่างทั่วถึง ควรดำเนินการแก้ไขโดยการทำความสะอาด และเปลี่ยนระบบกรองน้ำ เพื่อให้มีน้ำประปาที่ได้มีความสะอาดและปลอดภัยต่อผู้บริโภคควรมีการประชาสัมพันธ์ ว่าจะมีการหยุดการส่งน้ำวันไหน อย่างไร เพื่อให้ประชาชนได้ทำการกักเก็บน้ำไว้ใช้ให้เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคในช่วงเวลาที่หยุดส่งน้ำ ด้านไฟฟ้าสาธารณะ ควรดำเนินการขยายเขตระบบไฟฟ้าภายในหมู่บ้านให้ทั่วถึง โดยเฉพาะบริเวณจุดเสี่ยง เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นในเวลากลางคืน ควรดำเนินการวางแผนจัดลำดับความสำคัญและลำดับในการซ่อมให้เป็นระบบ เพื่อป้องกันงานซ่อมที่ติดค้าง ควรดำเนินการรับโอนระบบสาธารณูปโภคจากหมู่บ้านจัดสรรหรือจากนิติบุคคลมาดูแล เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณูปโภคอย่างเท่าเทียมกัน

รุ่งธรรม ธรรมรักษ์ (2560, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม กรณีศึกษา: เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้วอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับโครงการก่อสร้างถนนมีการสร้างสาธารณูปโภคไปพร้อมกัน เช่น ระบบแสงสว่างวางระบบน้ำ สะพานลอย ทางเท้าเป็นต้น ระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญ ลำดับรองลงมาได้แก่การพัฒนาสาธารณูปโภคต่าง ๆ มีการกระจายตัวไม่ก่อให้เกิดการเจริญที่กระจุกอยู่เฉพาะย่านที่มีผู้อยู่อาศัยหรือย่านที่มีความเจริญและสาธารณูปโภคที่เหมาะสม โดยโครงการต่าง ๆ ควรมีระบบแสงสว่าง มีความสว่างเพียงพอระบบ ระบายน้ำ สามารถระบายน้ำ ได้อย่างรวดเร็วไม่มีการท่วมขังทางเท้าพื้นเรียบเสมอลงพื้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับความจำเป็นของโครงสร้างพื้นฐาน ที่มีถนนโครงข่ายเชื่อมระหว่างชุมชนในเขต เทศบาลและตำบลข้างเคียง เพื่อใช้ในการขนส่งและสัญจรไปมา เพื่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนเป็นไปอย่างยั่งยืนต่อไป

ภานรินทร์ ไชยเอิก (2562, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจ้อหอ อำเภอมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความพึงพอใจต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจอหอ อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมากคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจอหอ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี อาชีพ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ และรายได้ ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

3. ข้อเสนอแนะความพึงพอใจต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจอหอ อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา มีดังนี้ 1) ด้านกระบวนการให้บริการ ควรมีการสำรวจ ชุมชนบ่อยๆ และควรมีการลงพื้นที่ตรวจสอบเพื่อแก้ปัญหาอย่างเข้มงวดในเรื่องการกำจัดยาเสพติด ควรมีระบบการทำงานเป็นขั้นตอน เป็นสัดส่วน ควรสร้างองค์กรให้เข้มแข็งและต่อต้านการกระทำผิด 2) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ เจ้าหน้าที่ควรบริการทุกคนด้วยความเสมอภาคกัน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงออกสำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหา 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ควรให้การดูแลช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในแต่ละหมู่บ้านอย่างเท่าเทียมกัน ในเรื่องของ ไฟฟ้า น้ำประปาและการทำความสะอาด ควรมีระบบท่อระบายน้ำที่ดีขึ้น ควรที่จะมีจุดบริการน้ำดื่มและห้องน้ำตามจุดต่างๆ และควรจัดหาทุนการศึกษาสนับสนุนเด็กที่มีฐานะยากจน

2.7.2 งานวิจัยเกี่ยวกับอิทธิบาท 4

พระบุญเพ็ง สิทธิวงษา (2562, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง “การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการท้องถิ่นของบุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี” ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 และมีประสบการณ์การทำงาน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 2. บุคลากรมีการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการองค์การส่วนท้องถิ่น ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ (\bar{X} = 3.66) เมื่อพิจารณา ในรายด้านพบว่า บุคลากรมีการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการองค์การส่วนท้องถิ่น อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านฉันทะ (\bar{X} = 3.70) ด้านวิริยะ (\bar{X} = 3.69) ด้านจิตตะ (\bar{X} = 3.63) และด้านวิมังสา (\bar{X} = 3.62) ตามลำดับ 3.

บุคลากรที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการองค์กรส่วนท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนบุคลากรที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการองค์กรส่วนท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน 4. มีแนวทางพัฒนาการใช้หลักแนวทางการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการจัดการท้องถิ่นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี คือ จากการสัมภาษณ์ 1) ด้านฉันทะ (ความพอใจในสิ่งที่มีอยู่) จำเป็นจะต้องให้บุคลากรใช้ความพอใจในสิ่งที่มีอยู่พิจารณาในการบริหารจัดการส่วนท้องถิ่นอย่างรอบครอบและทำการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล 2) ด้านวิริยะ (ความเพียรพยายาม) จำเป็นจะต้องให้บุคลากรมีความจริงใจในการบริหารจัดการท้องถิ่นและสร้างเสริมความรับผิดชอบในตัวบุคลากร 3) ด้านจิตตะ (ความตั้งใจในสิ่งที่ทำอยู่) จำเป็นจะต้องให้บุคลากรมีความเสียสละตั้งใจในการบริหารจัดการท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ขององค์กรเสริมศักยภาพในการบริหารจัดการเสริมสร้างความเข้าใจ 4) ด้านวิมังสา (ความไตร่ตรองหาเหตุผล) จำเป็นจะต้องให้บุคลากรใช้สติกำกับในการควบคุมอารมณ์ในการบริหารจัดการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบร่วมกัน เสริมสร้างลักษณะนิสัยในทางบวก

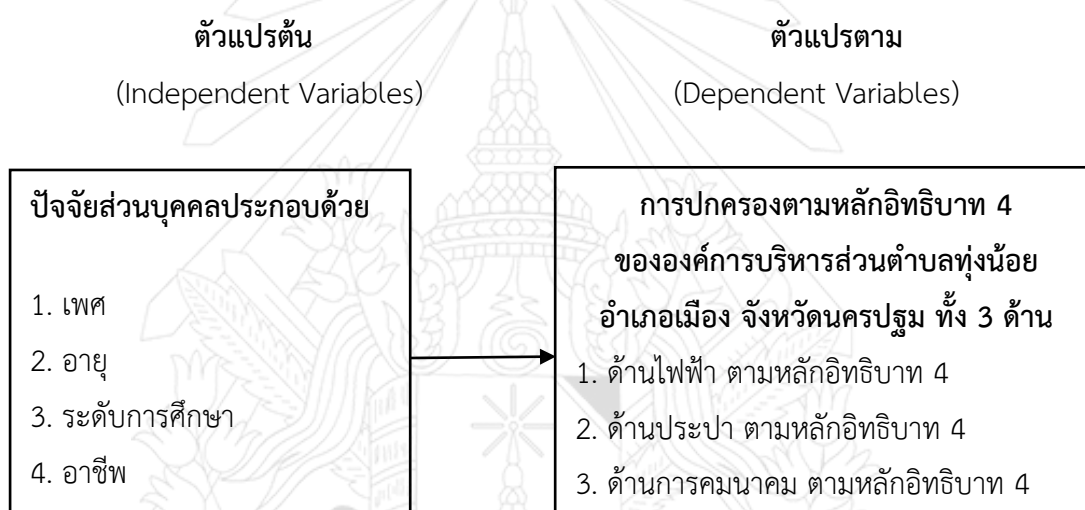
นิพนธ์ โอภาษี (2557, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยถั่วเหนือ อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัย พบว่า 1. ประชาชน มีความคิดเห็นต่อ การบริหารงาน ตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยถั่วเหนือ อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43) เมื่อพิจารณา รายละเอียดแต่ละด้าน คือ ด้านฉันทะ ด้านวิริยะ ด้านจิตตะ และด้านวิมังสา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อ การบริหารงาน ตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยถั่วเหนือ อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในระดับมากทุกด้าน 2. การเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของประชาชนต่อ การบริหารงาน ตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยถั่วเหนือ อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์โดยจำแนกตามปัจจัย ส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน ตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยถั่วเหนือ อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การบริหารงานตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยถั่วเหนือ อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ พบว่าส่วนใหญ่เกิดจากผู้บริหารขององค์กร ที่ใช้อำนาจการตัดสินใจฝ่ายเดียวและ ไม่นำข้อมูลปัญหาของท้องถิ่น มาจัดทำฐานข้อมูลเพื่อจัดทำแผนงานและขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนั้น การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลควร มีการสำรวจความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการ กำหนดเป็นนโยบาย นโยบายถึงจะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มที่และ

องค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานในโครงการและกิจกรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนั้นการบริหารงานควรนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา คือ หลักอิทธิบาท 4 คือ ฉันทะ (ความพอใจ) วิริยะ (ความเพียร) จิตตะ (ตั้งใจรับรู้ในสิ่งที่ทำ) และ วิมังสา (ความไตร่ตรอง) มาประยุกต์ใช้ทั้งการบริหารตน บริหารคน และบริหารงานเพื่อให้การบริหารเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด

ธีรวัฒน์ เจริญผล และกันตภณ หนูทองแก้ว (2561, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง “การนำหลักอิทธิบาทธรรมไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่ว่าการอำเภอลานสกา อำเภอลานสกาจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัย พบว่า 1) ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีการนำหลักอิทธิบาทธรรมไปใช้ในการปฏิบัติงานที่ว่าการอำเภอลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย พบว่า ด้านฉันทะ ความพอใจในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านวิมังสา การใช้ปัญญาพิจารณาหาเหตุผลในการปฏิบัติงาน ส่วนด้านวิริยะ ความเพียรในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้ต่อเดือน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก2) ผลการเปรียบเทียบ การนำหลักอิทธิบาทธรรมไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ที่ว่าการอำเภอลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน โดยรวมพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ (.05 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการนำหลักอิทธิบาทธรรมไปใช้ในการปฏิบัติงานที่ว่าการอำเภอลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ ด้านวิริยะ ความเพียรในการปฏิบัติงาน คือ ปริมาณงานมากเกินไปจนไม่สามารถดำเนินการได้ทันตามกำหนดระยะเวลา ส่วนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการนำหลักอิทธิบาทธรรมไปใช้ได้แก่ ด้านวิริยะ ความเพียรในการปฏิบัติงาน คือ การมอบหมายหน้าที่ให้ทั่วถึงทุกภาคส่วนทั้งท้องถิ่น และท้องถิ่น

2.9 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอมือง จังหวัดนครปฐม” ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี ตำรา บทความ หนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่ง ภารกิจได้เป็น 7 ด้าน ซึ่งภารกิจดังกล่าวถูกกำหนดอยู่ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 (แก้ไขถึงฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552) และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สรุปรายการกิจสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ 3 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านประปา 2. ด้านไฟฟ้า และ 3. ด้านคมนาคม เพื่อนำมา เป็นกรอบแนวความคิดในการทำวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” ใช้ระเบียบวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยนำข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม กำหนดตัวแปรต้นและตัวแปรตาม รวมไปถึงกรอบแนวคิดในการวิจัย และใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ผล และวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอน และวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 3.1 วิธีและขั้นตอนในการวิจัย
- 3.2 ระเบียบวิธีการวิจัย
 - 3.2.1 การออกแบบการวิจัย
 - 3.2.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย
- 3.7 สรุป

3.1 วิธีและขั้นตอนในการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระบบระเบียบ และประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงกำหนดรายละเอียดการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงร่างงานวิจัย โดยเริ่มจากการตั้งชื่อเรื่อง การศึกษาความเป็นมาและ ความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย และศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำโครงร่าง งานวิจัย และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ เพื่อขอคำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นชอบในการ จัดทำโครงร่างการวิจัย พร้อมรับข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้งานสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้นดำเนินการเสนอ โครงร่างการวิจัยเพื่อขออนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินงานวิจัย เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้การวิจัย โดยเสนอ อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อหาค่า IOC เมื่อทำการปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือ ให้มีความสมบูรณ์

ยิ่งขึ้นแล้ว ได้นำไปทดลองใช้ (try out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น แล้วนำเครื่องมือที่สร้างไปเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ จากนั้นนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้องทำการ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย ผู้วิจัยรวบรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ จัดทำร่างรายงานการวิจัยเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการควบคุมสาร นิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องตามที่คณะกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์เสนอแนะ แล้วจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ส่งบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุมัติเป็น ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

3.2 ระเบียบวิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยซึ่งประกอบด้วย การออกแบบการวิจัย และตัวแปรที่ใช้ใน การวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

3.2.1 การออกแบบการวิจัย

เป็นการออกแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

3.2.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ตัวแปรพื้นฐาน และตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรอิสระ เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา และอาชีพ

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ การนำหลักอิทธิบาท 4 มาใช้ในการปกครองขององค์การบริหารส่วน ตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ฉันทะ คือ การมีใจรักในสิ่งที่ทำ ใจที่ รักอันเกิดจากความศรัทธาและเชื่อมั่นต่อสิ่งที่ทำ ในการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) วิริยะ คือ ความมุ่งมั่นทุ่มเทเป็นความมุ่งมั่นทุ่มเททั้งกายและใจ ในการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน 3) จิตตะ คือ ใจที่จดจ่อและรับผิดชอบในการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน 4) วิมังสา คือ การทบทวนในสิ่งที่ ได้คิดได้ทำมา อันเกิดจากการมีใจรัก (ฉันทะ) แล้วทำด้วยความมุ่งมั่น (วิริยะ) อย่างใจจดใจจ่อและ รับผิดชอบ (จิตตะ) โดยใช้วิจรรย์ญาณอย่างรอบรู้และรอบคอบ จึงนำไปสู่การทบทวนตัวเองในการ ให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 ประชากร ได้แก่ ประชากรที่อยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หุ่นน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวนรวมทั้งสิ้น 5,860 คน (ตำบลหุ่นน้อย ข้อมูล ณ ปี 2563,)

3.3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากรที่แต่ละครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหุ่นน้อย โดยใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรคำนวณของ “ทาโร ยามาเน่” (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนประชากรทั้งสิ้น จำนวน 375 คน โดยมีสูตรดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05

ดังนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{5860}{1 + 5860(0.05)^2}$$

$$n = \frac{5860}{1 + 5860(0.0025)}$$

$$n = \frac{5860}{5.65}$$

$$n = 374.44$$

$$n = 375$$

3.3.3 การกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง คำนวณโดยใช้วิธีการเทียบบัญญัติไตรยางค์ จากสูตรการกระจายตามสัดส่วน ดังนี้

$$\text{สูตร } nh = \frac{(Nh)n}{N}$$

nh = จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหมู่
 Nh = จำนวนประชากรแต่ละหมู่บ้าน
 n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทุกหมู่บ้าน
 N = จำนวนคนทั้งหมด

ซึ่งได้รายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยแยกออกเป็นแต่ละหมู่บ้านที่อยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หุ่นน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ดังปรากฏในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงวิธีการกระจายสัดส่วนของบุคลากร

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร แต่ละหมู่บ้าน	ผลการวิเคราะห์	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
1	หัวนา	933	933x375/5860	60
2	ราดสะแก	571	571x375/5860	36
3	รางทอง	765	765x375/5860	49
4	หนองจอก	930	930x375/5860	60
5	ทุ่งน้อย	1314	1314x375/5860	84
6	ทุ่งใหญ่	801	801x375/5860	51
7	ลำท่าโพ	546	546x375/5860	35
รวม		5860		375

3.3.4 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง คือ

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Random Sampling) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1) ติดต่อประสานงานกับบุคลากรผู้รับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องกับการปกครองตามหลักกิติธิบาท 4

2) ชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามให้กับบุคลากรกลุ่มตัวอย่างทำการตอบแบบสอบถาม

3) ทำการนัดหมายขอเข้าแจกแบบสอบถาม ตามกำหนด วัน เวลา และสถานที่

4) เมื่อถึงกำหนดวันนัดหมาย ผู้วิจัยได้ทำการอธิบายเหตุผลของการทำวิจัย และแนะนำวิธีการตอบแบบสอบถาม ต่อจากนั้นดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับบุคลากรกลุ่มตัวอย่างทำการตอบแบบสอบถาม จนครบตามจำนวน 375 คน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบของการวิจัยเรื่อง การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้ารวบรวมจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Sources) คือ ข้อมูลที่ศึกษาจากพระไตรปิฎก จากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources) คือ ข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1) แบบสอบถาม (Questionnaire) มีลักษณะคำถามปลายปิด (Close Ended) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close Ended) คำถามเป็นแบบ (Multiple Choices) มีจำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดระดับความคิดเห็น การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close Ended) คำถามเป็นแบบ (Multiple Choices) มีจำนวน 12 ข้อ ประกอบด้วย

- (1) ด้านไฟฟ้า ตามหลักอิทธิบาท 4 จำนวน 4 ข้อ
- (2) ด้านประปา ตามหลักอิทธิบาท 4 จำนวน 4 ข้อ
- (3) ด้านการคมนาคม ตามหลักอิทธิบาท 4 จำนวน 4 ข้อ

สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 2 นี้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 5 อันดับ ตามแบบของ Likert Scale โดยแบ่งระดับในการวัดออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	มากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	มาก
คะแนน	3	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	ปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	น้อย
คะแนน	1	หมายถึง	มีระดับความคิดเห็น	น้อยที่สุด

สำหรับการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดยเกณฑ์ (สมชัย วงษ์นายะ และทวนทอง เขาวงกิตพิงค์, 2551, หน้า 229) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ในระดับน้อยที่สุด

3.4.1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารจากข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ได้แก่ พระไตรปิฎก หนังสือตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่เหมาะสม สอดคล้อง และเกี่ยวข้องกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ตามวัตถุประสงค์ขอบเขตการวิจัย กรอบแนวคิด และนิยามศัพท์ที่สรุปจากการทบทวนวรรณกรรม นำมาสร้างแบบสอบถาม

2) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ตามกรอบแนวคิด โดยสร้างแบบสอบถามเป็นลักษณะแบบปลายปิด และสร้างแบบสัมภาษณ์เป็นลักษณะแบบปลายเปิด

3.4.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือ

2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน (รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย แสดงในภาคผนวก ก) ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง

ข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) (พิศณุ ผ่องศรี, 2550, หน้า 139)

3) ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่ แน่ใจว่า ตรงตามวัตถุประสงค์
 คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ ไม่แน่ใจว่า ตรงตามวัตถุประสงค์
 คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ แน่ใจว่า ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
 นำคะแนนที่ได้มาแทนสูตรดังนี้

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์
 $\sum R$ = ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

คำถามรวม 12 ข้อ ของแบบสอบถาม ค่าดัชนีที่คำนวณได้อยู่ที่ 1.00 จึงเป็นการบ่งชี้ถึงความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์

4) ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ตรวจสอบเครื่องมือ ได้ตรวจสอบและเสนอแนะ ซึ่งผ่านการหาค่า IOC แล้วนำมาปรับปรุง และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์อีกครั้งเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำไปทดลองใช้ 30 ชุด โดยผ่านกระบวนการการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือของแบบสอบถามทั้งฉบับตามรายละเอียด ดังนี้

(1) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยนี้ได้ทดลองใช้กับประชากรเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ตามสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ α = ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

k = จำนวนข้อของเครื่องมือ

$\sum S_i^2$ = ผลรวมของความแปรปรวนในแต่ละข้อ

S^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เท่ากับ 0.991 “ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีค่ามากกว่า 0.70–1.00” (สุจินต์ ธรรมชาติ, 2548, หน้า 172) จากคำถามที่อยู่ในเกณฑ์จำนวน 12 ข้อ ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังกล่าวมีค่ามากกว่า 0.70 จึงเป็นเครื่องมือที่มีความเหมาะสมมีคุณภาพและมีความเชื่อถือได้สูง สามารถนำไปใช้วัดระดับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

(2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นี้ไปจัดพิมพ์ และนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อการวิจัยต่อไป (3) ผู้วิจัยได้แสดงกระบวนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ดำเนินการขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย เพื่อขอความอนุเคราะห์ใช้พื้นที่แจกแบบสอบถาม เพื่อทำการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ประชากรในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

2) ผู้วิจัยนำส่งหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากประชากรในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

3) ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับประชาชนแต่ละครัวเรือน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Random Sampling)

4) เมื่อได้แบบสอบถามที่ตอบข้อมูลเรียบร้อยแล้วกลับคืนมา จำนวน 844 ชุด คิดเป็น 100 % จึงตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จัดลำดับของข้อมูล รวมทั้งลงรหัส และบันทึกข้อมูล

5) นำข้อมูลที่ได้อิงวิเคราะห์และประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์จากโปรแกรมสำเร็จรูป โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ทดสอบสมมติฐานของการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม กับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ด้านเพศ โดยใช้การทดสอบค่า (t-test) ส่วน ด้านอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (f-test) หรือ (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least Significant Difference)

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ มีสถิติที่ใช้ในการทำวิจัย 2 ประเภท ได้แก่

1. สถิติพรรณนาหรือสถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x} : *mean*) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. : Standard Deviation)

2. สถิติอนุมานหรือสถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที-เทส (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

3. สูตรการหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1) การหาค่าร้อยละ (Percentage) (นิภา เมธาวิชัย, 2543, หน้า 128)

$$P = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ P = ค่าร้อยละ

X = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนประชากร

2) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) (สงศรี ชมภูวงศ์, 2547, หน้า 55) หรือมีชัฒมิเลขคณิต

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{x} = ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม

N = จำนวนประชากร

3) การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540, หน้า 53)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

S = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

$\sum fx$ = ผลรวมของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละระดับ

N = จำนวนประชากร

4) การทดสอบสมมติฐาน (t-test) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547, หน้า 276)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าที - เทสต์ (t-test)

\bar{X}_1 , \bar{X}_2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2 , S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

ตามลำดับ

n_1 , n_2 = จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

5) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Anova) (ปัญญา คล้ายเดช, 2560, หน้า 234)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F = อัตราส่วนของความแปรปรวน
 MS_b = ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w = ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว จึงใช้กระบวนการหรือวิธีทางสถิติตั้งแต่การเลือกกลุ่มตัวอย่างถึงการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าลักษณะประจำของกลุ่มตัวอย่าง ที่เรียกว่า ค่าสถิติ แล้วจึงใช้ค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างไปประมาณค่าลักษณะของประชากร โดยการทดสอบสมมติฐานและสรุปอ้างอิง (สิน พันธุ์พินิจ, 2554, หน้า 242)

3.7 สรุป

สรุปการศึกษาเรื่องการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ใช้ระเบียบวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม กำหนดตัวแปรต้นและตัวแปรตาม รวมไปถึงกรอบแนวคิดในการวิจัยและใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ผล และวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอน และวิธีดำเนินการวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบการวิจัยตามวัตถุประสงค์ในแต่ละข้อ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ในการวิจัยครั้งนี้ ประชากร ได้แก่ ประชากรที่อยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 5,860 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง และนำผลการตอบแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลเพื่อคำนวณหาค่าสถิติ ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วน ตามลำดับขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ประการ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	ประชากร
n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เสนอขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ใช้การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ในการวิจัยเรื่องนี้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชากรที่อยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ซึ่งมีคุณลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้ ดังปรากฏในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	182	48.5
หญิง	193	51.5
รวม	375	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 และเพศชาย จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18-25 ปี	73	19.5
26-33 ปี	85	22.7
34-41 ปี	94	25.0
42 ปี ขึ้นไป	123	32.8
รวม	375	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีอายุ 42 ปีขึ้นไป จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมา มีอายุ 34 - 41 ปี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และน้อยที่สุดมีอายุ 18 - 25 ปี มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	118	31.3
ปริญญาตรี	176	46.9
สูงกว่าปริญญาตรี	81	21.8
รวม	375	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมา มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 และน้อยที่สุดมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	207	55.1
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	105	28.1
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	39	10.5
นิสิต / นักศึกษา	24	6.3
รวม	375	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1 รองลงมา มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน /

รับจ้าง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1, ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5, และน้อยที่สุด นิสิต / นักศึกษา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

การศึกษาวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน

การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4	4.01	0.68	มาก
ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4	4.26	0.62	มาก
ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4	4.08	0.63	มาก
โดยรวม	4.12	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 รองลงมาคือ ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4

ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. องค์การบริหารส่วนตำบล มีความพอใจ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก	4.07	0.81	มาก
2. องค์การบริหารส่วนตำบล มีความเพียร ความพยายาม ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก	4.04	0.72	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเอาใจใส่ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก	3.90	0.92	มาก
4. องค์การบริหารส่วนตำบลมีความไตร่ตรอง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก	4.05	0.83	มาก
โดยรวม	4.01	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบล มีความพอใจ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความไตร่ตรอง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความไตร่ตรอง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4

ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพอใจ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน	4.25	0.84	มาก
2. องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเพียร ความพยายาม ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน	4.29	0.73	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลมีความ เอาใจใส่ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน	4.35	0.67	มาก
4. องค์การบริหารส่วนตำบลมีความได้ตรง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน	4.15	0.82	มาก
โดยรวม	4.26	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความ เอาใจใส่ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเพียร ความพยายาม ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน ข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความได้ตรง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4

ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. องค์การบริหารส่วนตำบล มีความพอใจ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน	4.15	0.75	มาก
2. องค์การบริหารส่วนตำบล มีความเพียร ความพยายาม ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน	4.19	0.77	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบล มีความเอาใจใส่ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน	4.07	0.80	มาก
4. องค์การบริหารส่วนตำบล มีความไตร่ตรอง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน	3.91	0.83	มาก
โดยรวม	4.08	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเพียร ความพยายาม ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพอใจ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความไตร่ตรอง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ในเรื่อง เพศ และ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ในเรื่อง อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบโดยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé)

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 1 ใช้สถิติ t-test คือ กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม มีความเป็นอิสระต่อกัน ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	182	4.12	0.58	มาก
หญิง	193	4.12	0.60	มาก
รวม	375	4.12	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	182	4.12	0.58	0.079	0.937
หญิง	193	4.12	0.60		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	182	3.99	0.68	มาก
หญิง	193	4.04	0.67	มาก
รวม	375	4.01	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เพศหญิง

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตาม
หลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	182	3.99	0.68	-0.659	0.510
หญิง	193	4.04	0.67		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลัก
อิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตาม
หลักอิทธิบาท 4 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปกครองตามหลัก
อิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	182	4.26	0.62	มาก
หญิง	193	4.26	0.63	มาก
รวม	375	4.26	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4
ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท
4 อยู่ในระดับมาก ทั้งเพศชายและเพศหญิง

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	182	4.26	0.62	0.031	0.975
หญิง	193	4.26	0.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	182	4.11	.57	มาก
หญิง	193	4.05	.68	มาก
รวม	375	4.08	.63	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 อยู่ในระดับมาก ทั้งเพศชายและเพศหญิง

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	182	4.11	.57	0.897	0.370
หญิง	193	4.05	.68		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 2 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยายดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18-25 ปี	73	4.08	0.61	มาก
26-33 ปี	85	4.10	0.61	มาก
34-41 ปี	94	4.17	0.58	มาก
42 ปี ขึ้นไป	123	4.11	0.57	มาก
รวม	375	4.12	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 34-41 ปี รองลงมาได้แก่ อายุ 42 ปี ขึ้นไป, อายุ 26-33 ปี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18-25 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.302	3	0.101	0.291	0.832
ภายในกลุ่ม	113.630	371	0.346		
รวม	113.933	374			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18-25 ปี	73	4.01	0.72	มาก
26-33 ปี	85	4.00	0.70	มาก
34-41 ปี	94	4.02	0.71	มาก
42 ปี ขึ้นไป	123	4.02	0.61	มาก
รวม	375	4.01	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 34-41 ปี รองลงมาได้แก่ อายุ 42 ปี ขึ้นไป, อายุ 26-33 ปี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 26-33 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.016	3	0.005	0.011	0.998
ภายในกลุ่ม	151.243	371	0.461		
รวม	151.258	374			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18-25 ปี	73	4.25	0.61	มาก
26-33 ปี	85	4.23	0.66	มาก
34-41 ปี	94	4.30	0.57	มาก
42 ปี ขึ้นไป	123	4.25	0.64	มาก
รวม	375	4.26	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่

ประชาชนที่มีอายุ 34-41 ปี รองลงมาได้แก่ อายุ 42 ปี ขึ้นไป, อายุ 18-25 ปี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 26-33 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.255	3	0.085	0.219	0.883
ภายในกลุ่ม	127.026	371	0.387		
รวม	127.281	374			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18-25 ปี	73	3.99	0.64	มาก
26-33 ปี	85	4.07	0.59	มาก
34-41 ปี	94	4.18	0.57	มาก
42 ปี ขึ้นไป	123	4.06	0.69	มาก
รวม	375	4.08	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 34-41 ปี รองลงมาได้แก่ อายุ 26-33 ปี, อายุ 42 ปี ขึ้นไป และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18-25 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.421	3	0.474	1.196	0.311
ภายในกลุ่ม	129.963	371	0.396		
รวม	131.385	375			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 2 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยายดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	118	4.09	0.67	มาก
ปริญญาตรี	176	4.12	0.57	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	81	4.16	0.48	มาก
รวม	375	4.12	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ การศึกษาระดับปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.177	2	0.089	0.256	0.774
ภายในกลุ่ม	113.755	372	0.346		
รวม	113.933	374			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	118	4.02	0.75	มาก
ปริญญาตรี	176	3.99	0.68	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	81	4.06	0.54	มาก
รวม	375	4.01	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.212	2	0.106	0.231	0.794
ภายในกลุ่ม	151.046	372	0.459		
รวม	151.258	374			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	118	4.22	0.71	มาก
ปริญญาตรี	176	4.27	0.59	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	81	4.28	0.54	มาก
รวม	375	4.26	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ การศึกษาระดับปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.206	2	0.103	0.267	0.766
ภายในกลุ่ม	127.074	372	0.386		
รวม	127.281	374			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	118	4.03	0.66	มาก
ปริญญาตรี	176	4.09	0.62	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	81	4.13	0.62	มาก
รวม	375	4.08	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี รองลงมาได้แก่ การศึกษาระดับปริญญาตรี และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.413	2	0.207	0.519	0.596
ภายในกลุ่ม	130.972	372	0.398		
รวม	131.385	374			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 ไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ 2 ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยายดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	207	207	0.58	มาก
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	105	105	0.65	มาก
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	39	39	0.43	มาก
นิสิต / นักศึกษา	24	24	0.51	มาก
รวม	375	375	0.59	มาก

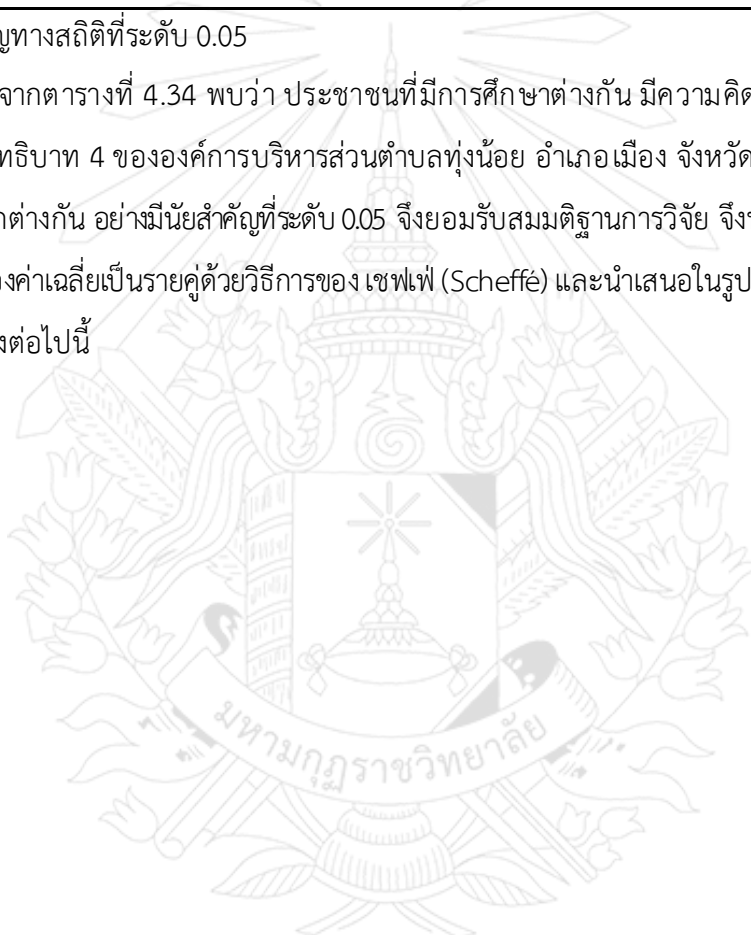
จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย รองลงมาได้แก่ อาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.34 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.859	3	1.286	3.833	0.010*
ภายในกลุ่ม	110.074	371	0.336		
รวม	113.933	375			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.35 แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 4 ด้าน จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé

อาชีพ	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ (\bar{X})	พนักงาน เอกชน/ รับจ้าง	ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	นิสิต/ นักศึกษา
รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.13	-0.14	0.25	-0.01
พนักงาน บริษัทเอกชน/ รับจ้าง	3.99	-	0.37 (0.03*)	0.13
ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	4.38	-	-	-0.26 (0.03*)
นิสิต/ นักศึกษา	4.12	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างกับประชาชนที่อาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย, ประชาชนที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย แตกต่างกับประชาชนที่อาชีพนิสิต / นักศึกษา นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	207	4.00	0.69	มาก
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	105	3.92	0.71	มาก
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	39	4.31	0.46	มาก
นิสิต / นักศึกษา	24	4.05	0.62	มาก
รวม	375	4.01	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย รองลงมาได้แก่ อาชีพนิสิต / นักศึกษา และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.37 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.017	3	1.339	2.983	0.031*
ภายในกลุ่ม	147.241	371	0.449		
รวม	151.258	374			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย จึง

ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé) และนำเสนอในรูปแบบ ตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.38 แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé

อาชีพ	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (\bar{X})	พนักงานบริษัท เอกชน/ รับจ้าง	ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	นิสิต / นักศึกษา		
รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.00	-	-0.08	0.31	0.05	
พนักงาน บริษัทเอกชน / รับจ้าง	3.92	-	0.39	0.07	(0.03*)	
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	4.31	-	-	-	-0.26	(0.03*)
นิสิต / นักศึกษา	4.05	-	-	-	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างกับประชาชนที่อาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย, ประชาชนที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย แตกต่างกับประชาชนที่อาชีพนิสิต / นักศึกษา นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	207	4.28	0.60	มาก
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	105	4.14	0.69	มาก
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	39	4.49	0.49	มาก
นิสิต / นักศึกษา	24	4.21	0.54	มาก
รวม	375	4.26	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย รองลงมาได้แก่ อาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.40 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.300	3	1.100	2.910	0.035*
ภายในกลุ่ม	123.981	371	0.378		
รวม	127.281	374			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย จึง

ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffé) และนำเสนอในรูปแบบ ตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.41 แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้าน การไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé

อาชีพ	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (\bar{X})	พนักงานบริษัท เอกชน/ รับจ้าง	ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	นิสิต / นักศึกษา	
รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.28	-	-0.14	0.21	-0.07
พนักงาน บริษัทเอกชน / รับจ้าง	4.14	-	0.35 (0.03*)	0.07	
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	4.49		-	-0.28 (0.03*)	
นิสิต / นักศึกษา	4.21			-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างกับประชาชนที่อาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย, ประชาชนที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย แตกต่างกับประชาชนที่อาชีพนิสิต / นักศึกษา นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	207	4.11	0.61	มาก
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	105	3.92	0.70	มาก
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	39	4.34	0.46	มาก
นิสิต / นักศึกษา	24	4.10	0.52	มาก
รวม	375	4.08	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย รองลงมาได้แก่ อาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจและค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้างตามลำดับ

ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.866	3	1.622	4.205	0.006*
ภายในกลุ่ม	126.519	371	0.386		
รวม	131.385	374			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการ

คมนาตามหลักอิทธิบาท 4 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.44 แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาตามหลักอิทธิบาท 4 จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé

อาชีพ	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (\bar{X})	พนักงานบริษัท เอกชน/ รับจ้าง	ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	นิสิต / นักศึกษา
รับราชการ/ พนักงาน พนักงาน บริษัทเอกชน / รับจ้าง	4.11	-	0.23	-0.01
ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	3.92	-	0.42 (0.03*)	0.18
นิสิต / นักศึกษา	4.34	-	-	-0.24 (0.03*)
	4.10			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาตามหลักอิทธิบาท 4 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างกับประชาชนที่อาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย, ประชาชนที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย แตกต่างกับประชาชนที่อาชีพนิสิต / นักศึกษา นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ 4.45 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สถิติทดสอบ	โดยรวม	ด้านการไฟฟ้าตามหลัก อิทธิบาท 4	ด้านการประปาตาม หลักอิทธิบาท 4	ด้านการคมนาคมตาม หลักอิทธิบาท 4
1. เพศ	t-test	0.937	0.510	0.975	0.370
2. อายุ	F-test	0.832	0.998	0.883	0.311
3. ระดับการศึกษา	F-test	0.774	0.794	0.766	0.596
4. อาชีพ	F-test	0.010*	0.031*	0.035*	0.006*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.45 สรุปได้ว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มี เพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้นำเสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.46 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลัก
 อธิปไตย 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
 ด้านการไฟฟ้าตามหลักอธิปไตย 4

ด้านการไฟฟ้าตามหลักอธิปไตย 4	ความถี่
1. องค์การบริหารส่วนตำบล ตรวจสอบสอบถาม ช่วงหน้าฝน ไฟฟ้า มีปัญหาหรือไม่อย่างไร หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ถนนสว่าง	10
2. องค์การบริหารส่วนตำบล ควบอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้	6
รวม	16

จากตารางที่ 4.46 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอธิปไตย 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการไฟฟ้าตามหลักอธิปไตย 4 คือ 1) องค์การบริหารส่วนตำบล ตรวจสอบสอบถาม ช่วงหน้าฝน ไฟฟ้า มีปัญหาหรือไม่อย่างไร หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ถนนสว่าง จำนวน 10 คน 2) องค์การบริหารส่วนตำบล ควบอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ จำนวน 6 คน

ตารางที่ 4.47 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลัก
 อธิปไตย 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
 ด้านการประปาตามหลักอธิปไตย 4

ด้านการประปาตามหลักอธิปไตย 4	ความถี่
1. องค์การบริหารส่วนตำบล ออกสำรวจอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีน้ำประปาใช้กันแล้วยัง	6
2. องค์การบริหารส่วนตำบล ประสานงานการประปา หาพื้นที่สะอาด ให้ประชาชนในพื้นที่ปกครอง ใช้อุปโภคและบริโภค	6
รวม	12

จากตารางที่ 4.47 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 คือ 1) องค์การบริหารส่วนตำบล ออกสำรวจอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีน้ำประปาใช้กันแล้วยัง จำนวน 6 คน 2) องค์การบริหารส่วนตำบล ประสานงานการประปา หาน้ำที่สะอาด ให้ประชาชนในพื้นที่ปกครอง ใช้อุปโภคและบริโภค จำนวน 6 คน

ตารางที่ 4.48 แสดงจำนวนความถี่ (Frequency) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4

ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4	ความถี่
1. องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องสำรวจความต้องการของประชาชน ในพื้นที่ปกครอง มีถนนใช้และเข้าถึงทุกครัวเรือนหรือไม่	5
2. องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องสำรวจความต้องการของประชาชนในพื้นที่ปกครอง เกี่ยวกับการดูแล บำรุงรักษาให้ถนนอยู่ในสภาพที่เดินทางปลอดภัย หรือให้ประชาชนร่วมช่วยกันดูแล	14
รวม	19

จากตารางที่ 4.48 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 คือ 1) องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องสำรวจความต้องการของประชาชน ในพื้นที่ปกครอง มีถนนใช้และเข้าถึงทุกครัวเรือนหรือไม่ จำนวน 5 คน 2) องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องสำรวจความต้องการของประชาชนในพื้นที่ปกครอง เกี่ยวกับการดูแล บำรุงรักษาให้ถนนอยู่ในสภาพที่เดินทางปลอดภัย หรือให้ประชาชนร่วมช่วยกันดูแล จำนวน 14 คน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

โดยในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 375 คน โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นทั้งปลายเปิดและปลายปิด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยหาค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานโดยการค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่องการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำแนกได้ดังนี้

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 มีอายุ 42 ปีขึ้นไป จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 มีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 รองลงมาคือ ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบดังนี้

ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบล มีความพอใจ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความไต่รตรง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความไต่รตรง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก ตามลำดับ

ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความ เอาใจใส่ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเพียร ความพยายาม ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความไต่ตรง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน ตามลำดับ

ด้านกรคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเพียร ความพยายาม ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพอใจ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความไต่ตรง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน ตามลำดับ

5.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ และการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ ด้านการปกครองระบอบประชาธิปไตย ด้านการเลือกตั้ง และด้านการดำเนินชีวิตแบบประชาธิปไตย

5.1.4 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม คือ 1) องค์การบริหารส่วนตำบล ควรออกสอบถาม ช่วงหน้าฝน ไฟฟ้า มีปัญหาหรือไม่อย่างไร หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ถนนสว่าง จำนวน 10 คน 2) องค์การบริหารส่วนตำบล ควรอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ จำนวน 6 คน

ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม คือ 1) องค์การบริหารส่วนตำบล ออกสำรวจอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีน้ำประปาใช้กันแล้วยัง จำนวน 6 คน 2) องค์การบริหารส่วนตำบล ประสานงานการประปา ทาน้ำที่สะอาด ให้ประชาชนในพื้นที่ปกครอง ใช้อุปโภคและบริโภค จำนวน 6 คน

ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม คือ 1) องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องสำรวจความต้องการของประชาชน ในพื้นที่ปกครอง มีถนนใช้และเข้าถึงทุกครัวเรือนหรือไม่ จำนวน 5 คน 2) องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องสำรวจความต้องการของประชาชนในพื้นที่ปกครอง เกี่ยวกับการดูแล บำรุงรักษาให้ถนนอยู่ในสภาพที่เดินทางปลอดภัย หรือให้ประชาชนร่วมช่วยกันดูแล จำนวน 14 คน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ที่ผู้วิจัยอภิปรายดังนี้

5.2.1 จากผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นในการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

จากการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย มีการดูแล อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรวัฒน์ เจริญผล และ กันตภณ หนูทองแก้ว (2561) ได้วิจัยเรื่อง “การนำหลักอิทธิบาทธรรมไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่ว่าการอำเภอลานสกา อำเภอลานสกาจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัย พบว่า 1) ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ มีการนำหลักอิทธิบาทธรรมไปใช้ในการปฏิบัติงานที่ว่าการอำเภอลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 พบว่า การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนพอใจที่ องค์การบริหารส่วนตำบล อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก การสำรวจความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดเป็นนโยบาย นโยบายถึงจะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มที่และองค์การบริหารส่วนตำบลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานในโครงการและกิจกรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระบุญเพ็ง สิทธิวงษา (2562) ได้วิจัยเรื่อง “การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการท้องถิ่นของบุคลากรองค์การบริหาร ส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี” ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการองค์กรส่วนท้องถิ่น ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบล มีความพอใจในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ประชาชนที่ได้รับบริการทางการปกครองบริหารงานปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 จากองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ในการอำนวยความสะดวกด้านการไฟฟ้าไม่ติดขัดหรือมีปัญหาให้ประชาชน ไม่มีประเด็นในการร้องเรียน ประชาชนทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งธรรม ธรรมรักษ์ (2560, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม กรณีศึกษา: เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้วอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับโครงการก่อสร้างถนนมีการสร้างสาธารณูปโภคไปพร้อมกัน เช่น ระบบแสงสว่างรางระบายน้ำ สะพานลอย ทางเท้าเป็นต้น ระดับมากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความไต่ตรง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ได้วางแผนในการให้บริการประชาชนตามหลักอิทธิบาท 4 ในการวางแผนได้มีการขอความคิดเห็นจากประชาชนก่อนดำเนินการ การพัฒนาสาธารณูปโภคต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งธรรม ธรรมรักษ์ (2560, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม กรณีศึกษา: เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้วอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับโครงการก่อสร้างถนนมีการสร้างสาธารณูปโภคไปพร้อมกัน เช่น ระบบแสงสว่างรางระบายน้ำ สะพานลอย ทางเท้าเป็นต้น ระดับมากที่สุด

ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้น้ำประปาเพื่อการ

อุปโภคและบริโภค ดำเนินการขยายเขตระบบประปา หมู่บ้าน เพื่อให้สามารถรองรับความต้องการ ใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชาชนได้อย่างทั่วถึง ควรดำเนินการแก้ไขโดยการทำความสะอาด และเปลี่ยนระบบกรองน้ำ เพื่อให้น้ำประปาที่ได้มีความสะอาดและปลอดภัยต่อผู้บริโภคควรมีการประชาสัมพันธ์ว่าจะมีการหยุดการส่งน้ำวันไหน อย่างไร เพื่อให้ประชาชนได้ทำการกักเก็บน้ำไว้ใช้ให้เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคในช่วงเวลาที่หยุดส่งน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลวรรณ ปะสุตะ (2560) ได้วิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารด้านบริการสาธารณสุขปโภคของเทศบาลตำบลหนองจ้อม อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารด้านน้ำประปา อยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเอาใจใส่ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้น้ำประปาเพื่อการอุปโภคและบริโภค ดำเนินการขยายเขตระบบประปา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิพนธ์ โภภาชี (2557, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยถั่วเหนือ อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัย พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยถั่วเหนือ อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ด้านจิตตะ อยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความไต่ตรง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อยมีการวางแผนการพัฒนารองรับความต้องการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชาชนได้อย่างทั่วถึง ดำเนินการแก้ไขโดยการทำความสะอาด และเปลี่ยนระบบกรองน้ำ เพื่อให้น้ำประปาที่ได้มีความสะอาดและปลอดภัยต่อผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลวรรณ ปะสุตะ (2560, หน้า 37-45) ได้วิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารด้านบริการสาธารณสุขปโภค ของเทศบาลตำบลหนองจ้อม อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารด้านบริการสาธารณสุขปโภคด้านน้ำประปา อยู่ในระดับมาก

ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวม อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเพียร ความพยายามในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน โดยการประชาสัมพันธ์ความสำคัญและส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและดูแลตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการขยายถนนบริเวณไหล่ทางให้มีขนาดที่กว้างขึ้น ปรับปรุงผิวจราจรให้มีสภาพที่เรียบเสมอกัน และควรดำเนินการตีเส้นจราจร เพื่อแบ่งช่องจราจรให้ชัดเจน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกต่อผู้ใช้รถใช้ถนนและผู้สัญจรไปมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งธรรม ธรรมรักษ์ (2560) ได้วิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม กรณีศึกษา: เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้วอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับโครงการก่อสร้างถนนมีการสร้างสาธารณูปโภคไปพร้อมกัน เช่น ระบบแสงสว่างรางระบายน้ำ สะพานลอย ทางเท้าเป็นต้นระดับมากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเพียร ความพยายาม ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย ทำงานอำนวยความสะดวกเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ ด้วยความเพียรพยายาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิพนธ์ โอภาสี (2557, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยถั่วเหนือ อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์” ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยถั่วเหนือ อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ด้านฉันทะ ด้านวิริยะ ด้านจิตตะ และด้านวิมังสา อยู่ในระดับมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความไตร่ตรอง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน อยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย มีการวางแผนพัฒนาเพื่อดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน และมีแผนในการบำรุงรักษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบลวรรณ ปะสุตะ (2560, หน้า 37-45) ได้วิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของ

ประชาชนที่มีต่อการบริหารด้านบริการสาธารณสุขปโศค ของเทศบาลตำบลหนองจ้อม อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารด้านบริการสาธารณสุขปโศคของเทศบาล ด้านไฟฟ้าสาธารณะ อยู่ในระดับมาก

5.2.2 จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

จากผลการทดสอบสมมุติฐาน สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1. **ประชาชนที่มีเพศต่างกัน** มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนในตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย ได้มีการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ให้ทุกคนทุกครัวเรือนได้มีส่วนร่วมในการดูแลระบบสาธารณสุขปโศคของท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ธีรวัฒน์ เจริญผล และกันตภณ หนูทองแก้ว (2561)** ได้วิจัยเรื่อง “การนำหลักอิทธิบาทธรรมไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ที่ว่าการอำเภอลานสกา อำเภอลานสกาจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน ไม่แตกต่างกัน

2. **ประชาชนที่มีอายุต่างกัน** มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ทุกวัยสนใจและร่วมในกิจกรรมการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ซึ่งคล้องกับงานวิจัยของ **ภานรินทร์ ไชยเอิก (2562)** ได้วิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจ้อหอ อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ และรายได้ ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. **ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน** มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่ระดับการศึกษาต่างๆ ต้องการความสะดวกสบาย น้ำไหล ไฟสว่าง ทางสะดวกกันทุกครัวเรือน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **นิพนธ์ โอภาซี (2557)** ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้วเหนือ อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์”

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้วเหนือ อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ไม่แตกต่างกัน

4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยรวมแตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่อาชีพต่างกันให้ความสำคัญต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย ต่างกัน ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 ประชาชนที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 แตกต่างกับประชาชนที่อาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย, ประชาชนที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย มีความคิดเห็นต่อการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 แตกต่างกับประชาชนที่อาชีพนิสิต / นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ภานรินทร์ ไชยเอิก (2562)** ได้วิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจ้อหอ อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4 องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย ควรมีนโยบายให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลการไฟฟ้า โดยการจัดทำแผนงานที่เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม

ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4 องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย ควรมีนโยบายส่งเสริมและอำนวยความสะดวกเรื่องน้ำประปาที่ปลอดภัย โดยการบำรุงรักษาท่อส่งน้ำประปาที่ปลอดภัย

ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4 องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย ควรมีนโยบายให้การประชาสัมพันธ์และการบำรุงรักษา โดยมีการประชาสัมพันธ์และการบำรุงรักษา ซ่อมแซมเส้นทางการสัญจร และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้งาน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของประชาชนในการบำรุงรักษาสาธารณูปโภคของท้องถิ่น”
- 2) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “สร้างค่านิยมการส่งเสริมการปกครองที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากร”
- 3) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “กลยุทธ์การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลเส้นทางคมนาคมในท้องถิ่น”

บรรณานุกรม

(1) หนังสือ/เอกสาร

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พุทธทาสภิกขุ. (2537). *การงานที่เป็นสุข*. กรุงเทพฯ : ธรรมสภา.

พุทธทาสภิกขุ. (2541). *โพธิปักขิยธรรม*. กรุงเทพฯ : ธรรมสภา.

ทันตแพทย์สม สุจิรา. (2559). *คู่มือแสงพรสวรรค์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : อมรินทร์ธรรมะ.

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). (2545). *ธรรมะกับการทำงาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สหธรรมิก.

พระธรรมปิฎก. (2541). *พุทธธรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระพุทฺธโฆสเถระ. (2556). *คัมภีร์วิสุทธิมรรค*. แปลและเรียบเรียงโดย สมเด็จพระพุฒาจารย์ (อาจ อาสภมหาเถร). (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ : ธนาเพรส จำกัด.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2558). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 30).

กรุงเทพฯ : มูลนิธิธรรมทานกุศลจิต.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). (2553). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์*. (พิมพ์ครั้งที่ 14).

กรุงเทพฯ : ธนธัชการพิมพ์.

พระราชวรมนี (ประยุทธ์ ปยุตฺโต). (2529). *พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงขยายความ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระราชวรมนี (ประยุทธ์ ธรรมจิตโต). (2541). *รวมปาฐกถาธรรม ชุดเพื่อชีวิตที่ดีงาม*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศยาม.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ :

แพร่พิทยา.

ว.วชิรเมธี. (2550). *คนสำราญ งานสำเร็จ*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : อมรินทร์.

เสฐียรพงษ์ วรรณปก. (2550). *ราชบัณฑิต, ธรรมะ How to*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : มติชน.

(2) เว็บไซต์

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย. (2563). http://www.thungnoy.go.th/site/index.php?option=com_content&view=article&id=102&Itemid=102 เข้าถึงเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2563.

ทาสโปธิญาณ. (2563) *แกะสลักช้าง ตอกสกัดเป้าหมาย*. <https://mgronline.com/dhamma/detail/9570000138163> เข้าถึงเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2563.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2563). *การปกครอง*. <https://th.wikipedia.org/wiki/การปกครอง> เข้าถึงเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2563.

(3) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

ธีรวัฒน์ เจริญผล และกันตภณ หนูทองแก้ว. (2561). *การนำหลักอิทธิบาทธรรมไปใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่ว่าการอำเภอลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช*. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาตามแนวพุทธศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

นิพนธ์ โอภาษี. (2557). *การบริหารงานตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยถั่วเหนือ อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ประพัฒน์ วงศ์ชมภู. (2551). *บทบาทกำนันผู้ใหญ่บ้านกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษากรณีเฉพาะอำเภอเมืองเชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พระปลัดสายชล จิตตกาโร (อาจปักษาส). (2554). *การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ตามหลักอิทธิบาท 4*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระภาณุวัฒน์ ฐิตวินโย (ทวีร่าง). (2554). *การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ตามหลักธรรมาภิบาลของอำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหาสมคิด โครธา. (2547). *การใช้อิทธิบาท 4 ในการเรียนของพระนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิไล บุรณุปกรณ์. (2551). *บทบาทของผู้นำสตรีกับการบริหารพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอสารภ จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สัมฤทธิ์ ศรีทองหนู. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกำแพงเพชร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์. (2561). *ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

(4) รายงานวิจัย

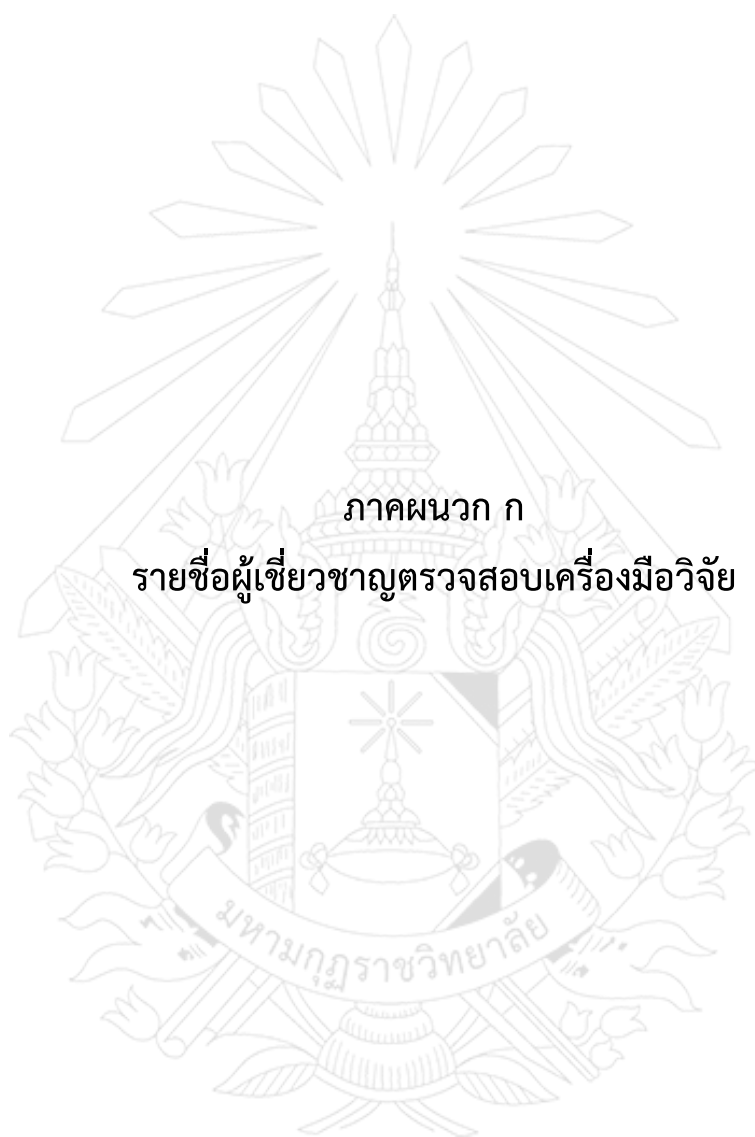
พระบุญเพ็ง สิทธิวงษา. (2562). *การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการบริหารจัดการท้องถิ่นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลสี้อ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี*. รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

(5) เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่

ฉัตรไชย จันทร์พรายศรี. (2561). *“ประชาธิปไตย เรื่อง ประชามติ”*. เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตรหลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ 4. วิทยาลัยรัฐธรรมนุญ : สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1) ดร. กฤษณสุขชิน พลเสน

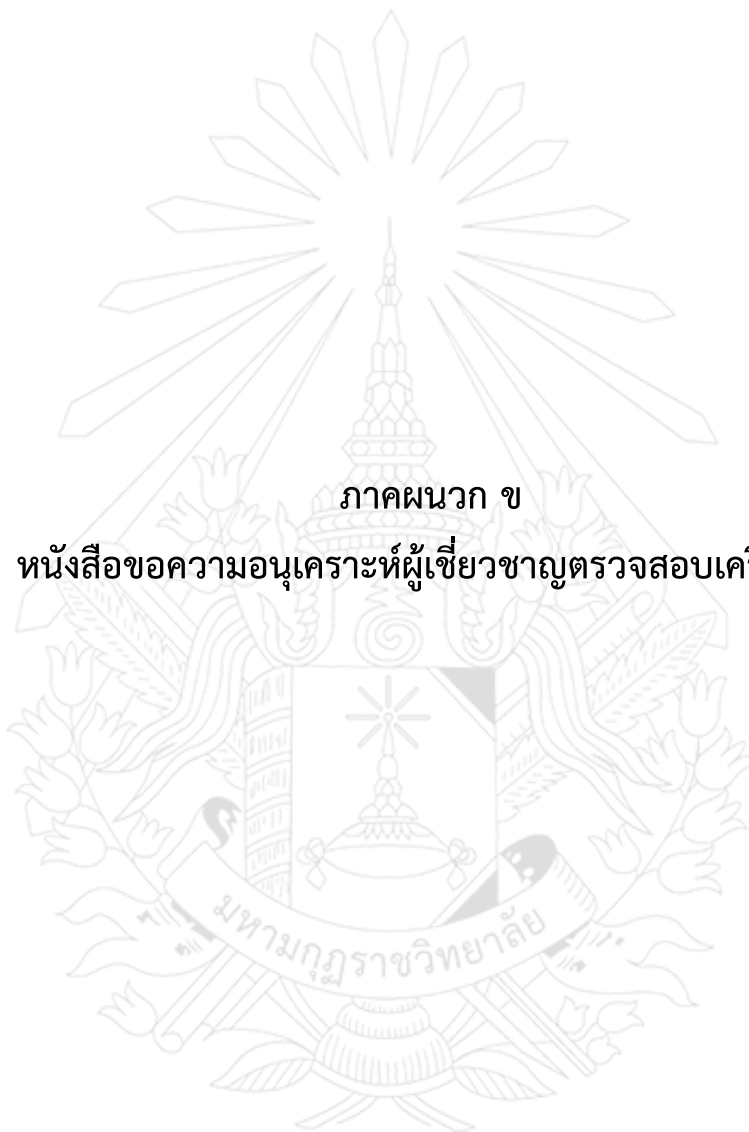
วุฒิการศึกษา : Ph.D (Philosophy) University of Pune
 : M.A. (Philosophy) Kurakshetra University
 : ศน.บ. (ปรัชญา) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาพุทธศาสนาและปรัชญา
 มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

2) ดร. เกษฎา ผาทอง

วุฒิการศึกษา : ร.ด. (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 : พธ.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 : พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 : ร.บ. (ทฤษฎีและเทคนิคทางรัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

3) ดร. อารดา นิมมากร

วุฒิการศึกษา : รบ.ด. รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
 : วท.ม. การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
 : ศศ.บ. ภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์
 ตำแหน่งปัจจุบัน : อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาการปกครอง
 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน.....บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๑๐๕๘-๑๐๖๓.....

ที่ อว ๗๙๐๕/ว ๐๒๘๘..... วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕.....

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือสารสนเทศ IOC.....

เจริญพร ดร.กฤตสุชิน พลเสน

ด้วย นางสาวเกศกนก พุ่มสั้ม เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๒๒๐๑๕๐๓๓๒๐๑๗ นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง (GOVERNMENT) ของ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อสารนิพนธ์เรื่อง “การปกครองตามหลักอิทธิบาท ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม (GOVERNMENT BASE ON IDDHIPADA OF THUNG NOI SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, MUEANG DISTRICT, NAKHON PATHOM PROVINCE)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในฐานะที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา เพื่อเก็บข้อมูลเขียนสารนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขออนุญาตเคราะห้ให้ท่านตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงานสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับวันและเวลานักศึกษาจะเป็นผู้ไปติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญมาเพื่อขออนุญาตเคราะห้

๓๓๖๖๖๖ ๖๖๖๖๖๖

๖๖๖๖

๒๑ พ.ค. ๖๕

๖๖๖๖๖๖
(พระศรีวินยาภรณ์, ดร.)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน.....บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๑๐๕๘-๑๑๖๓

ที่ อว ๗๙๐๕/ว ๐๒๘๘

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้อยู่ตรวจสอบเครื่องมือสารนิพนธ์ IOC

เจริญพร ดร.เกษภา ผาทอง

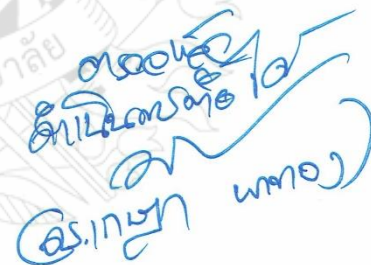
ด้วย นางสาวเกศกนก พุ่มสั้ม เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๒๒๐๑๕๐๓๓๒๐๑๗ นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง (GOVERNMENT) ของ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อสารนิพนธ์เรื่อง “การปกครองตามหลักอิทธิบาท ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม (GOVERNMENT BASE ON IDDHIPADA OF THUNG NOI SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, MUEANG DISTRICT, NAKHON PATHOM PROVINCE)” มีความประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในฐานะที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา เพื่อเก็บข้อมูลเขียนสารนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขออนุญาตขอให้ท่านตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงานสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับวันและเวลานักศึกษาจะเป็นผู้ไปติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมมาเพื่อขออนุญาตเป็นผู้อยู่ตรวจสอบเครื่องมือสารนิพนธ์

(พระศรีวินัยการณ, ดร.)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย

ดร.เกษภา ผาทอง

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๑๐๕๘-๑๐๖๓
 ที่ อว ๗๙๐๕/ว ๐๒๘๘ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือสารนิพนธ์ IOC

เจริญพร ดร.อารดา นิมากร

ด้วย นางสาวเกศกนก พุ่มสั้ม เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๒๒๐๑๕๐๓๓๒๐๑๗ นักศึกษา
 หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง (GOVERNMENT) ของ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 มหามกุฏราชวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อสารนิพนธ์เรื่อง “การปกครองตามหลักอิทธิบาท ๔ ขององค์การบริหาร
 ส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม (GOVERNMENT BASE ON IDDHIPADA OF THUNG NOI SUB-
 DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, MUEANG DISTRICT, NAKHON PATHOM PROVINCE)” มีความ
 ประสงค์จะขอให้ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัยในฐานะที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา เพื่อเก็บ
 ข้อมูลเขียนสารนิพนธ์

ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตรวจเครื่องมือวิจัย ให้นักศึกษาเพื่อ
 เก็บข้อมูลเขียนงานสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับวันและเวลานักศึกษาจะเป็นผู้ไปติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมมาเพื่อขอความอนุเคราะห์

(พระศรีวินยากรณ์, ดร.)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

นางสาวประวีณา ชัยสวัสดิ์

(ดร.อารดา นิมากร)

บัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม (Tryout) เก็บข้อมูล
และขอเข้าพื้นที่ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๔๘ ถนนวิภาวดีรังสิต
ต.สาทร อ.ปทุมวัน จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๖๐
www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๔๐๘/๖๖๗๔

๑๕ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ (Try out)

เจริญพร นายกเทศมนตรีตำบลบ่อพลับ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ด้วย นางสาวเกศกนก พุ่มสั้ม เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๒๒๐๑๕๐๓๓๒๐๑๗ นักศึกษา
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง ของคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
วิทยาลัย มีความคิดที่จะเขียนงานวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การปกครองตามหลักอิทธิบาท ๔ ขององค์การบริหารส่วน
ตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” มีความประสงค์จะขอเข้าพื้นที่ในการทดลองเครื่องมือ
เพื่อเก็บข้อมูลการเขียนวิทยานิพนธ์

ดังนั้น คณะสังคมศาสตร์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านในการทดลองเครื่องมือ (Try out)
ดังกล่าว ให้แก่นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรามาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขออำนาจพร

(พระมหาอรุณ ปณฺญารุโณ)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานคณะสังคมศาสตร์

โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖

โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๘๐

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๒๔๘ ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐
ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม ๗๓๑๗๐
โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๖๐
www.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๐๘/๐๖๓๖

๑๕ กันยายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามเก็บข้อมูล
เจริญพร นายองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ด้วย นางสาวเกศกนก ทุมส์ม เลขทะเบียนนักศึกษา ๖๒๒๐๑๕๐๓๓๒๐๑๗ นักศึกษา
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง ของคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
วิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง “การปกครองตามหลักอิทธิบาท ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง
น้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” มีความประสงค์จะขอให้ท่านอนุเคราะห์ ในการแจกแบบสอบถามเก็บ
ข้อมูล เพื่อเป็นข้อมูลเขียนงานวิทยานิพนธ์

ดังนั้น คณะสังคมศาสตร์ จึงเจริญพรมายังท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจก
แบบสอบถามเก็บข้อมูลดังกล่าว ให้นักศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลเขียนงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ จะเป็นพระคุณยิ่ง

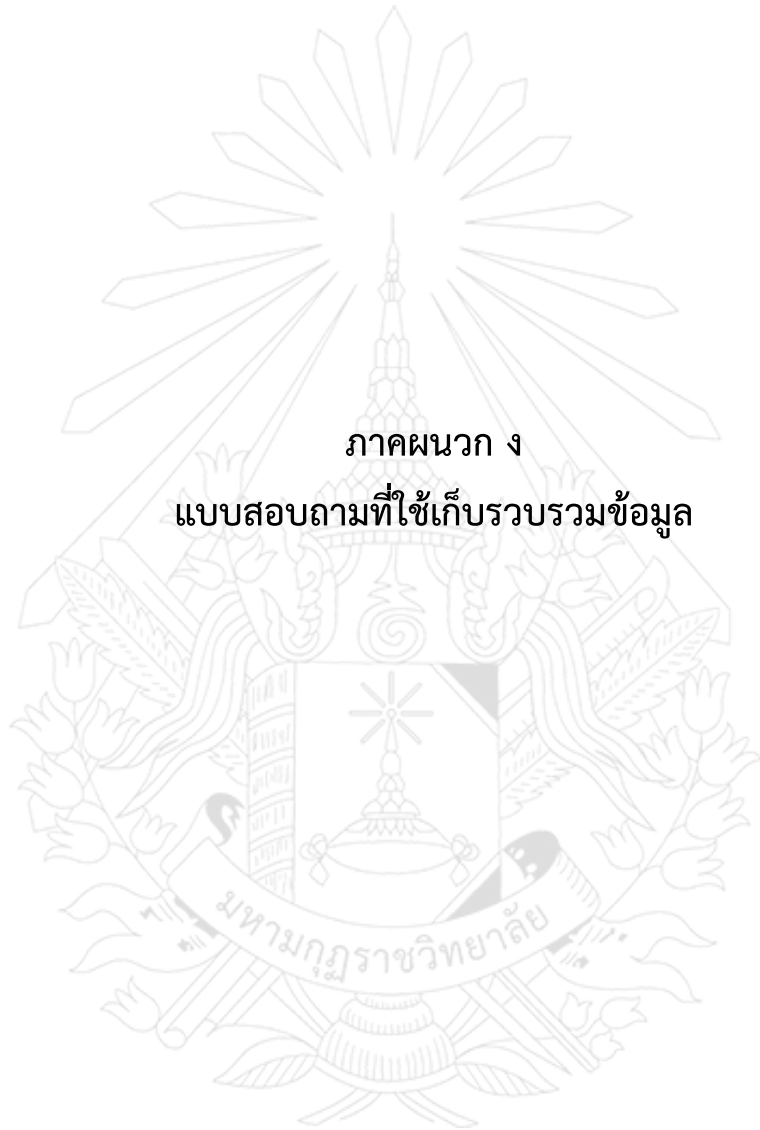
ขออำนาจพร

(พระมหากษัตริย์ ปณฺณารุโณ)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

สำนักงานคณะสังคมศาสตร์
โทร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๐๐ ต่อ ๑๑๕๖
โทรสาร. ๐๒-๕๕๔-๖๐๘๐

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

“การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม”

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ที่มีผลต่อองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการนำผลที่ได้รับไปพัฒนา/ปรับปรุงการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ต่อไป

2. แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ที่มีผลต่อองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ สำหรับการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ที่มีผลต่อองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

3. กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

นางสาวเกศกนก พุ่มสั้ม
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการปกครอง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

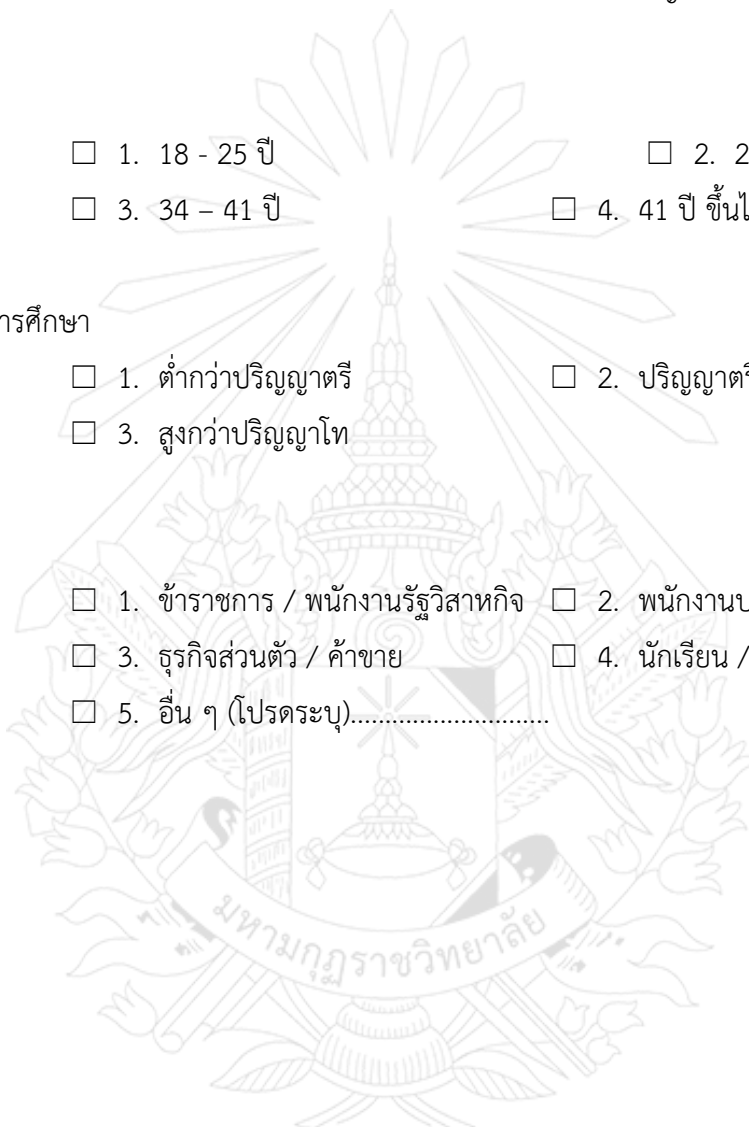
1. 18 - 25 ปี 2. 26 - 33 ปี
 3. 34 - 41 ปี 4. 41 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี
 3. สูงกว่าปริญญาโท

4. อาชีพ

1. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ 2. พนักงานบริษัทเอกชน / ลูกจ้าง
 3. ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย 4. นักเรียน / นักศึกษา
 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ที่ตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์พิจารณาแต่ละระดับ ดังนี้

ท่านคิดว่าการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ของ การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ของท่านอยู่ในระดับใด	ระดับความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4					
1. อบต. มีความพอใจ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก					
2. อบต. มีความเพียร ความพยายาม ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก					
3. อบต. มีความเอาใจใส่ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก					
4. อบต. มีความไต่รตรง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีไฟใช้ ไฟสว่างทางสะดวก					
ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4					
5. อบต. มีความพอใจ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน					
6. อบต. มีความเพียร ความพยายาม ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน					
7. อบต. มีความ เอาใจใส่ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน					

8. อบต.มีความไต่ร่ตรง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้ทุกบ้านมีประปาทุกครัวเรือน					
ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4					
9. อบต.มีความพอใจ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน					
10. อบต.มีความเพียร ความพยายาม ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน					
11. อบต.มีความเอาใจใส่ ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน					
12. อบต.มีความไต่ร่ตรง ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ดูแลประชาชนในพื้นที่ปกครอง ให้มีถนนเข้าถึงทุกบ้านทุกครัวเรือน					

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อหาแนวทางการปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

คำชี้แจง โปรดให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ แก่การนำไปศึกษาวิจัย ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ ดังนี้

1. ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4

1.1

ปัญหา.....

1.2

ข้อเสนอแนะ.....

2. ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4

2.1

ปัญหา.....

2.2

ข้อเสนอแนะ.....

3. ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4

3.1

ปัญหา.....

.....

.....

.....

3.2

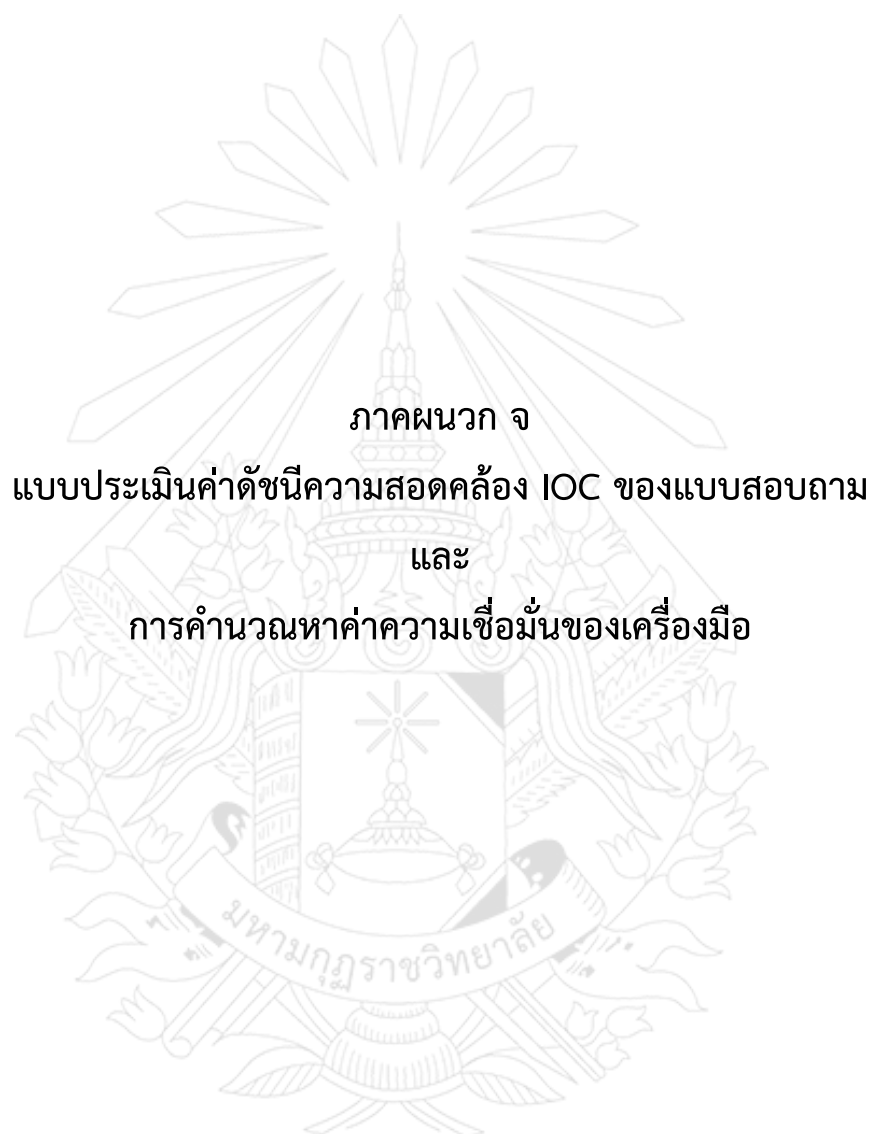
ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถาม

และ

การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม
เรื่อง การปกครองตามหลักอิทธิบาท 4 ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านการไฟฟ้าตามหลักอิทธิบาท 4						
1	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ด้านการประปาตามหลักอิทธิบาท 4						
5	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
ด้านการคมนาคมตามหลักอิทธิบาท 4						
9	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	นำไปใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่1	34.5667	23.426	.018	.964
ข้อที่2	33.5333	20.395	.695	.933
ข้อที่3	33.5667	19.771	.882	.927
ข้อที่4	33.5667	19.771	.882	.927
ข้อที่5	33.5333	20.395	.695	.933
ข้อที่6	33.5667	19.771	.882	.927
ข้อที่7	33.5333	20.395	.695	.933
ข้อที่8	33.5667	19.771	.882	.927
ข้อที่9	33.5667	19.771	.882	.927
ข้อที่10	33.5667	19.771	.882	.927
ข้อที่11	33.5667	20.461	.717	.933
ข้อที่12	33.5667	19.771	.882	.927

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

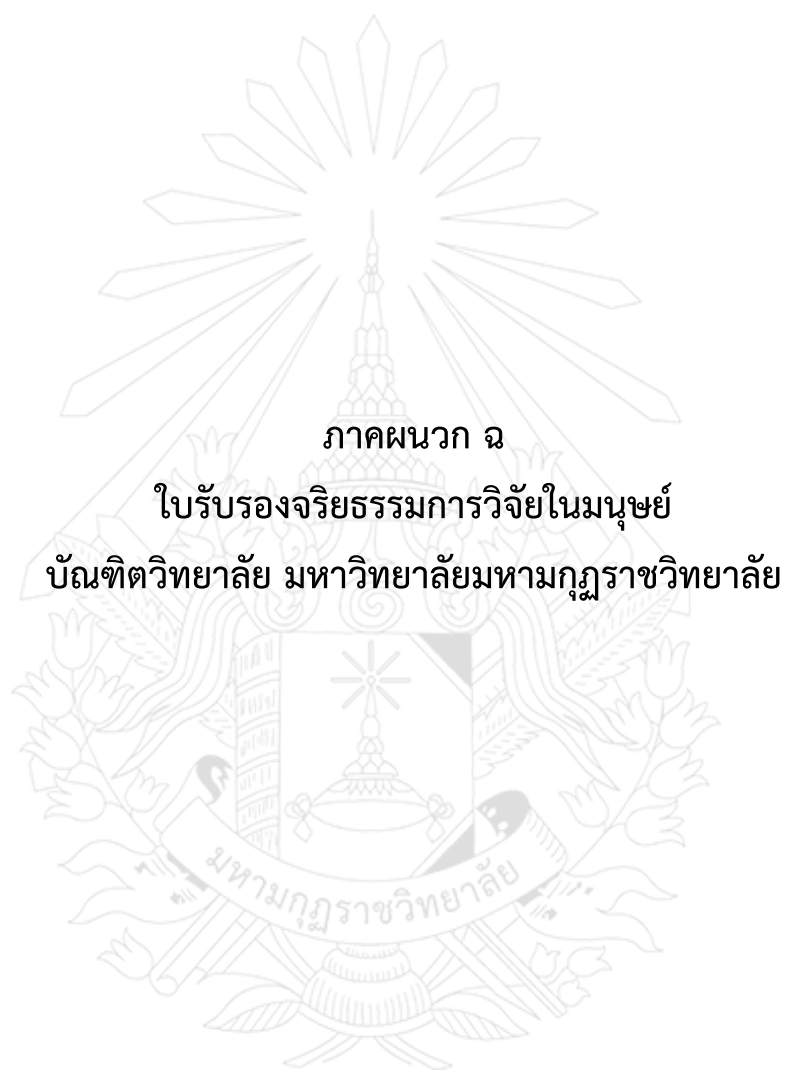
Cronbach's Alpha	N of Items
.938	12

Reliability Coefficients

N of Cases = 30

N of Items = 12

Alpha = .938

ภาคผนวก ฉ

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ที่ บวจ. ๐๔๑/๒๕๖๔

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ข้อเสนอการวิจัยนี้ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า ข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการวิจัยมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากลและเป็นไปตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการวิจัยในมนุษย์ ไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

- ชื่อหัวข้อวิจัย : การปกครองตามหลักอิทธิบาท ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
(Government Based on Iddhipada of Thung Noi Sub-District Administrative Organization, Mueang District, Nakhon Pathom Province)
- รหัสการอนุมัติวิจัย : ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เรื่อง อนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์นักศึกษาลัทธิสุตตรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒ ตามมติคณะกรรมการสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๓
- สถาบันที่สังกัด : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
- ผู้วิจัย : นางสาวเกศกนก พุ่มสั้ม (นักศึกษา)

(พระศรีวินยาภรณ์, ดร.)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

- หมายเลขใบรับรอง : บวจ. ๐๔๑/๒๕๖๔
วันที่ให้การรับรอง : ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔
วันหมดอายุใบรับรอง : ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล : นางสาวเกศกนก พุ่มสั้ม

ภูมิลำเนาเดิม : จังหวัดนครสวรรค์

การศึกษา : ปริญญาตรีรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (ร.บ.)
(เกียรตินิยมอันดับสอง)
วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ณ วัดไร่ขิง พระอารามหลวง จังหวัดนครปฐม

ที่อยู่ปัจจุบัน : 160/4 หมู่ที่ 7 ตำบลบ่อพลับ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

